

ពន្លឺបាបា

សង្ខារក្របពាក្យផ្ទុយ

សាស្ត្រាចារ្យ ឌួច-ឆីមស្រីលាង
សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិសាសនាខ្មែរ

ព. ស. ២៥៥៨

គ. ស. ២០១៥

ពន្លឺប្លង់

សង្គមកម្មក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

ស្ថាប័នប្រឹក្សាភិបាល-ស្ថាប័ន
សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសង្គម

សង្ខានុក្រមពាក្យផ្ទុយ

អ្សបអ្សង : លោក **ឌុប-ភីមឆ្មៃន** បរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់អក្សរសាស្ត្រខ្មែរ

ជំនួយការ : លោក **អ៊ុន-សុភា** បរិញ្ញាបត្រអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ

ឧត្តមនីប្រឹក្សា : ព្រះតេជព្រះគុណ **យស-ហ៊ុត** ខេមបាធា

: ព្រះតេជព្រះគុណ **នីម-ដេង** សោតធរា

: ឯកឧត្តម នាយឧត្តមសេនីយ៍ **តេជ-សាវណ្ណ**

: ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ឯក **ម៉ម-សំ**

: ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ **អឿ-សាវណ្ណ**

: លោក **អៀង-សុភាណ៍** ប្រធានមូលនិធិអៀង

ពិនិត្យអក្ខរកិច្ច : ព្រះមហា **ត័ន-ឧបុល** : លោក **អៀង-ពិសី**

: កញ្ញា **ផៃ-សាអេម** : កញ្ញា **ចាន់-នីតា**

: កញ្ញា **ធីត្យា-ធីណា** : លោក **តោត-ច័ន្ទឧបុល**

: លោក **តាំង-ដង្ហី** : លោក **ហ៊ុត-សុដល**

: លោក **សុខ-ធម្មតាសី** : លោក **ហ៊ុន-ស៊ីនី**

រចនាក្រប : កញ្ញា **នូ-ស៊ីនួន** វាងពុម្ព JSRC Printing House

ISBN-9 789996 370588 រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ©

បោះពុម្ពលើកទី១ : ៤កើត ខែចេត្រ ឆ្នាំមមី ឆស័ក ព.ស.២៥៥៨

: ត្រូវនឹងថ្ងៃចន្ទ ទី២៣ ខែមីនា គ.ស.២០១៥

ឧបត្ថម្ភបោះពុម្ព : **សម្បទាន**

អាសយដ្ឋានចែកចាយ : បណ្ណាល័យ សកលវិទ្យាល័យ វិទ្យាល័យ អនុវិទ្យាល័យ...

“ការថតចម្លងស្នាដៃរៀបរៀងនៃអ្នកនិពន្ធមកធ្វើអាជីវកម្មជាអំពើល្មើសច្បាប់”

អារម្ភកថា

សៀវភៅ សទ្ទានុក្រមពាក្យផ្ទុយ នេះដែលព្រះតេជព្រះគុណ សម្តេច ទ្រង់
ឯកឧត្តម ឧកញ៉ា លោកជំទាវ លោក លោកស្រី អ្នកនាង កញ្ញា ប្រិយមិត្តកំពុងតែអាន
ខ្ញុំបានប្រើពេលវេលាយ៉ាងយូរក្នុងការរៀបរៀងសៀវភៅនេះឡើង ដោយគោលបំណង
បំពេញទៅតាមសំណូមពរលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និស្សិត អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវទាំងឡាយ
ដើម្បីយល់ដឹងពីគំនិតល្អៗជាច្រើននៃ សទ្ទានុក្រមពាក្យផ្ទុយ ដែលមនុស្សទូទៅមិន
ទាន់បានយល់ដឹងច្បាស់លាស់ទៅលើការប្រើពាក្យពេចន៍មានន័យផ្ទុយគ្នាឱ្យបាន
ត្រឹមត្រូវតាមក្បួនខ្នាតអក្សរសាស្ត្រខ្មែរយើងនៅឡើយ។

ការប្រមូលស្នាដៃរបស់អ្នកនិពន្ធទាំងឡាយតាំងពីអតីតកាល មករៀបរៀង
ជាសៀវភៅនេះឡើង គឺមានគោលបំណង គោលដៅ វិសាលភាព និងមន័យ
បទពិសោធន៍ ទស្សនៈបុរាណ ទស្សនៈថ្មីៗ ដើម្បីចូលរួមចំណែកអភិរក្សនិងអភិវឌ្ឍ
វិស័យភាសាខ្មែរយើង។

ក្នុងការសិក្សាកន្លងទៅគេបានកំណត់ថា **ភាសា អក្សរសាស្ត្រ** ជាមែកធាង
សំខាន់ជាងគេនៃវប្បធម៌ ជាមេនៃប្រាជ្ញា ជាមេនៃការសិក្សា ជាមេនៃសិល្បៈ ជា
អត្តសញ្ញាណជាតិយ៉ាងសំខាន់បំផុត។

ប្រសិនបើមានកំហុសឆ្គងខ្លីមសារដោយប្រការណាមួយ សូមអ្នកសិក្សា
មេត្តាអធ្យាស្រ័យផងចុះ។ ខ្ញុំរង់ចាំទទួលយកកំហុសឆ្គងខ្លីមសារអក្ខរាវិរុទ្ធដោយ
សុច្ឆន្ទៈមនសិការសោមនស្សគំនិតកែលម្អពីសំណាក់លោកអ្នកសិក្សាទាំងឡាយ។

រាជធានីភ្នំពេញ ៤កើត ខែចេត្រ ឆ្នាំមមី ឆស័ក ព.ស.២៥៥៨

ត្រូវនឹងថ្ងៃចន្ទ ទី២៣ ខែមីនា គ.ស.២០១៥

សាស្ត្រាចារ្យ **ឌុច-តិម្រស្រីង**

កតញ្ញកតវេទិកថា

កូនសូមក្រាបថ្វាយបង្គំលើកហត្ថាប្រណម្យឧទ្ទិសស្នាដៃនេះ គោរពជូន
ចំពោះលោកឪពុក **វ៉ិ-យេន** និងអ្នកម្តាយ **វ៉ិ-ហេន** ជាទីគោរពសក្ការៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
បំផុតនៃជីវិតកូន។

កូនសូមគោរពសម្តែងកតញ្ញកតវេទិកាធម៌ ជាអនេកប្បការចំពោះលោកមាន
គុណទាំងឡាយ ដែលបានផ្តល់កំណើតដល់រូបកូននិងបានចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាការពារ
អប់រំរូបកូនឱ្យឃ្លាតចាកឆ្ងាយពីអវិជ្ជា។ ព្រះគុណដ៏មហាប្រសើរនេះរូបកូនចងចាំ
អស់មួយជីវិតហើយមិនអាចរកឡើយកមកតបស្នងសងគុណឱ្យស្មើបានឡើយ។

សៀវភៅដែលកូនបានរៀបរៀងនេះគ្រាន់តែជាស្នាដៃតូចមួយប៉ុណ្ណោះ តែវា
ជាសក្ខីភាពមួយបញ្ជាក់ថា រូបកូនមិនបណ្តោយពេលវេលាឱ្យកន្លងផុតទៅដោយ
ឥតប្រយោជន៍នោះទេ ហើយក៏មិនប្រើពេលវេលាដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើមិនគួរគប្បី
ណាមួយនោះដែរ។

កូនសូមគោរពសច្ចាប្រណិធានប្រព្រឹត្តតែកុសលកម្មនិងរស់នៅជាពលរដ្ឋល្អ
ក្នុងសង្គមជាតិជាវៀងរហូត។

រាជធានីភ្នំពេញ ៤កើត ខែចេត្រ ឆ្នាំមមី ឆស័ក ព.ស.២៥៥៨

ត្រូវនឹងថ្ងៃចន្ទ ទី២៣ ខែមីនា គ.ស.២០១៥

សាស្ត្រាចារ្យ **ឌួច-ភីមស្រីលាង**

ឧទ្ទិសភថា

សូមខ្ញុំសិស្សដែលនេះគោរពថ្វាយ ប្រគេន ជូនចំពោះ

- ❖ បុព្វបុរសខ្មែរស្នេហាជាតិដែលបានធ្វើពលិកម្មគ្រប់យ៉ាងការពារជាតិមាតុភូមិ
- ❖ អ្នកប្រាជ្ញ បណ្ឌិត កវី អ្នកនិពន្ធខ្មែរគ្រប់ជំនាន់ដែលបានខិតខំថែរក្សា ការពារ វប្បធម៌ ភាសា អក្សរសាស្ត្រជាតិឱ្យបានរីកចម្រើនគង់វង្សរហូតមក
- ❖ សម្តេចព្រះមហាសុរេន្ទ្រវរ្ម័នទី៧ ជ័យ-ឈាត ដោតញ្ញាញា ព្រះសង្ឃរាជថ្នាក់ទី១ នៃគណៈមហានិកាយ ដែលព្រះអង្គបានបន្សល់ទុកស្នាព្រះហស្តដ៏ពិសេសសម្រាប់ ខ្មែរគ្រប់ជំនាន់គឺ **វចនានុក្រមខ្មែរ**
- ❖ បុព្វការីជនរបស់ទួលព្រះបង្គំ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទទាំងអស់

សូមជួយទ្រទ្រង់វិស័យវប្បធម៌ អក្សរសាស្ត្រជាតិឱ្យកាន់តែរីកចម្រើនជានិច្ច។

រាជធានីភ្នំពេញ ៤កើត ខែចេត្រ ឆ្នាំមមី ឆស័ក ព.ស.២៥៥៨

ត្រូវនឹងថ្ងៃចន្ទ ទី២៣ ខែមីនា គ.ស.២០១៥

សាស្ត្រាចារ្យ **ឌុច-តិម្រីនាង**

នាមសម្បុរសជនអ្នកមានឧបការគុណក្នុងការងារបច្ចេកទេស
 ដែលបានលះបង់សេចក្តីសុខផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវយល់ដឹងថា ឡើងវិញប្រយោជន៍បណ្តុះ
 ពូជពន្លឺបញ្ញាធារមីឡូព្វឡាយតប្បធម៌អក្សរសាស្ត្រខ្មែរយើងដល់សង្គមជាតិ
 និងដើម្បីដំណើរការសមាគមទ្រព្យឯកអក្សរសាស្ត្រនិងតប្បធម៌ខ្មែរ

- ❖ មូលនិធិឡើង
- ❖ បណ្ណាល័យវិទ្យាសាស្ត្រកម្ពុជា
- ❖ CAM-PAINT ថ្នាំពណ៌ជាតិ
- ❖ បង្កើនបណ្ណាល័យសហគមន៍បច្ចេកទេសកម្ពុជា-ជប៉ុន

- ❖ សាលារៀនចេតីស្ត្រឡាញ់ និង សាលារៀនណាត្រាឡាញ់
- ❖ មហាឧបាសិកា សុខ-អ៊ុប និងបុត្រ គូ-តែត្បូង
- ❖ ឧបាសិកា ដាំ-កុយ និងឧបាសិកា សុខ-ពៅ
- ❖ ឧបាសិកា ឡើង-ឡើង និងឧបាសិកា ឡើង-សាតិម
- ❖ ឯកឧត្តម តេជ-សាតច្ប និងលោកជំទាវ សាច-សិម
- ❖ ឯកឧត្តម ម៉េម-សំ និងលោកជំទាវ អ៊ុត-បុណ្យធីតា
- ❖ ឯកឧត្តម ឡើ-សាតន និងលោកជំទាវ ពៅ-សាឡើង
- ❖ ឯកឧត្តម ដួង-ហេង និងលោកជំទាវ ហេង-នាង
- ❖ ឯកឧត្តម ប៉ែន-ឧប្បត និងលោកជំទាវ ដេន-សុភ័ក្ត្រនារី
- ❖ ឯកឧត្តម តាង-ហៀង និងលោកជំទាវ លី-សិមមួយ
- ❖ ឯកឧត្តម ចាន់-សាតេ និងលោកជំទាវ ស៊ីម-ថាវី
- ❖ ឯកឧត្តម ពេជ-សាតេ និងលោកជំទាវ លីម-ស៊ីង
- ❖ ឯកឧត្តម ម៉េម-លាង និងលោកជំទាវ ឯម-ម៉ុ

❖ ឯកឧត្តម	លី-ចន្ទានី	និងលោកជំទាវ	ប្រាក់-ចិន្ដា
❖ ឯកឧត្តម	ស៊ុន-ខ័ណ្ឌ	និងលោកជំទាវ	ហេង-ស្រីឡែន
❖ ឯកឧត្តម	តឹម-ស្រី	និងលោកជំទាវ	ម៉ែន-បាវណារី
❖ ឯកឧត្តម	ហុន-សុខុម	និងលោកជំទាវ	គុយ-លីនណា
❖ ឯកឧត្តម	នាង-សុខីត	និងលោកជំទាវ	ប៊ាង-ស៊ី
❖ ឯកឧត្តម	ហង្ស-ចិន្ដា	និងលោកជំទាវ	នាង-នាថនលីកូណា
❖ លោក	សោម-សម្បត្តិ	និងលោកស្រី	អ៊ុក-ចន្ទា
❖ លោក	បាវ-សេរី	និងលោកស្រី	តាង-មនោ
❖ លោក	ហេង-យាង	និងលោកស្រី	លី-មុយឡេង
❖ លោក	តឹម-សុខា	និងលោកស្រី	កៀង-សម័យ
❖ លោក	កៀង-ណារីន	និងលោកស្រី	ប្រាក់-សេដ្ឋាតិ
❖ លោក	ព័ត-តាំងឌី	និងលោកស្រី	ប៊ាង-សុជាតា
❖ លោក	អេង-យុលីម	និងលោកស្រី	នាង-ហ៊ុចហ្វាយ
❖ លោក	អេង-ហ៊ុ	និងលោកស្រី	លីម-ខេង
❖ លោក	គុយ-តាត	និងលោកស្រី	គុយ-តីន
❖ លោក	អ៊ុន-តឹមសេង	និងលោកស្រី	បា-លីណា
❖ លោក	យាង-ច័ន្ទិន្ទា	និងលោកស្រី	លី-ហាងហៀង
❖ លោក	យេង-សុភន្ទា	និងលោកស្រី	ស្វ-សុដានណាតិ
❖ លោក	បាវ-ចន្ទា	និងលោកស្រី	ម៉ី-សុខឌី
❖ លោក	នុត-រ៉ានី	និងលោកស្រី	អ៊ុន-សោតា
❖ លោក	នុត-តុដ្ឋិ	និងលោកស្រី	កែន-ប៊ុណ្ណា

❖ លោក	នួន-សុខា	នឹងលោកស្រី	អ៊ុច-តណ្ហាថា
❖ លោក	តង់-សន្តានិន	នឹងលោកស្រី	ទិត្យ-តារា
❖ លោក	យិន-សារិន្ទ	នឹងលោកស្រី	ខ្សែន-សុតន្តា
❖ លោក	ស្វត-នាយ	នឹងលោកស្រី	ប៊ី-សុតិ
❖ លោក	ប្រឹក-សុខនិម	នឹងលោកស្រី	ហ្វូច-តតិ
❖ លោក	ឈី-ចាន់ខ្សែន	នឹងលោកស្រី	ផ្ទុ-ដាបិស
❖ លោក	នួន-ហិន	នឹងលោកស្រី	ឈឹម-ចន្ទកេត
❖ លោក	ចាន់-ទិតា	នឹងលោកស្រី	ជីម-ស្រីមនោ
❖ លោក	ស្វតាត-តន្តា	នឹងលោកស្រី	ឈឹម-ឡាបិន
❖ លោក	តិម-តិរៈ	នឹងលោកស្រី	ត្យ-ជិនជិន
❖ លោក	ដេត-សារិន	នឹងលោកស្រី	ហស-សុតន្តាតិ
❖ លោក	ហិច-ប្បវ៉ា	នឹងលោកស្រី	អ៊ុច-សោតា
❖ លោក	ឡុច-ទិត្យ	នឹងលោកស្រី	ពេជ្រ-ឈារី
❖ លោក	តិម-ប៊ុន្តី	នឹងលោកស្រី	សុក-ស្រី

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

សូមថ្លែងអំណរគុណជាអតិបរមាចំពោះឧត្តមភរិយា **ប៉ែន-សេងឃុំ** ហៅ **ស្រីចិន** និងក្រុមគ្រួសារដែលបានយោគយល់និងចែករំលែកពេលវេលាដើម្បីឱ្យខ្ញុំ អាចមានឱកាសសិក្សាស្រាវជ្រាវប្រកបដោយជោគជ័យ។

ជាពិសេសខ្ញុំ សូមគោរពសម្តែងការកោតសរសើរនិងការដឹងគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅ បំផុតចំពោះ **សប្បុរសជន** ដែលមានសន្តានចិត្តសប្បុរសធម៌ឧបត្ថម្ភធម្មទាន ថវិកាបំពេញបញ្ញាបារមីបោះពុម្ពសៀវភៅ សទ្ទានុក្រមពាក្យផ្ទុយ ក្នុងគោលដៅ សំខាន់ផ្សព្វផ្សាយអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ ដើម្បីឱ្យប្រជាពលរដ្ឋទូទៅបានយល់ដឹងពី ផលប្រយោជន៍នៃគុណតម្លៃវប្បធម៌ ភាសា អក្សរសាស្ត្រជាតិ ព្រមទាំងដើម្បីឱ្យ ដំណើរការ **សមាគមត្រួតពិនិត្យអក្សរសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ខ្មែរ**។

សូមថ្លែងអំណរគុណឯកឧត្តម លោកជំទាវ **សប្បុរសជន** លោកអ្នកអាន ដែលបានជួយលើកស្ទួយគុណតម្លៃស្នាដៃរៀបរៀងសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ សូមមេត្តា អធ្យាស្រ័យកំហុសឆ្គងដោយប្រការផ្សេងៗ។ ខ្ញុំនឹងរីករាយទទួលយកការកែលម្អ កំហុសដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានបម្រើអស់លោកអ្នកអានកាន់តែប្រសើរជាងមុនថែមទៀត។

រាជធានីភ្នំពេញ ៤កើត ខែចេត្រ ឆ្នាំមមី ឆស័ក ព.ស.២៥៥៨

ត្រូវនឹងថ្ងៃចន្ទ ទី២៣ ខែមីនា គ.ស.២០១៥

សាស្ត្រាចារ្យ ឌុច-ភីមស្រីរាង

អក្ខរសង្ខេប

ប្រើក្នុងសទ្ធានុក្រមពាក្យផ្ទុយនេះ

កិ.	:	កិរិយាសព្ទ
កិ.វិ.	:	កិរិយាវិសេសនៈ ឬ កិរិយាវិសេសន៍
គ.សវ.	:	គ្រិស្តសករាជ
គ.	:	គុណសព្ទ
ចិ.	:	ចិន (ភាសាចិន)
ន.	:	នាមសព្ទ
នី.	:	និបាតសព្ទ
បា.	:	បាលី
បា.ភ.	:	បាលីក្លាយ
បា.សំ.	:	បាលីនិងសំស្ក្រឹតលាយគ្នា
បា.សំ.ភ.	:	បាលីនិងសំស្ក្រឹតក្លាយ
ព.ព.	:	ពាក្យវិន័យពុទ្ធសាសនា
ព.វ.	:	ពាក្យសម្រាប់ប្រើក្នុងវេយ្យាករណ៍
ព.វ.ព.	:	ពាក្យវិន័យពុទ្ធសាសនា
ព.សវ.	:	ពុទ្ធសករាជ
ព.អ.	:	ពាក្យសម្រាប់ប្រើក្នុងព្រះអភិធម្ម
វ.សវ.	:	រាជសព្ទ
ស.ស.	:	សមណសព្ទ (ប្រើជា សង្ឃសព្ទ ក៏មាន)
សំ.	:	សំស្ក្រឹត

សំ.ភ្ល.	:	សំស្រ្កឹតក្លាយ
អា.ឆី.	:	អាយតនិបាត
ខ្ញ.	:	ឧទានសព្ទ

សន្ទនាប្រកបពាក្យផ្ទុយ

▣ កតញ្ញតា ពាក្យផ្ទុយ អកតញ្ញតា

កតញ្ញតា ន. (ធា.) ភាពជាអ្នកដឹងឧបការគុណដែលអ្នកដទៃបានធ្វើដល់ខ្លួន :

❖ បុត្រធីតាត្រូវមានកតញ្ញតាចំពោះមាតាបិតា។

អកតញ្ញតា ន. (ធា.) ភាពជាអ្នកមិនដឹងឧបការគុណដែលអ្នកដទៃបានធ្វើចំពោះខ្លួន។

▣ កតញ្ញ ពាក្យផ្ទុយ អកតញ្ញ

កតញ្ញ ន. (ធា.) អ្នកដឹងឧបការគុណដែលអ្នកដទៃបានធ្វើហើយដល់ខ្លួន គឺ អ្នកដែលមិនភ្លេចគុណគេ, អ្នកដែលមិនរមីលគុណគេ :

❖ ស្រ្តីកតញ្ញ

❖ បុរសកតញ្ញ។

អកតញ្ញ ន. (ធា.) អ្នកមិនដឹងឧបការគុណដែលអ្នកដទៃបានធ្វើចំពោះខ្លួន :

❖ មនុស្សអកតញ្ញ។

▣ កតវេទិនី ពាក្យផ្ទុយ អកតវេទិនី

កតវេទិនី ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលបានតបឧបការគុណ, ស្រ្តីអ្នកដែលគិតតែនឹងតបស្នងសងគុណដល់អ្នកមានគុណ។

អរតតេជី ន. (ឧ.) ស្ត្រីអ្នកដែលមិនតបឧបការគុណគេ, ស្ត្រីអ្នកដែលមិន
គិតនឹងតបឧបការគុណគេ។

▣ កតតេជី ពាក្យផ្ទុយ អរតតេជី

កតតេជី ន. (ឧ.) អ្នកដែលបានតបឧបការគុណ, អ្នកដែលគិតតែនឹងតបស្នង
សងគុណដល់អ្នកមានគុណ។

អរតតេជី ន. (ឧ.) អ្នកដែលមិនតបឧបការគុណគេ, អ្នកមិនគិតនឹងតប
ឧបការគុណគេ។

▣ កត្តាចក ពាក្យផ្ទុយ កម្មាចក

កត្តាចក ន. (ឧ.) កិរិយាសព្ទរបស់អ្នកធ្វើ។

កម្មាចក ន. (ឧ.) កិរិយាសព្ទរបស់អំពើដែលគេត្រូវធ្វើ។

▣ កប្បិយ ពាក្យផ្ទុយ អរកប្បិយ

កប្បិយ គ. (ឧ.) ដែលគួរ, ដែលត្រូវទំនង, ដែលសមដល់ការ។

អរកប្បិយ គ. (ឧ.) ដែលមិនគួរ, ដែលមិនត្រូវទំនង, ដែលមិនសមដល់ការ។

▣ ករណីយ ពាក្យផ្ទុយ អរករណីយ

ករណីយ គ. (ឧ.) ដែលគួរធ្វើ, ដែលគប្បីធ្វើ, ដែលត្រូវធ្វើ។

អរករណីយ គ. (ឧ.) ដែលមិនគួរធ្វើ, ដែលមិនគប្បីធ្វើ, ដែលមិនត្រូវធ្វើ។

▣ ករណីយកិច្ច ពាក្យឆ្លុយ អករណីយកិច្ច

ករណីយកិច្ច ន. (ឯ.) កិច្ចដែលគួរធ្វើ, ការងារដែលត្រូវតែធ្វើ។

អករណីយកិច្ច ន. (ឯ.) កិច្ចដែលមិនគួរធ្វើ; កិច្ចដែលសមណៈមិនត្រូវធ្វើ ដោយដាច់ខាត។

▣ កល្យាណកម្ម ពាក្យឆ្លុយ លាមកកម្ម

កល្យាណកម្ម ន. (ឯ.) អំពើល្អ, កុសលកម្ម។

លាមកកម្ម ន. (ឯ.) អំពើអាក្រក់, អកុសលកម្ម។

▣ កល្យាណមិត្ត ពាក្យឆ្លុយ ធាបមិត្ត

កល្យាណមិត្ត ន. (ឯ.) មិត្តល្អ, មិត្តត្រឹមត្រូវដែលបុគ្គលគួរសេពគប់គួរ រាប់រកយកជាគ្នា។

ធាបមិត្ត ន. (ឯ.) មិត្តអាក្រក់, មិត្តដែលនាំឱ្យខូចខាតប្រយោជន៍, មិត្តដែល នាំឱ្យមានសេចក្តីវិនាសផ្សេងៗ។

▣ ភាច ពាក្យឆ្លុយ ស្លូត

ភាច ស្ក. ដែលទីទៃពីស្លូត, ដែលមានសន្តានចិត្តប្រកបដោយកំហឹង :

❖ មនុស្សភាច។

ស្លូត ស្ក. ដែលទីទៃពីភាច, ដែលមិនភាច, ដែលឥតភាច :

អ្នកមានលទ្ធិជាក្រឡឹងពោលថា ឥម្ម ឈ្មោះថា បុគ្គលនោះ។

អភិវឌ្ឍន៍ ន. (ឧ.) ការពោលពាក្យថាបុណ្យបាបដែលធ្វើមិនមែនហៅថា ឆ្លើង គឺថាធ្វើបុណ្យធ្វើបាបមិនមែនបានបុណ្យបានបាបទេ, សម្តីបដិសេធបុណ្យបាបថាធ្វើទៅឥតអំពើ; អ្នកមិនជឿបុណ្យបាប។

៣ កិរិយាវិធី ពាក្យផ្ទុយ អភិវឌ្ឍន៍

កិរិយាវិធី ន. (ឧ.) ស្ត្រីអ្នកមិនប្រកាន់និយាយបដិសេធបុណ្យបាបថាធ្វើទៅឥតអំពើ, ស្ត្រីអ្នកប្រកាន់ជឿបុណ្យបាប។

អភិវឌ្ឍន៍ ន. (ឧ.) ស្ត្រីអ្នកប្រកាន់និយាយបដិសេធបុណ្យបាបថាធ្វើទៅឥតអំពើ, ស្ត្រីអ្នកប្រកាន់មិនជឿបុណ្យបាប។

៣ កិរិយាវិធី ពាក្យផ្ទុយ អភិវឌ្ឍន៍

កិរិយាវិធី ន. (ឧ.) អ្នកពោលថា ឥម្ម គឺបុគ្គលធ្វើហើយឈ្មោះថា គឺបុគ្គលនោះ, អ្នកមានលទ្ធិជាក្រឡឹង ពោលថា ឥម្ម ឈ្មោះថា គឺ បុគ្គលនោះ។

អភិវឌ្ឍន៍ ន. (ឧ.) អ្នកប្រកាន់និយាយបដិសេធបុណ្យបាបថាធ្វើទៅឥតអំពើ, អ្នកប្រកាន់មិនជឿបុណ្យបាប។

៣ ភូសន ពាក្យផ្ទុយ អភិវឌ្ឍន៍

ភូសន ស. (ឧ.) ដែលល្អប្រពៃ, ដែលជាបុណ្យ។

អក្ខរសិល ឆ. (ធា.) ដែលអាក្រក់, ដែលជាបាប; ដែលមិនល្អស។

▣ ក្ខរសិលកម្ម ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលកម្ម

ក្ខរសិលកម្ម ឆ. (ធា.) កម្មល្អ។

អក្ខរសិលកម្ម ឆ. (ធា.) កម្មអាក្រក់។

▣ ក្ខរសិលកម្មបថ ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលកម្មបថ

ក្ខរសិលកម្មបថ ឆ. (ធា.) គន្លងនៃអំពើល្អ។

អក្ខរសិលកម្មបថ ឆ. (ធា.) គន្លងនៃអំពើអាក្រក់។

▣ ក្ខរសិលកិរិយា ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលកិរិយា

ក្ខរសិលកិរិយា ឆ. (ធា.) កិរិយាល្អ។

អក្ខរសិលកិរិយា ឆ. (ធា.) កិរិយាអាក្រក់។

▣ ក្ខរសិលចរិយា ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលចរិយា

ក្ខរសិលចរិយា ឆ. (ធា.) ចរិយាល្អ។

អក្ខរសិលចរិយា ឆ. (ធា.) ចរិយាអាក្រក់។

▣ ក្ខរសិលចិត្ត ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលចិត្ត

ក្ខរសិលចិត្ត ឆ. (ធា.) ចិត្តជាកុសល, ចិត្តបុណ្យ។

អក្ខរសិលចិត្ត ឆ. (ធា.) ចិត្តជាអកុសល, ចិត្តបាប។

▣ ក្រសួងចេតនា ពាក្យឆ្លើយ អក្រសួងចេតនា

ក្រសួងចេតនា ន. (ធា.) ការតាំងចិត្តជាបុណ្យ, គំនិតបុណ្យ; គំនិតល្អ។

អក្រសួងចេតនា ន. (ធា.) ការតាំងចិត្តជាបាប, គំនិតបាប; គំនិតអាក្រក់។

▣ ក្រសួងចេតសិក្ខា ពាក្យឆ្លើយ អក្រសួងចេតសិក្ខា

ក្រសួងចេតសិក្ខា ន. (ធា.) ចេតសិក្ខាកុសល គឺអារម្មណ៍ដែលកើតរលត់ ព្រមជាមួយនឹងចិត្តជាកុសល។

អក្រសួងចេតសិក្ខា ន. (ធា.) ចេតសិក្ខាអកុសល គឺអារម្មណ៍ដែលកើត រលត់ព្រមជាមួយនឹងចិត្តជាអកុសល។

▣ ក្រសួងធម៌ ពាក្យឆ្លើយ អក្រសួងធម៌

ក្រសួងធម៌ ន. (សំ.) ធម៌ជាកុសល។

អក្រសួងធម៌ ន. (សំ.) ធម៌ជាអកុសល។

▣ ក្រសួងធាតុ ពាក្យឆ្លើយ អក្រសួងធាតុ

ក្រសួងធាតុ ន. (ធា.) ធាតុជាកុសល គឺនុយបុណ្យ, ចំណីបុណ្យ។

អក្រសួងធាតុ ន. (ធា.) ធាតុជាអកុសល គឺនុយបាប, ចំណីបាប។

▣ ក្រសួងមូល ពាក្យឆ្លើយ អក្រសួងមូល

ក្រសួងមូល ន. (ធា.) ឫសគល់នៃកុសល, ទីតាំងនៃកុសល។

អក្ខរសិលាស្វរ ខ. (ធា.) ឫសគល់នៃអកុសល, ទីតាំងនៃអកុសល។

▣ ក្ខរសិលាស្វរ ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលាស្វរ

ក្ខរសិលាស្វរ ខ. (ធា.) ការបានបុណ្យ។

អក្ខរសិលាស្វរ ខ. (ធា.) ការបានបាប។

▣ ក្ខរសិលាស្វរ ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលាស្វរ

ក្ខរសិលាស្វរ ខ. (ធា.) ការត្រិះរិះទៅរកអំពើល្អ, តម្រិះល្អ។

អក្ខរសិលាស្វរ ខ. (ធា.) ការត្រិះរិះទៅរកអំពើអាក្រក់, តម្រិះអាក្រក់។

▣ ក្ខរសិលាស្វរ ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរសិលាស្វរ

ក្ខរសិលាស្វរ ខ. (ធា.) ស្នាមគំនូសចិត្តជាកុសល, គំនូសបុណ្យ; ផលបុណ្យ។

អក្ខរសិលាស្វរ ខ. (ធា.) ស្នាមគំនូសចិត្តជាអកុសល, គំនូសបាប; ផលបាប។

▣ ភេត ពាក្យផ្ទុយ រោច

ភេត ខ. ឈ្មោះចំណែកថ្ងៃខាងខ្នើត គឺតាំងពីថ្ងៃទី១ទៅដល់ថ្ងៃទី១៥។

រោច ខ. ថ្ងៃខាងរោចនៃខែចន្ទគតិតាំងពីថ្ងៃទី១ដល់ថ្ងៃទី១៤ឬ១៥ គឺថ្ងៃដែលមានពន្លឺព្រះចន្ទថយចុះដូចគេចាប់រោចចេញ។

▣ ក្ខរ ពាក្យផ្ទុយ ក្រវា

ក្ខរ អ.និ. កំលុង, រវាងមានលក្ខខណ្ឌ :

❖ ក្នុងស្រុក។

ក្រៅ និ. ទីទៃពីខាងក្នុង :

❖ ក្រៅរបង។

ឃ ត្រាស់ ពាក្យឆ្ងុយ ស្ដើង

ត្រាស់ ន. ទីទៃពីស្ដើង, ដែលមានកម្រាស់ :

❖ ក្តារក្រាស់

❖ សំពត់ក្រាស់។

ស្ដើង ន. ដែលមានកម្រាស់តិច, តិចកម្រាស់ :

❖ ក្តារស្ដើង

❖ សំពត់ស្ដើង។

ឃ ត្រិស ពាក្យឆ្ងុយ ដំឡូត

ត្រិស ន. តូច, តូចច្រមិច គឺដែលរៀវក្រិនមិនធំតាមកំណត់កាលដែលត្រូវធំ :

❖ មនុស្សត្រិស។

ដំឡូត ន. ដែលឆាប់ធំមុនកាលកំណត់ :

❖ ក្មេងដំឡូត។

ឃ ភ្នុនៈ ពាក្យឆ្ងុយ អភ្នុនៈ

អក្ខរណៈ ន. (សំ.ភ្ល.) ពេល, ស្របក់, រំពេច។

អក្ខរណៈ ន. (សំ.ភ្ល.) ស្របក់ដែលមិនមែនជាឱកាស, កាលដែលមិនមែនជាឱកាស, វេលាដែលមិនមែនជាឱកាស, វេលាដែលឃ្លាងចាកប្រយោជន៍, វេលាដែលមិនសមប្រកប; វេលាមិនល្អ; ពេលប្រទះលើគ្រោះកាច។

ឃ ខណៈ ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរណៈ

ខណៈ ន. (ធា.ភ្ល.) ស្របក់, រំពេច :

❖ ខណៈនោះ

❖ មួយខណៈ។

អក្ខរណៈ ន. ឬ ភ្ល. (ធា.ភ្ល.) ស្របក់ដែលមិនមែនជាឱកាស, កាលដែលមិនមែនជាឱកាស, វេលាដែលមិនមែនជាឱកាស, វេលាដែលឃ្លាងចាកប្រយោជន៍, វេលាដែលមិនសមប្រកប; វេលាមិនល្អ; ពេលប្រទះលើគ្រោះកាច។

ឃ ខន្តី ពាក្យផ្ទុយ អក្ខរណៈ

ខន្តី ន. (ធា.) អំណត់អត់ឱន, សេចក្តីអត់ធន់, សេចក្តីអត់ទ្រាំនូវកំហឹងនិងសេចក្តីអត់ទ្រាំនូវទុក្ខកង្វល់ជាដើម។

អក្ខរណៈ ន. (ធា.) ការមិនអត់ទ្រាំ, ដំណើរអត់ធន់ពុំបាន, ដំណើរទប់កំហឹងពុំល្អ; ដំណើរអត់ខឹងពុំបាន។

▣ ខាត

ពាក្យផ្ទុយ

ចំណេញ

ខាត ភិ. ឬ ភិ.១. ថយពីចំនួនដើម, មិនពេញ, មិនចំណេញ :

❖ រកស៊ីធ្វើការខាត។

ចំណេញ គ. កម្រៃដែលចូលច្រើនជាងចំនួនដើម, សេចក្តីចម្រើន :

❖ ក្នុងឆ្នាំនេះពួកឈ្មួញមានចំណេញគ្រាន់បើ។

▣ ខុស

ពាក្យផ្ទុយ

ត្រូវ

ខុស ភិ.១. ឬ គ. ទីទៃពីត្រូវ គឺដែលមិនត្រូវ, ដែលកន្លង :

❖ សេចក្តីខុស។

ត្រូវ ភិ.១. ឬ គ. ទីទៃពីខុស គឺត្រង់, ទីទៃពីខុស គឺចំ :

❖ សេចក្តីត្រូវ។

▣ ខូច

ពាក្យផ្ទុយ

ជា

ខូច គ. ដែលមានកិរិយាអាក្រក់, ដែលមានពុតត្បូត។

ជា គ. ស្រួល; ល្អ; សុខ; សប្បាយ; រួចពីឈឺ, ងើបពីឈឺ។

▣ ខ្ចី

ពាក្យផ្ទុយ

ស្រឡាត់

ខ្ចី គ. ដែលឥតសម្រុង :

❖ សំពត់ខ្ចីថ។

ស្រួច គូ. ស្តុយ, ដែលមានសម្រុង :

❖ សំពត់ស្រុង។

ឈ ខ្ចី ពាក្យថ្មយ ចាស់, ឌុំ

ខ្ចី គូ. ដែលមិនទាន់ចាស់, ដែលមិនទាន់ទុំ :

❖ ចេកខ្ចី

❖ ស្វាយខ្ចី។

ចាស់ គូ. ទីទៃពីក្មេង, ទីទៃពីថ្មី, ទីទៃពីខ្ចី :

❖ មនុស្សចាស់

❖ ផ្លែឈើចាស់។

ឌុំ គូ. ទីទៃពីខ្ចីពីចាស់ គឺដែលដល់កំណត់ជិតជ្រុះពីមែក, ដែលដល់កំណត់

ជិតជ្រុះពីទង :

❖ ផ្លែឈើទុំ

❖ ស្លឹកឈើទុំ។

ឈ ខ្វិល ពាក្យថ្មយ ឧស្សាហ៍

ខ្វិល គូ. ដែលមិនចូលចិត្តធ្វើការ, ដែលធុញទ្រាន់ស្អប់ការងារ។

ឧស្សាហ៍ គូ. (ឆ.ភ្ន.) ដែលមានព្យាយាម, ដែលជាអ្នកឱហាត, ដែលសង្វាត,

ដែលខំប្រឹង។

📖 ខ្លឹមសារ ពាក្យផ្ទុយ អនោច

ខ្លឹមសារ ១. ពន្លឺដែលកើតតាមលំដាប់ថ្ងៃ គឺចំណែកខែខាងដើមដែលមានពន្លឺព្រះចន្ទមកដល់ថ្ងៃពេញបូណ៌មី គឺតាំងពីថ្ងៃ១កើតមកដល់ថ្ងៃ១៥កើត; ថ្ងៃតពីនេះទៅហៅថា រនោច។

អោយ ខ ពន្លឺព្រះចន្ទដែលថយចុះដូចគេចាប់បោចរោចបន្តិចម្តងៗ, កាឡបក្ស
គឺចំណែកខាងខ្មៅ (ខាងងងឹត) ជាបក្សទី២នៃខែខាងចន្ទគតិរាប់ពីថ្ងៃរោច
ទៅដល់ថ្ងៃ១៤ឬ១៥រោច :

- ❖ រក្សាទុកខែមិគសិរមាន១៤ថ្ងៃ
- ❖ រក្សាទុកខែបុស្សមាន១៥ថ្ងៃ។

 ខ្លឹមសារ ពាក្យផ្ទុយ នាប

ខ្លឹមស្រង់ ៖ ដែលមានជំហរបញ្ឈប់រ៉ែងច្រើនឡើងលើ ។

ឆ. ១១៖ ច្បាប់ស្តីពីការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ប្រាក់បៀវត្សរបស់ប្រជាជនក្នុងតំបន់ភ្នំពេញ ត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ ដើម្បីកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ប្រាក់បៀវត្សរបស់ប្រជាជនក្នុងតំបន់ភ្នំពេញ។

📖 ខ្មែរ ពាក្យថ្មី ស

ខ្លួន គូ ដែលមានពណ៌ងងឹត, ដែលមានពណ៌យ៉ាងផ្សេងៗ

៧ គ. ដែលមានសម្បត្តិរដ្ឋធន់ឡើងវិញ :

❖ ពណ៌ស

❖ សំពត់ស។

ឃ ខ្លាច ពាក្យផ្ទុយ ប្រាស

ខ្លាច គ. ដែលមិនប្រាស, ដែលមិនអាច :

❖ ខ្លាចខ្លា។

ប្រាស គ. ដែលមិនខ្លាច, ដែលអាច :

❖ ប្រាសទៅម្នាក់ឯងទាំងយប់ស្ងាត់។

ឃ ខ្លី ពាក្យផ្ទុយ វែង

ខ្លី គ. ដែលតិចប្រវែង :

❖ ខ្សែខ្លី

❖ សេចក្តីខ្លី។

វែង គ. ទីទៃពីខ្លីគឺមានប្រវែង, មានចំនួនឆ្ងាយ :

❖ ខ្សែវែង

❖ សេចក្តីវែង។

ឃ ខ្លាំង ពាក្យផ្ទុយ ខ្សោយ

ខ្លាំង គ. ដែលមានកម្លាំងច្រើន។

ឡោយ គូ, ដែលមានកម្លាំងតិច។

📖 ខ្លះ ពាក្យផ្ទុយ ត្រូវ

ខ្លះ គឺ ឬ ត្រូវ ដែលមិនគ្រប់តាមខ្នាតកម្រិត :

❖ ខ្វះតែ២ទៀតនឹងគ្រប់ជា១០។

ត្រង់ គូ. ពេញត្រឹម :

❖ របស់នេះគ្រប់ចំនួនគ្មានខ្វះ។

📖 ខ្សែនាង ពាក្យផ្ទុយ ខ្សែសរលេច

ខ្សែលាម គ. ខ្សែវែងមានតែក្រវិលឥតស្រដៀងសម្រាប់ចងកពីខ្សែបង្កត់
មកបន្លាយឱ្យគោដើរស៊ីស្មៅក្នុងទីវាល។

ខ្សែស្រឡាយ ខ. ខ្សែមានស្រលៀង។

📖 **ឥតសញ្ញា** **ពាក្យផ្ទុយ** **អាឥតសញ្ញា**

តតសង្ខារ ខ. (ឃ.) គ្រឿងសម្គាល់មួយបែបមានសណ្ឋានដូច្នេះ “>” មានន័យថា “នៅជា ឬ កើតនៅជា” សម្រាប់ប្រើក្នុងការពន្យល់ប្រភពពាក្យជាសមាសនាមជាដើមដែលកាត់បទព្រែកចេញឱ្យដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ហើយរួមបញ្ចូលគ្នាទៅវិញដូចជា :

➡ **ជំនួញ + អានស័យ > ជំនួញស័យ។**

គតតសញ្ញា ន. (ឯ.) សញ្ញាប្រាប់សេចក្តីថាមកពីមានរូបសណ្ឋានជាផ្ទូ (<) នេះ, សម្រាប់ប្រើប្រាប់សេចក្តីឱ្យដឹងថា សព្ទនេះមានប្រភពមកពីសព្ទនោះដូចជា :

ឲ្យ ឧស្សនាការ < ឧស្សន + ការ (ឧស្សនាការ មកពី ឧស្សន និង ការ) ជាដើម, ជាគូគ្នានឹង គតសញ្ញា (>) នេះដែលត្រូវប្រើជា ឧស្សន + ការ > ឧស្សនាការ (ឧស្សន និង ការ ទៅជា ឧស្សនាការ)។

▣ តុ ពាក្យផ្ទុយ លេខ

តុ ត. (ឯ.) ធ្ងន់, យូរ។
លេខ ត. (ឯ.) ឆាប់, ភ្លាម, រហ័ស, រហ័ស, រហ័ស, រាយរង, ស្រាល, ...។

▣ តុភាបត្តិ ពាក្យផ្ទុយ លេខភាបត្តិ

តុភាបត្តិ ន. (ឯ.) អាបត្តិធ្ងន់ គឺអាបត្តិ២កងតាំងពី ធានជិត ចុះទៅដល់ សង្ខារនិសេស (ព.វិ.ព.)។
លេខភាបត្តិ ន. (ឯ.) អាបត្តិស្រាល គឺអាបត្តិ៥កងតាំងពី ដុល្លដ្ឋយ ចុះទៅដល់ ទុក្ខនិវត្តិ (ព.វិ.ព.)។

▣ តុតណ្ហ ពាក្យផ្ទុយ លេខតណ្ហ

តុតណ្ហ ន. (ឯ.) ទ្រព្យ២៥ឈ្មោះជារបស់សង្ឃ (ព.ពុ.វិ.)។

លហុតឆ្នោត ន. (ធា.) បរិក្ខាររាយរង, របស់រាយរង; ក្នុងវិន័យពុទ្ធសាសនា
សំដៅរបស់រាយរងមានបាត្រនិងចីវរជាដើម។

ឃ តុណ្ហ ពាក្យផ្ទុយ អតុណ្ហ
តុណ្ហ ន. សេចក្តីចម្រើន; ថ្នាក់, ជាន់; លក្ខណៈ; ចំណែក; សេចក្តីល្អ;
សភាព; បែបបទ, ...។

អតុណ្ហ ន. (ធា.សំ.) សភាពមិនមែនជាគុណ (នោស)។

ឃ តុណ្ហភថា ពាក្យផ្ទុយ អតុណ្ហភថា
តុណ្ហភថា ន. សម្តីដែលជាគុណ។
អតុណ្ហភថា ន. សម្តីដែលជាទោស។

ឃ តុណ្ហវាទ ពាក្យផ្ទុយ អតុណ្ហវាទ
តុណ្ហវាទ ន. សម្តីដែលជាគុណ។
អតុណ្ហវាទ ន. សម្តីដែលជាទោស។

ឃ តុណ្ហភាព ពាក្យផ្ទុយ អតុណ្ហភាព
តុណ្ហភាព ន. ភាវៈជាគុណ, ដំណើរជាគុណ។
អតុណ្ហភាព ន. ភាវៈជាទោស, ដំណើរជាទោស។

ឃ តោចរ ពាក្យផ្ទុយ អតោចរ

តោចរ ខ. (ធា.សំ.) វិស័យ, ដំណើរនៃឥន្ទ្រិយគឺ រូប, សំឡេង, ក្លិន, រស, សម្ផស្ស។ ដំណើរយាត្រាទៅរកអាហារចំណី, ទីដែលមានអាហារចំណី, ទីដែលសមណៈគួរត្រាច់ចរទៅបានតាមពុទ្ធានុញ្ញាត។

អតោចរ ខ. (ធា.សំ.) ទីដែលមិនគួរទៅ; ទីដែលបព្វជិតពុំគួរទៅ :

- ❖ លំនៅពេស្យា
- ❖ លំនៅស្រ្តីមេម៉ាយ
- ❖ លំនៅក្រមុំចាស់
- ❖ លំនៅភិក្ខុនី
- ❖ លំនៅបណ្ឌក
- ❖ ទីប្រជុំផឹកសុរាឬរោងលក់សុរា។

☆ ទាំង៦កន្លែងនេះជា អតោចរ, បព្វជិតពុទ្ធសាសនិកពុំគួរទៅឡើយ។

▣ តោចរដ្ឋាន ពាក្យផ្ទុយ អតោចរដ្ឋាន

តោចរដ្ឋាន ខ. (ធា.) ឋានជាគោចរ, ដោយបរិយាយ, តាមតែទីណាៗក៏ដោយដែលយល់ថាគួរត្រាច់ចរទៅក៏សុទ្ធតែជាគោចរដ្ឋានទាំងអស់។

អតោចរដ្ឋាន ខ. (ធា.) ឋានជាអគោចរ, ដោយបរិយាយ, តាមតែទីណាៗក៏ដោយដែលយល់ថាពុំគួរត្រាច់ចរទៅក៏សុទ្ធតែជាអគោចរដ្ឋានទាំងអស់។

▣ តំនូស

ពាក្យផ្ទុយ

ឫស

តំនូស ន. ស្នាមគូស :

❖ ធ្វើតាមគំនូសស្រាប់។

ឫស ន. ប្រដាប់សម្រាប់គូស :

❖ បន្ទាត់ជាយូសគូសឱ្យមានស្នាមជាខ្សែត្រង់។

▣ ត្នាន

ពាក្យផ្ទុយ

មាន

ត្នាន ន. ពាក្យបដិសេធឬប្រាប់សេចក្តីថា មិនមាន, ឥត។

មាន គ. បាន, កប, ប្រកបដោយ, កើត, បរិបូរដោយ, គង់នៅ, បិតនៅ។

▣ ត្នានកូន

ពាក្យផ្ទុយ

មានកូន

ត្នានកូន ន. មិនបានកូន។

មានកូន គ. បានកូន។

▣ ត្នានកំណើត

ពាក្យផ្ទុយ

មានកំណើត

ត្នានកំណើត គ. ដែលធ្វើអ្វីៗចេះតែខូចប្រយោជន៍, មិនមានសំណាង :

❖ មនុស្សគ្មានកំណើត។

មានកំណើត គ. ដែលធ្វើអ្វីៗចេះតែកបកើតប្រយោជន៍, មានសំណាង :

❖ មនុស្សមានកំណើត។

▣ ត្តានខ្លាស់ ពាក្យផ្ទុយ ឯនខ្លាស់

ត្តានខ្លាស់ គូ. បរិបូរដោយសេចក្តីមិនខ្លាស់ :

❖ មនុស្សគ្មានខ្លាស់។

ឯនខ្លាស់ គូ. បរិបូរដោយសេចក្តីខ្លាស់ :

❖ មនុស្សមានខ្លាស់។

▣ ត្តានតំនិត ពាក្យផ្ទុយ ឯនតំនិត

ត្តានតំនិត គូ. ដែលគ្មានការគិតច្រើន, គ្មានមារយាទ។

ឯនតំនិត គូ. ដែលមានការគិតច្រើន, មានមារយាទ។

▣ ត្តានចិត្ត ពាក្យផ្ទុយ ឯនចិត្ត

ត្តានចិត្ត គូ. ដែលគ្មានសេចក្តីប្រឹងប្រែង, ដែលច្រអូស, ដែលទម្រង់,
ដែលមើលបំណាំ។

ឯនចិត្ត គូ. ដែលបរិបូរដោយសេចក្តីប្រឹងប្រែង, ដែលមិនច្រអូស, ដែល
មិនទម្រង់, ដែលមិនមើលបំណាំ។

▣ ត្តានចិត្តត្តានឡើង ពាក្យផ្ទុយ ឯនចិត្តឯនឡើង

ត្តានចិត្តត្តានឡើង គូ. ដែលគ្មានសេចក្តីប្រឹងប្រែង, ដែលច្រអូស, ដែល
ទម្រង់, ដែលមើលបំណាំ។

មានចិត្តមានឆ្លើយ គូ. ដែលបរិបូរដោយសេចក្តីប្រឹងប្រែង, ដែលមិន
ច្រអូស, ដែលមិនទម្រង់, ដែលមិនមើលបំណាំ។

▣ គ្មានចំណេះ ពាក្យឆ្ងុយ មានចំណេះ

គ្មានចំណេះ គូ. គ្មានការចេះដឹង, គ្មានវិជ្ជា :

❖ មនុស្សគ្មានចំណេះ។

មានចំណេះ គូ. បរិបូរដោយការចេះដឹង, មានវិជ្ជា :

❖ មនុស្សមានចំណេះ។

▣ គ្មានច្បាប់ ពាក្យឆ្ងុយ មានច្បាប់

គ្មានច្បាប់ គូ. ដែលមិនកាន់ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់, ដែលមិនប្រកាន់តាមច្បាប់,
ដែលមិនសុភាពរាបសា, ដែលមិនចេះគួរសមផ្តង។

មានច្បាប់ គូ. ដែលកាន់ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់, ដែលប្រកាន់តែតាមច្បាប់,
ដែលមានសុភាពរាបសាចេះគួរចេះសមមិនផ្តង។

▣ គ្មានជីវិត ពាក្យឆ្ងុយ មានជីវិត

គ្មានជីវិត គិ. ឥតជីវិតនៅ, គ្មានជីវិតរស់នៅ។

មានជីវិត គិ. គង់ជីវិតនៅ, រស់នៅ។

▣ គ្មានតម្រិះ ពាក្យឆ្ងុយ មានតម្រិះ

គ្មានឥទ្ធិពល គឺ មានតែខាងការព្រះវិស្ណុ, ព្រះវិស្ណុអាក្រក់។

មានឥទ្ធិពល គឺ ឬ គឺ ដែលចេះព្រះវិស្ណុត្រូវ; និយាយឱ្យពេញថាមានតម្រូវត្រូវ, មានតម្រូវល្អ។

៣ គ្មានត្រកូល ពាក្យផ្ទុយ មានត្រកូល

គ្មានត្រកូល គឺ ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូល មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

មានត្រកូល គឺ ដែលកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលកើតក្នុងត្រកូលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

៣ គ្មានទ្រព្យ ពាក្យផ្ទុយ មានទ្រព្យ

គ្មានទ្រព្យ គឺ ខ្សត់ទ្រព្យ, ទីល, ដែលមិនសូវមានទ្រព្យសម្បត្តិ។

មានទ្រព្យ គឺ ដែលបរិបូរដោយទ្រព្យសម្បត្តិ។

៣ គ្មានធម៌សង្ឃសាសនា ពាក្យផ្ទុយ មានធម៌សង្ឃសាសនា

គ្មានធម៌សង្ឃសាសនា គឺ ដែលមិនប្រព្រឹត្តដោយមេត្តាករុណា, ដែលមិនប្រកាន់ សុចរិតដោយមេត្តាករុណា, ដែលមិនមានចិត្តប្រកបដោយមេត្តាករុណា។

មានធម៌សង្ឃសាសនា គឺ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមេត្តាករុណា, ដែលប្រកាន់សុចរិត ដោយមេត្តាករុណា, ដែលមានចិត្តប្រកបដោយមេត្តាករុណា។

៣ គ្មានបុណ្យ ពាក្យផ្ទុយ មានបុណ្យ

ត្លាចបុណ្យ អ. គ្មានភព្វ, មិនមានសំណាងខ្ពស់, មិនមានយសសក្តិ។

ឯនាបុណ្យ អ. មានភព្វ, មានសំណាងខ្ពស់, មានយសសក្តិ។

▣ ត្លាចដេវ ពាក្យផ្ទុយ ឯនាដេវ

**ត្លាចដេវ គ. ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូលមាន
កេរ្តិ៍ឈ្មោះ។**

ឯនាដេវ គ. ដែលកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលកើតក្នុងត្រកូលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

▣ ត្លាចពូជ ពាក្យផ្ទុយ ឯនាពូជ

**ត្លាចពូជ គ. ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូលមាន
កេរ្តិ៍ឈ្មោះ។**

ឯនាពូជ គ. ដែលកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលកើតក្នុងត្រកូលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

▣ ត្លាចព្រេង ពាក្យផ្ទុយ ឯនាព្រេង

ត្លាចព្រេង អ. គ្មានអំពើកសាងមកពីព្រេងនាយ។

ឯនាព្រេង អ. មានអំពើកសាងមកពីព្រេងនាយ។

▣ ត្លាចឥព្វ ពាក្យផ្ទុយ ឯនាឥព្វ

**ត្លាចឥព្វ អ. គ្មានសំណាងគួរដល់សេចក្តីសុខចម្រើន, គ្មានសំណាងពុំគួរ
ឱ្យអ្នកជំសង្គ្រោះបាន :**

❖ មនុស្សគ្មានភព្វ។

មានតព្វ គឺ. មានសំណាងគួរដល់សេចក្តីសុខចម្រើន, មានសំណាងគួរឱ្យ
អ្នកជំសង្គ្រោះបាន :

❖ មនុស្សមានភព្វ។

▣ គ្លានមានយាន ពាក្យផ្ទុយ មានមានយាន

គ្លានមានយាន គ. ដែលគ្មានមានយាទល្អ, ដែលគ្មានឫកពានឹងផឹង, ដែលមិន
ស្ងួតប្លូត។

មានមានយាន គ. ដែលមានមានយាទល្អ, ដែលមានឫកពានឹងផឹង, ដែល
ស្ងួតប្លូត។

▣ គ្លានសម្បត្តិ ពាក្យផ្ទុយ មានសម្បត្តិ

គ្លានសម្បត្តិ គ. ខ្សត់សម្បត្តិ, ទ័លសម្បត្តិ, ដែលមិនសូវមានទ្រព្យសម្បត្តិ។

មានសម្បត្តិ គ. ដែលបរិបូរដោយទ្រព្យសម្បត្តិ។

▣ គ្លានសំណាង ពាក្យផ្ទុយ មានសំណាង

គ្លានសំណាង គឺ. គ្មានអំពើកសាងមកពីព្រេងនាយ។

មានសំណាង គឺ. មានអំពើកសាងមកពីព្រេងនាយ។

▣ គ្លានអម្បូរ ពាក្យផ្ទុយ មានអម្បូរ

គ្មានអម្បូរ គូ. ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលមិនកើតក្នុងត្រកូលមាន
កេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

មានអម្បូរ គូ. ដែលកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់, ដែលកើតក្នុងត្រកូលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

▣ គ្មានអំពើ ពាក្យឆ្គុយ មានអំពើ

គ្មានអំពើ ភិ. ឬ គូ. គ្មានប្រយោជន៍; ដែលគ្មានការធ្វើ។

មានអំពើ ភិ. ឬ គូ. មានប្រយោជន៍; ដែលមានការធ្វើ។

▣ ត្រឡប់ ពាក្យឆ្គុយ បញ្ចូល

ត្រឡប់ ន. (សំ.ភ្ន.) អ្នកមានផ្ទះ, អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះ គឺអ្នកមានគ្រួសារ។

បញ្ចូល ន. (ធា.) អ្នកប្អូស។

▣ ឃោស ពាក្យឆ្គុយ អឃោស

ឃោស ន. (ធា.) សូរសំឡេងគីកកង, ឈ្មោះព្យញ្ជនៈដែលមានសំឡេង
គីកកងមាន២១តួគឺ គយង, ងយង, ងយង, ងយង, ងយង, ងយង, ងយង,
និងស្រៈពេញតួទាំងអស់ក៏រាប់បញ្ចូលក្នុងពួកអក្សរយោសដែរ។

អឃោស គូ. (ធា.) ដែលមិនគីកកង, ដែលមានសូរសព្ទមិនកងរំពង។

ន. អក្សរដែលមានសំឡេងមិនគីកកង, មាន១១តួគឺ គង, ងង, ងង,
ងង, ងង; ស, បើរាប់ គ, ម តាមសំស្ក្រឹតផ្សំផងជា១៣តួ (ព.វ.)។

❖ ផ្ដែកម្ដងទុំរលុងសំបក។

▣ **បតុក្ខោណ** **ពាក្យឆ្លុយ** **ត្រួយឡូ**

បតុក្ខោណ គូ. ដែលមានជ្រុង៤។

ត្រួយឡូ គូ. ដែលមានជ្រុង៣។

▣ **បន្ទួតត** **ពាក្យឆ្លុយ** **ស្មុនីយតត**

បន្ទួតត ន. (ធា.) ដំណើរព្រះចន្ទ :

❖ ខែចន្ទគតិ។

ស្មុនីយតត ន. (ធា.) ដំណើរព្រះអាទិត្យ :

❖ ខែសុរិយគតិ។

▣ **បង្កាប** **ពាក្យឆ្លុយ** **បង្កើម**

បង្កាប ន. អាហារដែលមានរសទីទៃពីផ្ដែម គឺដែលមានឱជារសដោយ
លាយឆ្កាប (ធ្វើឱ្យដោយត្រីនិងសាច់ជាដើម)។

បង្កើម ន. ចំណីផ្ដែម។

▣ **ចាក** **ពាក្យឆ្លុយ** **ឆី, អំពី**

ចាក អ.និ. ពាក្យប្រាប់ដំណើរចៀសស្រលះ, វៀរលែងស្រលះ, លែង
ប្រព្រឹត្ត, លែងធ្វើវិញទៀត, ចេញទៅហើយមិនមកវិញទេ, ចេញទៅហើយ

មិនមានបំណងថានឹងបានមកទៀត :

❖ វៀរចាកទុច្ចរិត។

ពី **និ.**; **អ.និ.** អំពី; ខាង, ឯ :

❖ សម្តីចេញពីមាត់។

អំពី **អ.និ.** ពី; ឯ, ខាង :

❖ ភ័យអំពីមរណៈ។

ឃ ចុត **ពាក្យផ្ទុយ** **បដិសន្ធិ**

ចុត ន. (ឯ.) ដំណើរដែលឃ្លាតចាកជីវិត គឺសេចក្តីស្លាប់។

បដិសន្ធិ ន. (ឯ.) តំណកំណើតសត្វ :

❖ ចាប់បដិសន្ធិក្នុងផ្ទៃមាតា។

ឃ ចូល **ពាក្យផ្ទុយ** **ចេញ**

ចូល គិ. ទីទៃពីចេញ គឺទៅពីខាងក្រៅទៅកាន់ខាងក្នុង :

❖ ចូលក្នុងបន្ទប់។

ចេញ គិ. ឃ្លាតពីទីមួយទៅកាន់ទីមួយ :

❖ ចេញពីផ្ទះទៅសាលារៀន។

ឃ ចេញ **ពាក្យផ្ទុយ** **អចេញ**

ចេតនា ន. (សំ.) សេចក្តីខ្ចីឃ្លាត, សេចក្តីសង្វាត, សេចក្តីប្រឹងប្រែង; ដំណើរ
តាំងចិត្តប្រុងនឹងធ្វើ; ដំណើរកម្រើកអរិយៈតូចធំមានលើដៃជើង វាសដៃ
ជើងឬងាកបែរជាដើម។

អចេតនា ន. (សំ.) ដំណើរឥតចេតនា គឺដំណើរទន់ខ្សោយ, ដំណើរអស់
កម្លាំង, ដំណើរអស់ការប្រឹងប្រែង; ដំណើរកម្រើកអរិយៈមិនកើត។

ឃ ចៃដន្យ ឬ ចៃដន្យ ពាក្យផ្ទុយ អចៃដន្យ ឬ អចៃតន្យ
ចៃដន្យ ឬ ចៃដន្យ ភិ. ឬ ន. (សំ. ចៃតន្យ ន. “អាត្ម័ន, អាត្មា, ព្រលឹង,
ចិត្ត; ទេវតាដែលជាអ្នកនាំបណ្តាលចិត្ត, ទេវតាដែលជាអ្នកបញ្ចូលចិត្ត...”។

☞ បណ្តាលឱ្យគិត, បណ្តាលឱ្យនឹកភ្នកឃើញ; ដំណើរដែលបណ្តាល
ឱ្យកើតមានឡើងហាក់ដូចជាមានទេវតានាំបណ្តាល :

❖ ការណ៍ហ្នឹងវាជាចៃដន្យ។

អចៃដន្យ ឬ អចៃតន្យ ន. (សំ. អចៃតន្យ) ដំណើរមិនបណ្តាលឱ្យគិត
ឃើញ, ការបាំងគំនិត, ការនាំឱ្យបាំងគំនិត :

❖ ដំណើរនុះជាអចៃដន្យ។

ឃ ចំណាញ់ ពាក្យផ្ទុយ ជំនួះ
ចំណាញ់ ន. ការបាញ់ :

❖ ចំណាញ់កលរបស់គេនាំឱ្យអាប់កិត្តិយស។

ជម្នះ ន. ការឈ្នះ, សេចក្តីឈ្នះ, ដំណើរដែលឈ្នះ :

❖ ចាំមើលរឿងនេះជម្នះនឹងបានទៅខាងណា?

ឈ ចំអម ពាក្យផ្ទុយ នោម

ចំអម ន. រង្វាស់វែងប្រវែងពីត្រឹមចុងមេដៃទៅចុងម្រាមកណ្តាលញែកតឹង
ពីគ្នា (ប្រវែង១២ឆ្នាប់)។

នោម ន. រង្វាស់វែងប្រវែងពីត្រឹមចុងមេដៃទៅចុងចង្កូលដៃដែលញែកឱ្យ
តឹងកន្លែកពីគ្នា (ប្រវែង១ទោម)។

ឈ ចាំ ពាក្យផ្ទុយ ឆ្លើប

ចាំ គ. នឹកឃើញ, មិនឆ្គេច, កត់ជាប់នៅក្នុងស្មារតី, កត់ជាប់ក្នុងការនឹក
ឃើញមិនឆ្គេចភ្លាំង :

❖ ចាំមេរៀន។

ឆ្លើប គ. ចាំមិនបាន, នឹកមិនឃើញ :

❖ ឆ្គេចអក្សរ។

ឈ ចេះ ពាក្យផ្ទុយ ឆ្ងល់

ចេះ គ. ដឹងជាក់, យល់ជាក់ :

❖ ចេះអក្សរ។

ឆ្ងល់ គ. មិនចេះ, មិនយល់ :

❖ ខ្ញុំល្ងង់គិតមិនលេច។

៣ ច្រើន ពាក្យឆ្ងុយ តប

ច្រើន គ. ដែលចំនួនមិនតិច, ដែលក្រាស់ក្រែល, តាំងពីចំនួនពីរឡើងទៅ។

តប គ. ទីទៃពីច្រើន គឺដែលមានចំនួនថយចុះទុកជាបរិបូណ៌ពុំបាន។

៣ ឆាប់ ពាក្យឆ្ងុយ យឺត, យូរ

ឆាប់ គ.១. ដែលប្រញាប់, ដែលរួសរាន់, ដែលវៃៗ :

❖ ដើរឆាប់

❖ ទៅឆាប់ៗ។

យឺត គ.១. ឬ គ. ដែលមិនរហ័ស, ដែលមិនរួសរាន់ :

❖ ធ្វើការយឺត

❖ ដំណើរយឺត។

យូរ គ.១. ឬ គ. ដែលមិនឆាប់, ដែលយឺត, ដែលអង្វែង :

❖ កាលយូរ

❖ ប្រើបានយូរ។

▣ ផ្នែក ពាក្យផ្ទុយ ស្ទាត់

ផ្នែក គ. ដែលមិនកប (ច្រើននិយាយតែក្នុងការនេសាទ) :

❖ ថ្ងៃនេះផ្ទៃឯណាស់រកត្រីមិនបានសោះ។

ស្ទាត់ គ. ដែលចេះតែសម្រកបនឹងការស្វែង, ដែលចេះតែជួបប្រទះលាភ,
ដែលចេះតែងាយប្រទះ, ដែលងាយបាន :

❖ មនុស្សស្ងាត់លាភ។

▣ ជ័យ ពាក្យផ្ទុយ បរាជ័យ

ជ័យ ន. (ធា.ភ្ល.) ជម្នះ, ការឈ្នះ :

❖ មានជ័យ

❖ ហើយកជ័យ។

បរាជ័យ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ការបាញ់គេ, ដំណើរបាញ់គេ។

▣ ជលបថ ពាក្យផ្ទុយ ចលបថ

ជលបថ ន. (ធា.) ផ្លូវទឹក, ជើងទឹក។

ចលបថ ន. (ធា.) ផ្លូវគោក, ជើងគោក។

▣ ជលយាត្រា ពាក្យផ្ទុយ ចលយាត្រា

ជលយាត្រា ន. (ធា.សំ.) ការដើរតាមផ្លូវទឹក, ដំណើរខាងផ្លូវទឹក, ដំណើរ

ជើងទឹក។

ជលយាត្រា ន. (ឆ.សំ.) ការដើរផ្លូវគោក, ដំណើរផ្លូវគោក, ដំណើរជើងគោក; ការចិញ្ចឹមជីវិតដោយបរផ្លូវគោក។

៣ ជលយាន ពាក្យផ្ទុយ ជលយាន

ជលយាន ន. (ឆ.) យានជំនិះខាងផ្លូវទឹក, គ្រឿងដឹកនាំទៅមកខាងជើងទឹក។

ជលយាន ន. (ឆ.) យានសម្រាប់ផ្លូវគោក (មានរទេះជាដើម)។

៣ ជាតិលិង្គ ពាក្យផ្ទុយ សម្មតិលិង្គ

ជាតិលិង្គ ន. (ឆ.) លិង្គតាមជាតិគឺ ម្រុស, ម្រី, ឈ្មោល, ឆ្មី, ខ្មើយ ដែលមានភេទស្រេចស្រាប់ពីកំណើតមកហើយ។

សម្មតិលិង្គ ន. (ឆ.) លិង្គដោយសន្មតិសម្រាប់ប្រើក្នុងតន្ត្រីភាសាទាំងពួងមានភាសាសំស្ក្រឹតនិងភាសាបាលីជាដើម; សំស្ក្រឹតនិងបាលីកំណត់យកការន្តគឺស្រះជាទីបំផុតនៃនាមសព្ទជាគោលឱ្យដឹងថា ជាបុំលិង្គ, ជាឥត្តិលិង្គ, ជានបុំសកលិង្គ ដូចជា ឆរ (ឆរេ) “ប្រពន្ធ”, មាតុគ្រាម ឬ មាតុគ្គាម (មាតុគ្គាមេ) “ស្រី” នេះតាមរូបសេចក្តីគួរតែជាឥត្តិលិង្គ, ប៉ុន្តែរូបសព្ទជាអការន្ត-បុំលិង្គក៏ត្រលប់ជាបុំលិង្គទៅវិញ; មន្ទ្រា, សាឡា ដែលពុំមែនជាប្រសជាស្រីសោះទេ, តាមរូបសព្ទជា អាការន្ត-ឥត្តិលិង្គ ក៏ត្រលប់ជាឥត្តិលិង្គទៅវិញ; លិង្គយ៉ាង

នេះហៅថា សម្មតិវិធី គឺលិខិតមានឈ្មោះដោយសន្មតិ (ព.វ.)។ ភាសាខ្មែរ
យើងគ្មានសម្មតិលិខិតនេះទេ។

▣ ជានបទ ពាក្យផ្ទុយ នតរជន

ជានបទ គ. ឬ ន. (ធា.សំ.) ដែលនៅក្នុងជនបទ, អ្នកជនបទ។

នតរជន ន. (ធា.សំ.) ជនអ្នកនៅក្នុងក្រុង (អ្នកក្រុង)។ ប្រើឱ្យត្រឹមត្រង់
តាមបែបបាលីជា នតរជន។

▣ ជាមតា ពាក្យផ្ទុយ សុទ្ធជិនា ឬ សុទ្ធជ្ជា

ជាមតា ន. កូនប្រសាប្រស។

សុទ្ធជិនា ឬ សុទ្ធជ្ជា ន. (ធា.) កូនប្រសាស្រី។

▣ ដោរ ពាក្យផ្ទុយ នាច

ដោរ គ. ពោរឡើង :

❖ ទឹកដោរ។

នាច គ. ស្រក, ថយចុះហើយនិងមានដោរឡើងវិញ (ទឹក) :

❖ ទឹកនាច។

▣ ជំនោរ ពាក្យផ្ទុយ ជំនាច

ជំនោរ ន. ការដែលជោរ; ដំណើរដែលជោរ។ ឈ្មោះខ្យល់នាំទឹកឱ្យជោរ :

❖ ត្រូវជំនោរ

❖ ធ្លាក់ជំនោរ។

លំនាច ន. ការនាចនៃទឹក :

❖ លំនាចសមុទ្រ។

▣ ប្រេង ពាក្យផ្ទុយ ឆក់

ប្រេង ឆ. ទីទៃពីរាក់ គឺដែលមានជម្រៅ :

❖ ទឹកជ្រៅ

❖ អណ្តូងជ្រៅ។

ឆក់ ឆ. ទីទៃពីជ្រៅ គឺដែលមានជម្រៅតិច :

❖ ទឹករាក់

❖ រណ្តៅរាក់។

▣ ញាតិ, សាច់ញាតិ ពាក្យផ្ទុយ អញ្ញាតកថន, អួតកន្លៀត

ញាតិ ន. (ធា.) អ្នកដែលរួមខ្សែលោហិតនឹងគ្នាខាងមាតាឬខាងបិតា; ដែលហៅថាញាតិសន្តានឬញាតិពង្សនោះ តាមន័យក្នុងគម្ពីរពុទ្ធសាសនាលោកឱ្យរាប់ថ្នាក់ខាងលើ៣ជាន់ :

❖ ថ្នាក់មាតាបិតា១

❖ ថ្នាក់ជីដូនជីតា១

❖ ថ្នាក់យាយទួតតាទួត១

☞ ថ្នាក់ខាងក្រោមខ្លួន៣ជាន់ទៀត :

❖ ថ្នាក់កូន១

❖ ថ្នាក់ចៅ១

❖ ថ្នាក់ចៅទួត១

☞ រួមជា៦ថ្នាក់, ជា៧ថ្នាក់នឹងខ្លួនយើង; មនុស្សទាំងប៉ុណ្ណោះហៅ

ថា ព្រួញ៧សង្កាត់។

សាច់ព្រួញ ន. អ្នកដែលជាប់ជាញាតិនឹងគ្នា, អ្នកដែលជាប់ជាក្រសែញាតិ។

អញ្ញាតកង ន. (ធា.) ជនដែលមិនមែនជាញាតិ; អ្នកដទៃ, អ្នកកន្លៀត។

អ្នកកន្លៀត ន. ជនឯទៀតក្រៅពីញាតិ គឺជនដែលមិនមែនជាសាច់ញាតិ។

▣ ព្រួញ៧សង្កាត់ ពាក្យផ្ទុយ ព្រួញសាច់គ្នី

ព្រួញ៧សង្កាត់ ន. (ធា.) សេចក្តីទាស់ទែងនៃញាតិ, ជម្លោះនៃពួកញាតិ។

ព្រួញសាច់គ្នី ន. (ធា.) សេចក្តីព្រមព្រៀងរបស់ញាតិ។

▣ ព្រួញ ពាក្យផ្ទុយ រង្វើល

ព្រួញ គ. ខ. ឬ គ. បន្ទាន់ៗ ញឹកៗ, រន្ទាន់ :

❖ ដើរញាប់ជើង

❖ និយាយញាប់។

អធិប្ប ភិ.ឧប្ប គុ. ដែលមិនញឹក, ដែលមិនញាប់ គឺល្បោះៗ, ច្បោលៗ, មួយៗ :

❖ ស្ទូងរង្វើលៗ

❖ និយាយរង្វើលៗ។

៣ ឆ្មារម ពាក្យផ្ទុយ ទ្រាន់

ឆ្មារម ភិ. ជាប់ចិត្ត, ញៀនចិត្ត :

❖ ធ្លាប់បានស៊ីគ្នាញ់ម្តងហើយវាចេះតែញ៉ាំមតទៅទៀត។

ទ្រាន់ ភិ. ធុញ្ញាយនឹងអាហារចំណីដែលមិនចង់បរិភោគឬដោយធ្វើអ្វីៗហួសកម្លាំងនាំឱ្យមានចិត្តមិនចង់ធ្វើតទៅទៀត :

❖ កុំស្អប់ដែលខ្ញុំទ្រាន់ណាស់ទទួលទានមិនកើតទេ។

៣ ឆ្មី ពាក្យផ្ទុយ ឈ្មោល

ឆ្មី គុ. ដែលមានភេទជាស្រី; ប្រើចំពោះតែសត្វតិរច្ឆាននិងដើមឈើខ្លះ :

❖ គោញី

❖ ត្នោតញី។

ឈ្មោល គុ. ដែលមានភេទជាប្រុស; ដែលនិយាយតែពីសត្វតិរច្ឆាននិងដើម

ឈើខ្លះ :

❖ គោឈ្មោល

❖ ត្នោតឈ្មោល។

៣ ដាវងត្រ ពាក្យថ្មី ឈប់ងត្រ

ដាវងត្រ គឺ. ប្រមូលអាហារឱ្យជាដុំដាក់ក្នុងបាត្រ គឺចង្ហាន់ដាក់ក្នុងបាត្រ។

ឈប់ងត្រ គឺ. ដាក់បាយក្នុងបាត្រដូចគេរាប់ គឺដួសបាយនឹងវែកដាក់ក្នុងបាត្រភិក្ខុសង្ឃដែលដាក់រៀបដង្ហែគ្នា, ដោយគេរាយបាយឱ្យល្អមគ្រប់គ្រាន់តាមចំនួនបាត្រ។

៣ ដុំ ពាក្យថ្មី ឈប

ដុំ គ. កំណាត់, បំណែក, កង់; ភាគដែលជាប់មូលគ្នា, ដែលរួមគ្នា :

❖ ដុំឥដ្ឋ

❖ ស្ករ១ដុំ។

ឈប គឺ. ដាក់អ្វីៗពិសពាសមិនមូលគ្នា, ដាក់អ្វីៗពិសពាសឥតសណ្តាប់ធ្នាប់ :

❖ រាយអីវ៉ាន់ពេញផ្ទះ

❖ ក្មេងរាយសំរាមកញ្ជាំមុខផ្ទះ។

៣ តបសាវជាតិ ពាក្យថ្មី អន្លោសាវជាតិ

តចសារជាតិ ន. (ធា.) ជាពិឈើដែលមានសំបកជាខ្លឹមឬមានខ្លឹមនៅត្រង់
សំបក ដូចយ៉ាង ដូង, ឆ្កែ, ដូង ជាដើម។

អន្លោសារជាតិ ន. (ធា.) ឈើដែលមានខ្លឹមខាងក្នុង (ឈើខ្លឹម)។

៣ តានី ពាក្យផ្ទុយ ដូនី

តានី ន. បុរសដែលកោរសក់ស្លៀកដណ្តប់សំពត់សប្បុរសពត់លឿងកាន់សីល
១០តែមិនមែនបួសជាសាមណេរទេ។ សូម្បីបុរសជាចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យឯទៀត
ក្រៅពីនោះពាក្យបុរាណក៏ហៅដោយគោរពថា តានី បានដែរ។

ដូនី ន. យាយជី គឺឧបាសិកាដែលកោរសក់ស្លៀកដណ្តប់សំពត់សប្បុរសពត់
លឿងកាន់សីល១០ជានិច្ច (ច្រើនតែស្រ្តីចាស់ៗ, តែទោះបីស្រ្តីនៅក្មេងក៏
ដោយបើប្រព្រឹត្តកាន់វត្ថុប្រតិបត្តិដូច្នេះក៏ហៅ ដូនី ដែរ)។

៣ តាវកាវិក ពាក្យផ្ទុយ យាវកាវិក

តាវកាវិក ន. (ធា.) វត្ថុដែលប្រព្រឹត្តទៅបានតែក្នុងកាលប៉ុណ្ណោះ, របស់
ដែលកើតឡើង, របស់ដែលប្រើប្រាស់បានក្នុងកាលដ៏ខ្លី, របស់ដែលប្រើ
ប្រាស់បានក្នុងកាលមានកម្រិត; របស់ខ្លីគេ។

យាវកាវិក គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលគួរប្រកបការបានតែត្រឹមពីព្រឹកទល់នឹង
ថ្ងៃត្រង់; ភោជនដែលពួកបព្វជិតឬឧបាសកអ្នកសមាទានឧបោសថសីល

ត្រូវបរិភោគបានតែត្រឹមពីរប្រាំក្បាលទៅទល់នឹងថ្ងៃត្រង់ (៣.វិ.ពុ.)។

📖 តីច ពាក្យផ្ទុយ ដូង

តីច ឆ្លុះ ដែលចង្អៀត, ដែលណែន, ដែលសន្លឹងរឹងត្រង់, ដែលទីទៃពីធូរ។

ឆ្លុះ ឡូ: ទីទេពីតឹង គឺងាយ, ទូលាយ។

📖 តុករង្វាន់ ពាក្យផ្អែម រង្វាន់ចំណាប់, រង្វាន់ប្រចាំឆ្នាំ

តុក្កត្វាល័ ១៖ រង្វាន់ដែលរាជការឬឯកជនប្រគល់ជាពិសេសដល់ជនដែលមានគុណវុឌ្ឍិគួរគេពេញចិត្តចង់ឱ្យ, ពុំមែនជារង្វាន់ចាំបាច់ដោយខានពុំបានទេ ៖

❖ សិស្ស១០នាក់បានទទួលតុករង្វាន់អំពីក្រសួងអប់រំជាតិ។

ច្បាប់លេខ ១១ រដ្ឋានដែលរាជការប្តូរឯកជនប្រគល់ជាពិសេសដល់ជនដែលគ្មានគុណវុឌ្ឍិគួរគេពេញចិត្តចង់ឱ្យ។

បន្ទាប់មក ៖ រង្វាន់ដែលរាជការប្តូរឯកជនប្រគល់ជាពិសេសដល់ជនដែលគ្មានគុណវុឌ្ឍិគួរគេពេញចិត្តចង់ឱ្យ, ពុំមែនជាតុករង្វាន់។

📖 ត្រង់ ពាក្យផ្ទុយ ឆ្លើយ

ប្រសិនបើ គូ ទី១ ទិញដីធ្លីណាមួយនៅក្នុងតំបន់ដែលបានកំណត់ខាងលើ នេះ នៅក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យានេះ គេអាចទាញយកដីធ្លីនោះបានដោយសេរី និងមានសុវត្ថិភាព។ ការទាញយកដីធ្លីនេះ គួរតែអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

❖ ផ្លូវត្រង់

❖ ចិត្តត្រង់។

ឲ្យប គូ. ទីទៃពីត្រង់ គឺដែលមានរំពត់, មានរបត់, កោង, រមួល :

❖ ផ្លូវវៀច

❖ ចិត្តវៀច។

▣ ត្រីកោណ ពាក្យឆ្ងុយ ធម្មកោណ

ត្រីកោណ គូ. ដែលមានជ្រុង៣។

ធម្មកោណ គូ. ដែលមានជ្រុងច្រើន។

▣ បេរោធន ពាក្យឆ្ងុយ ឥរិយាបថ

បេរោធន គ. (ឃ.) ពាក្យរបស់ព្រះថេរៈ, ពាក្យដែលព្រះថេរៈនិយាយ។

ឥរិយាបថ គ. (ឃ.) ពាក្យរបស់អាចារ្យ, ពាក្យដែលអាចារ្យនិយាយ។

▣ បេរោធនី ពាក្យឆ្ងុយ ឥរិយាបថ

បេរោធនី គ. (ឃ.) អ្នកដែលនិយាយតាមព្រះថេរៈ; ពួកថេរវាទ។

ឥរិយាបថ គ. (ឃ.) អ្នកដែលច្រើនតែពោលអាងពាក្យសម្តីរបស់គ្រូ។

▣ បោក ពាក្យឆ្ងុយ ខ្លី

បោក គូ. (ឃ.) ដែលមានតម្លៃតិច :

❖ ស្រូវថោក

❖ មនុស្សប្លកថោក។

ថ្ងៃ គ.១. ឬ គ. ដែលមានតម្លៃ :

❖ លក់ផ្ទៃណាស់។

▣ ឧក្ខិណនិកាយ ពាក្យថ្មី ឧត្តនិកាយ

ឧក្ខិណនិកាយ ន. (ឯ.) ពួកខាងត្បូង គឺពួកពុទ្ធសាសនិកជនប៉ែកខាងត្បូង មានអ្នកលង្កាទ្វីប, ភូមា, មនជាដើមរៀងមកដល់កម្ពុជរដ្ឋយើងនេះដែល ពួកឧត្តនិកាយកំណត់ហៅ ដើម្បីឱ្យដាច់ពួកដោយឡែកពីគ្នាក្នុងកាលដែល កើតអធិករណ៍ជាធំតបន្ទាប់អំពីកាលនៃទុតិយសង្គ្រាមនាមក។

ឧត្តនិកាយ ន. (ឯ.សំ.) ពួកខាងជើង គឺពួកពុទ្ធសាសនិកខាងលទ្ធិមហាយាន។

▣ ឧក្ខិណាធន៍ ពាក្យថ្មី ឧត្តរាធន៍

ឧក្ខិណាធន៍ ន. (ឯ. និង សំ.) ដំណើរដែលដើរវិលជាទក្សិណក្នុងឱកាស នៃកិច្ចការណាមួយមានការមង្គលជាដើម។

ឧត្តរាធន៍ ន. (ឯ. និង សំ.) ដំណើរវិលទៅខាងឆ្វេងដើរជាឧត្តរាពត៌ដើរ វិលទៅខាងឆ្វេងជុំវិញទីណាមួយ។

▣ ឧក្ខិណាធន៍ ពាក្យថ្មី ឧត្តរាធន៍

ឧក្ខិណាធន៍ ន. (ឯ.) ដំណើរដែលដើរវិលជាទក្សិណក្នុងឱកាសនៃកិច្ចការ

ណាមួយមានការមង្គលជាដើម។

ឧត្តរាចដ្ឋ ន. (ឯ.) ដំណើរវិលទៅខាងឆ្វេងដើរជាឧត្តរាវដ្ឋដើរវិលទៅខាង
ឆ្វេងជុំវិញទីណាមួយ។

ឃ ឧទ្ទ្យមិត្ត ពាក្យផ្ទុយ សិលិលមិត្ត

ឧទ្ទ្យមិត្ត ន. (ឯ.) មិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន គឺអ្នកដែលរាប់អានគ្នាដោយទុកចិត្ត។

សិលិលមិត្ត ន. (ឯ.) មិត្តដែលរាប់អានគ្នាបន្តិចបន្តួច។

ឃ ឧទ្ទ្យមិត្រ ពាក្យផ្ទុយ សិលិលមិត្រ

ឧទ្ទ្យមិត្រ ន. (ឯ. និង សំ.) មិត្រខ្ជាប់ខ្ជួន គឺអ្នកដែលរាប់អានគ្នាដោយទុកចិត្ត។

សិលិលមិត្រ ន. (ឯ. និង សំ.) មិត្រដែលរាប់អានគ្នាបន្តិចបន្តួច។

ឃ ឧយក ពាក្យផ្ទុយ បដិស្តាហក

ឧយក ន. (ឯ. សំ.) បុរសអ្នកឱ្យទាន។

បដិស្តាហក ន. (ឯ.) អ្នកទទួលយកទាន (ស្វ័យ)។

ឃ ឧយិកា ពាក្យផ្ទុយ បដិស្តាហិកា

ឧយិកា ន. (ឯ. សំ.) ស្រ្តីអ្នកឱ្យទាន។

បដិស្តាហិកា ន. (ឯ.) ស្រ្តីអ្នកទទួលយកទាន (ស្វ័យ)។

ឃ ឧរុណ ពាក្យផ្ទុយ វរុឧរុណ

ឧត្តរុណ គូ. (ឈ.សំ.) កាច, កាចអាក្រក់, អាក្រក់។

អឧត្តរុណ គូ. (ឈ.សំ.) ដែលមិនកាច (ស្អិត)។

▣ ឧត្តរុណភ្នំ ពាក្យថ្មី អឧត្តរុណភ្នំ

ឧត្តរុណភ្នំ ន. (ឈ.) អំពើកាច, អំពើអាក្រក់, អំពើសាហាវយង់ឃ្នង។

អឧត្តរុណភ្នំ ន. (ឈ.) អំពើស្អិត; អំពើល្អ។

▣ ឧត្តរុណភាព ពាក្យថ្មី អឧត្តរុណភាព

ឧត្តរុណភាព ន. (ឈ.សំ.ភ្ល.) ភាវៈជាអ្នកកាច, ភាពជាអ្នកកាច; ភាវៈអាក្រក់, ដំណើរអាក្រក់, ការយោរយៅ។

អឧត្តរុណភាព ន. (ឈ.សំ.ភ្ល.) ភាវៈស្អិត។

▣ ឧល ពាក្យថ្មី ស្រួច

ឧល គូ. ទីទៃពីស្រួច, ដែលមានចុងគ្របមែល :

❖ ចុងកាំបិតទាល

❖ មុខពូថៅទាល។

ស្រួច គូ. ដែលកើតដោយសម្រួច; ដែលវៀវតូចខាងចុង; ដែលមានមុខតូចវៀវមុត :

❖ កំពូលស្រួច

❖ ស្រួចដូចម្តេច។

៣ ទិដ្ឋិចបត្តិ

ពាក្យផ្ទុយ

ទិដ្ឋិសម្មតិ

ទិដ្ឋិចបត្តិ ន. (ធា.) ការខូចដំណើរយល់ឃើញ គឺការភ្លាត់គំនិតយល់ឆ្គង ខុសពីផ្លូវត្រូវ, ការភ្លាត់គំនិតយល់ខុសពីផ្លូវធម៌វិន័យ។

ទិដ្ឋិសម្មតិ ន. (ធា.) ការបរិបូណ៌ដោយដំណើរយល់ឃើញគឺការបរិបូណ៌ ដោយដំណើរយល់ឃើញត្រូវតាមច្បាប់ឬតាមធម៌វិន័យ។

៣ ទិនិកជន

ពាក្យផ្ទុយ

មាសិកជន

ទិនិកជន ន. (សំ.) មនុស្សអ្នកស៊ីឈ្នួលថ្ងៃ គឺអ្នកធ្វើការយកឈ្នួលតាម កំណត់ថ្ងៃដែលបានធ្វើការ។

មាសិកជន ន. (ធា.សំ.) មនុស្សអ្នកធ្វើការយកឈ្នួលខែ, អ្នកស៊ីឈ្នួលខែ; អ្នកស៊ីប្រាក់ខែ។

៣ ទិនិកា

ពាក្យផ្ទុយ

មាសិកា

ទិនិកា ន. (សំ.) ថ្លៃឈ្នួលដែលអ្នកជួលឱ្យដល់អ្នកស៊ីឈ្នួលតាមកំណត់ថ្ងៃ ដែលបានធ្វើការ (ឈ្នួលថ្ងៃ, ប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃ)។

មាសិកា ន. (សំ.) ថ្លៃឈ្នួលខែ; ប្រាក់ខែ។

៣ ទិវសតាត

ពាក្យផ្ទុយ

ទត្តិភាត

ឱវាសនាឥ. (ធា.) ចំណែកនៃថ្ងៃ គឺពេញមួយថ្ងៃតាំងពីព្រឹកទាល់ល្ងាច។

វត្តិធាតុឥ. (ធា.) ចំណែកនៃរាត្រី គឺពេលយប់ទាំងមូល, វេលាពេញមួយយប់។

ឃ ឱវាគរ ពាក្យផ្ទុយ និសាគរ

ឱវាគរ ឥ. (ធា.សំ.) អ្នកធ្វើនូវថ្ងៃ (ព្រះឥន្ទ្រ)។

និសាគរ ឥ. (ធា.) អ្នកធ្វើនូវយប់ (ព្រះចន្ទ)។

ឃ ឱវាចរ ពាក្យផ្ទុយ និសាចរ

ឱវាចរ ឥ. ឬ ន. (ធា.សំ.) ដែលចរតែក្នុងវេលាថ្ងៃ, ដែលចេញរកស៊ីតែក្នុងវេលាថ្ងៃ; សត្វដែលចេញរកស៊ីតែក្នុងវេលាថ្ងៃវេលាយប់ឈប់ដេក :

❖ សេះ

❖ លាវក។

និសាចរ ឥ. (ធា.) អ្នកត្រាច់ទៅមកក្នុងវេលាយប់។ ព្រាយអាកាស, បិសាចដើរយប់, ...។

ឥ. ដែលត្រាច់ទៅមក, រកស៊ីក្នុងវេលាយប់ :

❖ ម្សៅ

❖ ខ្លែងស្រាក់។

ឃ ឱវិយៈ ពាក្យផ្ទុយ វស្សៈ

និយៈ គូ. (ធា.ភ្ន.) វែង, អង្វែង, ដែលស្ថិតនៅបានយូរ។

ន. ស្រះមានសំឡេងវែង, សម្រាប់ប្រើខាងភាសាបាលីមាន៥តួ គឺ ឆ, ឡ, ឧ, ង, ឱ; សម្រាប់ប្រើខាងភាសាសំស្ក្រឹតមាន៩តួ គឺ ឆ, ឡ, ឧ, ឬ, ឬ, ង, ឬ, ឱ, ឱ; សម្រាប់ប្រើខាងភាសាខ្មែរមាន១៣តួ គឺ ឆ, ឆី, ឆី, ឆុ, ឆុ, ឆី, ឆី, ឆុ, ឆុ, ឆី, ឆី, ឆុ, ឆុ; ស្រះទាំងប៉ុណ្ណោះហៅថា ស្រះនិយៈ ឬ និយសរៈ។

ស្សៈ គូ. (ធា.ភ្ន.) ដែលខ្លី; ដែលមានរូបរាងខ្លី; ដែលតឿ; ដែលទាបកន្តិល, ដែលកន្ត្រា។

ន. ស្រះមានសំឡេងខ្លី; សម្រាប់ប្រើក្នុងភាសាបាលីមាន៣តួ គឺ ឆ, ឆ, ឧ; ខាងភាសាសំស្ក្រឹតមាន៦តួ គឺ ឆ, ឆ, ឧ, ឬ, ឬ, ឆ; ខាងភាសាខ្មែរ មាន៤តួគឺ ឆ, ឆ, ឆ, ឆ (សម្រាប់ភាសាខ្មែរ, ស្រះ ឆ នេះមិនទៀង គឺច្បងកាល ជា ស្សៈ ច្បងកាលជា និយៈ តាមសូរសំឡេងជា ឆខ្លី និង ឆវែង, ដូចជា : ប៉ប្រក, ប៉ប្រង, ទទ្រម, ពពក, ពភល អ.វ. ប៉ប្រក, ប៉ប្រង, ទទ្រម, ពពក, ពភល; ប៉, ទ, ព ជា ស្សៈ; ប្រក, ប្រង, ទ្រម, ពក, ភល ជា និយៈ ឬជា ឆរុ; ស្រះទាំងប៉ុណ្ណោះហៅថា ស្រះស្សៈ ឬ ស្សសរៈ។

ឃ និយកាល ពាក្យផ្ទុយ ស្សកាល

និយកាល ន. (ធា.) កាលវែង, កាលអង្វែង។

វស្សកាល ន. (ធា.) កាលខ្លី, កាលពុំយូរ។

៣ និយជាត ពាក្យផ្ទុយ វស្សជាត

និយជាត ន. (ធា.) សត្វមានដងខ្លួនវែង (ឆ័ស); ពួកសត្វគោកក្តីទឹកក្តី ដែលមានដងខ្លួនវែងឥតជើង ជាសត្វល្អនាំប៉ុន្មានហៅដោយរូបរាងថា និយជាត ដូចគ្នា។

វស្សជាត ន. (ធា.) សត្វដែលមានខ្លួនខ្លី, សត្វដែលមានរូបត្រមុលហៅថា វស្សជាត ឬ វស្សកសត្ត, វស្សកសត្វ ក៏បាន។

៣ និយទស្សនី ពាក្យផ្ទុយ វស្សទស្សនី

និយទស្សនី គ. ឬ ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកឃើញហេតុវែង, ស្រ្តីអ្នកឃើញកាលវែង គឺស្រ្តីអ្នកដែលមានញាណដ៏វិសេសអាចឃើញហេតុ, ឃើញដំណើរដែល នឹងមានក្នុងអនាគត។

វស្សទស្សនី ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកឃើញកាលខ្លី, ស្រ្តីអ្នកឃើញហេតុខ្លី គឺស្រ្តី អ្នកដែលមានគំនិតយល់ខ្លីៗមិនស្គាល់ការគួរនិងពុំគួរ មិនស្គាល់ហេតុល្អ អាក្រក់វែងឆ្ងាយ។

៣ និយទស្សី ពាក្យផ្ទុយ វស្សទស្សី

និយន្តស្សី គូ. ឬ ន. (ធា.) អ្នកឃើញហេតុវែង, អ្នកឃើញកាលវែង គឺអ្នកដែលមានញាណដ៏វិសេសអាចឃើញហេតុ, អ្នកដែលមានញាណដ៏វិសេសឃើញដំណើរដែលនឹងមានក្នុងអនាគត។

រស្មីនិស្សី ន. (ធា.) អ្នកឃើញកាលខ្លី, អ្នកឃើញហេតុខ្លី គឺអ្នកដែលមានគំនិតយល់ខ្លីៗមិនស្គាល់ការគួរនិងពុំគួរ មិនស្គាល់ហេតុល្អអាក្រក់វែងឆ្ងាយ។

▣ និយសត្ថ ពាក្យផ្ទុយ រស្មីសត្ថ

និយសត្ថ ន. (ធា. និង សំ.) សំឡេងវែង, សូរឮវែង។

រស្មីសត្ថ ន. (ធា. និង សំ.) សំឡេងខ្លី, សូរឮខ្លី។

▣ និយសរ ពាក្យផ្ទុយ រស្មីសរ

និយសរ ន. (ធា.) ស្រែមានសំឡេងវែង។

រស្មីសរ ន. (ធា.) ស្រែមានសំឡេងខ្លី។

▣ និយាតុធិ ពាក្យផ្ទុយ រស្មីតុធិ

និយាតុធិ ន. (ធា.) អាវុធវែង, អាវុធមានផ្លែវែង (ដាវ)។

រស្មីតុធិ ន. (ធា.) អាវុធខ្លី, ដូចយ៉ាងដំបងខ្លីជាដើម។

▣ និក្រស្រក ពាក្យផ្ទុយ និក្រឡើង

និក្រស្រក ន. ទឹកថយចុះទាប, ទឹកថយចុះរាក់។

និកឡើង ខ. ទឹកជន់ឡើងខ្ពស់, ទឹកជន់ឡើងជ្រៅ។

ឧត្ត
ពាក្យផ្ទុយ
ស្មុខ

ឧក្ខ័ ន. (ធា.) សេចក្តីព្រួយ, សេចក្តីលំបាក (កាយនិចចិត្ត) :

❖ កើតទុក

❖ មានទុកៗ

ចុះខ ន. (ធា.) សេចក្តីសប្បាយ; ដំណើរងាយ; ដំណើរស្រួល; ដំណើរស្រណុក; សេចក្តីសម្រាន្ត :

❖ មានសុខ

❖ បានសុខ។

သုန္ဒရီ
ဓာတ်ပြား
နံပါတ်

ឧត្តត ខ (ឃ) ដំណើរទៅអាក្រក់; ផ្លូវជាទីទៅកាន់កំណើតអាក្រក់, កំណើតអាក្រក់; បានខាងកំណើតក្នុងអបាយភូមិ៤ គឺ នរក, ប្រេត, ឧស្សរាយ, តម្បាញ។

សូតតិ ខ. (ធា.) ដំណើរទៅល្អ, ការទៅដោយល្អ (ចំពោះការស្តាប់គេិត); ការប្រព្រឹត្តត្រូវផ្លូវ, ការត្រូវគន្លងធម៌; គន្លងយុត្តិធម៌, លំអានយុត្តិធម៌។

📖 ឧត្តតតាមិនី ពាក្យផ្ទុយ សុតតតាមិនី

[illegible]

ទៅកាន់ទុគ្គតិឬអកុសលធម៌ដែលនាំសត្វទៅកាន់ទុគ្គតិ។

សុត្តន្តសមិទ្ធ ៩. (ឃ.) ស្ត្រីអ្នកដែលទៅកាន់សុគតិ, ស្ត្រីអ្នកដែលបម្រុង
នឹងទៅកាន់សុគតិឬកុសលធម៌ដែលនាំសត្វទៅកាន់សុគតិ។

ឃ ទុគ្គតិសមិ ពាក្យផ្ទុយ សុត្តន្តសមិ

ទុគ្គតិសមិ ៩. (ឃ.) អ្នកដែលទៅកាន់ទុគ្គតិ, អ្នកដែលបម្រុងនឹងទៅកាន់
ទុគ្គតិឬអកុសលធម៌ដែលនាំសត្វទៅកាន់ទុគ្គតិ។

សុត្តន្តសមិ ៩. (ឃ.) អ្នកដែលទៅកាន់សុគតិ, អ្នកដែលបម្រុងនឹងទៅកាន់
សុគតិឬកុសលធម៌ដែលនាំសត្វទៅកាន់សុគតិ។

ឃ ទុគ្គតិសព ពាក្យផ្ទុយ សុត្តន្តសព

ទុគ្គតិសព ៩. (ឃ.ភ្ល.) ទឹកនៃឆេះកើតរបស់សត្វលោកដែលមានគតិអាក្រក់ គឺ
អបាយភូមិ៤ :

❖ អំពើអាក្រក់តែងនាំសត្វឱ្យទៅកើតក្នុងទុគ្គតិភព។

សុត្តន្តសព ៩. (ឃ.ភ្ល.) ឋានសួគ៌, ស្រុកសួគ៌។

ឃ ទុច្ចរិត ពាក្យផ្ទុយ សុចរិត

ទុច្ចរិត ៩. (ឃ.) ដំណើរប្រព្រឹត្តអាក្រក់ដោយកាយវាចាចិត្ត :

❖ ទុច្ចរិតជាអំពើដែលបណ្តិតត្រូវតែចៀសវាង។

សុចរិត ន. (ធា.សំ.) ការប្រព្រឹត្តល្អ :

❖ កាន់សុចរិត។

ឧបន្ទ ឧបន្ទ ពាក្យថ្មី សុចន្ទ

ឧបន្ទ ន. (ធា.) ឆន្ទៈអាក្រក់, បំណងអាក្រក់, គំនិតអាក្រក់ :

❖ មនុស្សមានឧបន្ទ។

សុចន្ទ ន. (ធា.សំ.) ឆន្ទៈល្អ, បំណងប្រពៃ; បំណងត្រឹមត្រង់, បំណងត្រឹមត្រូវ គឺបំណងដែលត្រឹមត្រង់តាមគតិធម៌ និងគតិច្បាប់អាចញ្ចាំងសេចក្តីសុខ ចម្រើនឱ្យកើតមាន :

❖ សុចន្ទរបស់វីរបុរស។

ឧបន្ទៈ ឧបន្ទៈ ពាក្យថ្មី សុចន្ទៈ

ឧបន្ទៈ ន. (ធា.ភ្ន.) ឆន្ទៈអាក្រក់, បំណងអាក្រក់, គំនិតអាក្រក់ :

❖ មនុស្សមានឧបន្ទៈ។

សុចន្ទៈ ន. (ធា.សំ.ភ្ន.) ឆន្ទៈល្អ, បំណងប្រពៃ; បំណងត្រឹមត្រង់, បំណង ត្រឹមត្រូវ គឺបំណងដែលត្រឹមត្រង់តាមគតិធម៌និងគតិច្បាប់ញ្ចាំងសេចក្តីសុខ ចម្រើនឱ្យកើតមាន :

❖ សុចន្ទៈរបស់វីរបុរស។

៣ ឧទ្ទិដ្ឋិ

ពាក្យឆ្លុយ

សុទ្ធិដ្ឋិ

ឧទ្ទិដ្ឋិ ន. (ធា.) ទិដ្ឋិអាក្រក់, ការយល់ឃើញខុសចាកសេចក្តីពិត, សេចក្តីយល់ឃើញខុសឃ្លាងពីគន្លងធម៌ (វិជ្ជាធិដ្ឋិ)។

សុទ្ធិដ្ឋិ ន. (ធា.) ទិដ្ឋិល្អ, ការយល់ឃើញត្រូវតាមសេចក្តីពិត, សេចក្តីយល់ឃើញត្រូវតាមគន្លងធម៌ (សម្មាធិដ្ឋិ)។

៣ ឧទ្ធិដ្ឋិនិយម

ពាក្យឆ្លុយ

សុទ្ធិដ្ឋិនិយម

ឧទ្ធិដ្ឋិនិយម ន. (ធា.) និយមចំពោះទុទ្ធិដ្ឋិ, សេចក្តីចូលចិត្តក្នុងទ្រឹស្តីថាអាក្រក់, សេចក្តីប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងទ្រឹស្តីថាលំបាក, ការយល់ឃើញថារបស់អ្វីទាំងអស់ក្នុងលោកសុទ្ធច្បែកមិនល្អ, សុទ្ធច្បែកប្រកបដោយទុក្ខលំបាក :

❖ មនុស្សប្រកាន់ទុទ្ធិដ្ឋិនិយម។

សុទ្ធិដ្ឋិនិយម ន. (ធា.) ការនិយមចំពោះសុទ្ធិដ្ឋិ, ការនិយមដោយទិដ្ឋិត្រូវ; ការចូលចិត្តឬការយល់ឃើញថារបស់អ្វីក្នុងលោកសុទ្ធច្បែកល្អ, សុទ្ធច្បែកស្រស់ស្រាយ :

❖ បុគ្គលប្រកបដោយសុទ្ធិដ្ឋិនិយម។

៣ ឧប្បន្ទ

ពាក្យឆ្លុយ

សុដ្ឋន្ទ

ឧប្បន្ទ ន. (ធា.) ផលមិនល្អ, ផ្តេមិនល្អ។

សុខុម ឆ. (ឆ.សំ.) ផលល្អ, ផ្លែល្អ។

▣ ឧត្តមៈ ពាក្យផ្ទុយ សុឆនៈ

ឧត្តមៈ ឆ. (ឆ.ក្ល.) ដែលស្តីប្រដៅដោយកម្រ, ដែលពិបាកស្តីប្រដៅ; ដែលមិនងាយយកពាក្យ :

❖ មនុស្សទុព្វចៈ។

សុឆនៈ ឆ. (ឆ.ក្ល.) ដែលស្តីប្រដៅងាយ, ដែលស្រណុកស្តីប្រដៅ; ដែលងាយយកពាក្យ :

❖ មនុស្សសុព្វចៈ។

▣ ឧត្តមជាតិកៈ ពាក្យផ្ទុយ សុឆនជាតិកៈ

ឧត្តមជាតិកៈ ឆ. (ឆ.ក្ល.) អ្នកដែលគេពិបាកស្តីប្រដៅ។

សុឆនជាតិកៈ ឆ. (ឆ.ក្ល.) អ្នកដែលគេងាយស្តីប្រដៅ។

▣ ឧត្តមជាតិកា ពាក្យផ្ទុយ សុឆនជាតិកា

ឧត្តមជាតិកា ឆ. (ឆ.) ស្ត្រីអ្នកដែលគេពិបាកស្តីប្រដៅ។

សុឆនជាតិកា ឆ. (ឆ.) ស្ត្រីអ្នកដែលគេងាយស្តីប្រដៅ។

▣ ឧត្តមមិត្ត ពាក្យផ្ទុយ សុឆនមិត្ត

ឧត្តមមិត្ត ឆ. (ឆ.) មិត្តដែលស្តីថាឱ្យទៅមិនស្តាប់ពាក្យ, មិត្តមិនងាយស្តី

ប្រដៅ។

សុពចមិត្ត ន. (ធា.) មិត្តដែលស្តីថាឱ្យទៅស្តាប់ពាក្យ, មិត្តងាយស្តីប្រដៅ។

ឃ ឧត្តចមិត្ត ពាក្យឆ្ងុយ សុពចមិត្ត

ឧត្តចមិត្ត ន. (សំ.) មិត្តដែលស្តីថាឱ្យទៅមិនស្តាប់ពាក្យ, មិត្តមិនងាយស្តីប្រដៅ។

សុពចមិត្ត ន. (សំ.) មិត្តដែលស្តីថាឱ្យទៅស្តាប់ពាក្យ, មិត្តងាយស្តីប្រដៅ។

ឃ ឧត្តិដ្ឋា ពាក្យឆ្ងុយ សុត្តិដ្ឋា

ឧត្តិដ្ឋា ន. (ធា.) វិជ្ជាអាក្រក់ គឺវិជ្ជាដែលញ៉ាំងអ្នកចេះឱ្យហិនហោច, ឱ្យវិនាសទាំងឱ្យមានវិប្បដិសារៈនឹកតូចចិត្តស្តាយក្រោយទៀតផង, ជាវិជ្ជារាប់បញ្ចូលក្នុងអកុសលកម្មពុំគួរមនុស្សត្រូវការរៀនឡើយ។

សុត្តិដ្ឋា ន. (ធា.) វិជ្ជាល្អ, ចំណេះដែលយោងអាត្មាឱ្យបានទ្រព្យធនបុណ្យសក្តិសុខចម្រើន។

ឃ ឧត្តរាសិត ពាក្យឆ្ងុយ សុត្តរាសិត

ឧត្តរាសិត ន. (ធា.) សម្តីអាក្រក់, ពាក្យគំរោះគំរើយ។

សុត្តរាសិត ន. (ធា.) ពាក្យពិរោះ, ពាក្យត្រូវ, ឱវាទត្រឹមត្រូវ។

ឃ ឧត្តិក្ខ ពាក្យឆ្ងុយ សុតិក្ខ

ឧត្តិក្ខន្ធ ន. (ធា.) ដំណើរក្របាយ, ដំណើរអត់បាយ, ដំណើរអត់ឃ្លាន :

❖ ស្រុកកើតឧត្តិក្ខ។

សុតិក្ខ ន. (ធា.) ដែលមានបាយងាយ គឺដែលសម្បូណ៌ភោជនាហារ :

❖ ស្រុកមានសុតិក្ខ។

ឧត្តិក្ខភាល ពាក្យផ្ទុយ សុតិក្ខភាល

ឧត្តិក្ខភាល ន. (ធា.) គ្រាក្របាយ, គ្រាអត់បាយ, គ្រាអំណត់។

សុតិក្ខភាល ន. (ធា.) កាលសម្បូណ៌ភោជនាហារ, គ្រាសម្បូណ៌ស្រូវអង្ករ។

ឧត្តិក្ខសម័យ ពាក្យផ្ទុយ សុតិក្ខសម័យ

ឧត្តិក្ខសម័យ ន. (ធា.ក្ខ.) គ្រាក្របាយ, គ្រាអត់បាយ, គ្រាអំណត់។

សុតិក្ខសម័យ ន. (ធា.ក្ខ.) សម័យសម្បូណ៌ភោជនាហារ, គ្រាសម្បូណ៌ស្រូវអង្ករ។

ឧទតមន៍ ពាក្យផ្ទុយ ស្វាតមន៍

ឧទតមន៍ ន. (ធា.សំ.ក្ខ.) ការមកដល់មិនស្រួល, ដំណើរមកដល់ប្រកបដោយទុក្ខលំបាក។

ស្វាតមន៍ ន. (ធា.សំ.ក្ខ.) ដំណើរមកដល់ដោយប្រពៃ, ការមកដល់ដែលធ្វើឱ្យកើតសេចក្តីរីករាយសប្បាយ។

៣ ឧប្បន្ទ ពាក្យឆ្លុយ សុប្បន្ទ

ឧប្បន្ទ ន. (សំ.) ជនអាក្រក់, ជនចិត្តអាក្រក់, មនុស្សចិត្តអាក្រក់។

សុប្បន្ទ ន. (ឯ.សំ.) ជនល្អ, មនុស្សអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ, មនុស្សចិត្តល្អ។

៣ ឧទ្ទិក្ខុ ពាក្យឆ្លុយ សុទ្ធិក្ខុ

ឧទ្ទិក្ខុ ន. (សំ.) ដំណើរក្របាយ, ដំណើរអត់បាយ, ដំណើរអត់ឃ្លាន :

❖ ស្រុកកើតឧទ្ទិក្ខុ។

សុទ្ធិក្ខុ គ. (សំ.) ដែលមានបាយងាយ គឺដែលសម្បូណ៌អាជនាហារ :

❖ ស្រុកមានសុទ្ធិក្ខុ។

៣ ឧទ្ធិឡា ពាក្យឆ្លុយ សុទ្ធិឡា

ឧទ្ធិឡា ន. (សំ.) វិទ្យាអាក្រក់ គឺវិទ្យាដែលញ៉ាំងអ្នកចេះឱ្យហិនហោចទាំងឱ្យ
មានវិប្បដិសារៈនឹកតូចចិត្តស្តាយក្រោយទៀតផង។

សុទ្ធិឡា ន. (សំ.) វិទ្យាល្អ, ចំណេះដែលយោងអាត្មាឱ្យបានទ្រព្យធន
បុណ្យសក្តិសុខចម្រើន។

៣ ឧទ្ធច្ឆត ពាក្យឆ្លុយ សុទ្ធចត

ឧទ្ធច្ឆត គ. (ឯ.សំ.) ដែលកម្របាន, ដែលកម្ររកបាន, ដែលក្រប្រទះ។

សុទ្ធចត គ. (ឯ.សំ.) ដែលបានដោយងាយ, ដែលងាយបាន។

▣ ឧបសគ្គនៃព្យាបាល ពាក្យផ្ទុយ សុបសគ្គនៃព្យាបាល

ឧបសគ្គនៃព្យាបាល ន. (ធា.សំ. និង សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យដែលរកបានដោយកម្រ។

សុបសគ្គនៃព្យាបាល ន. (ធា.សំ. និង សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យដែលរកបានដោយងាយ។

▣ ឧបសគ្គនៃការងារ ពាក្យផ្ទុយ សុបសគ្គនៃការងារ

ឧបសគ្គនៃការងារ ន. (ធា.សំ.) ទ្រព្យដែលរកបានដោយកម្រ។

សុបសគ្គនៃការងារ ន. (ធា.សំ.) ទ្រព្យដែលរកបានដោយងាយ។

▣ ឧបសគ្គនៃការស្នាក់នៅ ពាក្យផ្ទុយ សុបសគ្គនៃការស្នាក់នៅ

ឧបសគ្គនៃការស្នាក់នៅ ន. (ធា.) របស់ដែលកម្របាន, អីវ៉ាន់ដែលកម្របាន។

សុបសគ្គនៃការស្នាក់នៅ ន. (ធា.) របស់ដែលងាយបាន, អីវ៉ាន់ដែលងាយបាន។

▣ ឧបសគ្គនៃការចងក្រង ពាក្យផ្ទុយ សុបសគ្គនៃការចងក្រង

ឧបសគ្គនៃការចងក្រង ន. (ធា.) វត្ថុដែលរកបានដោយកម្រ, វត្ថុដែលក្ររកបាន។

សុបសគ្គនៃការចងក្រង ន. (ធា.) វត្ថុដែលរកបានដោយងាយ, អ្វីៗដែលបានដោយងាយ។

▣ ឧបសគ្គនៃការសម្បត្តិ ពាក្យផ្ទុយ សុបសគ្គនៃការសម្បត្តិ

ឧបសគ្គនៃការសម្បត្តិ ន. (ធា.សំ.) សម្បត្តិដែលមិនងាយបាន។

សុបសគ្គនៃការសម្បត្តិ ន. (ធា.សំ.) សម្បត្តិដែលងាយបាន។

▣ ឧបសគ្គនៃការស្នាក់នៅ ពាក្យផ្ទុយ សុបសគ្គនៃការស្នាក់នៅ

ឆោមនស្ស ន. (ធា.) សេចក្តីតូចចិត្ត, សេចក្តីអាក់អន់ចិត្ត :

❖ មានទោមនស្ស។

សោមនស្ស ន. (ធា.) សេចក្តីសប្បាយចិត្ត, សេចក្តីរីករាយសប្បាយ; អំណរ :

❖ មានសោមនស្ស។

ឃ ឆោមនស្សវេទនា ពាក្យឆ្មុយ សោមនស្សវេទនា

ឆោមនស្សវេទនា ន. (ធា.) ដំណើរទទួលអារម្មណ៍ជាទោមនស្ស។

សោមនស្សវេទនា ន. (ធា.) ដំណើរទទួលអារម្មណ៍ជាសោមនស្ស។

ឃ ឆោល ពាក្យឆ្មុយ បន្ទូរ

ឆោល ន. កម្រាស់បញ្ឈរ គឺកម្រាស់ដែលទីទៃពីបន្ទាវ។

បន្ទូរ ន. ប៉ែកទទឹងបន្ទះក្តារ, ប៉ែកទទឹងបន្ទះឈើ, ប៉ែកទទឹងបន្ទះអ្វីៗ :

❖ បន្ទាវពីរតឹកទោលពីរប៉ុនកន្លះ។

ឃ ឆៅ ពាក្យឆ្មុយ បក

ឆៅ គ. ឃ្លាតចាកទីដោយដើរ, ឃ្លាតចាកទីដោយយានជំនិះ :

❖ ទៅសាលារៀន។

បក គ. ឃ្លាតពីទីខាងនាយមកកាន់ទីខាងអាយ, ឃ្លាតពីទីនោះចូលដល់ទីនេះ,

វិលត្រលប់វិញ :

❖ មកពីផ្សារ។

 ឆ្នាំទី១៧

ធម្មនុញ្ញ ន. (ធា.) អំពើដែលប្រកបដោយធម៌, កិច្ចការដែលប្រកបដោយធម៌,
កិច្ចការដែលត្រូវតាមធម៌។

អង្គប្រឹក្សា ន. (ធា.) កម្មវិធីកម្ម, អំពើពុំប្រសើរ ។

 ଅନୁବାଦ

ឆរមាន ន. (ធា.) ដែលកំពុងទ្រទ្រង់នៅ, ដែលមានជីវិតរស់នៅ :

❖ កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធច្រង់ធរមាននៅឡើយ។

អធិបតី គូ. (ឃ.) ដែលកំពុងតែគ្មាន, ដែលគឺមានសោះឡើយ។

 ଆଜ୍ଞା

ឆាត់ ឆ្មុំ ទី១៩៧៧ គឺមានសាច់ច្រើន :

❖ មនុស្សឆាត់។

ស្ទួច ឆ្ម. ដែលចុះសាច់, ពិតសាច់ :

❖ សូមកំព្រឹង។

 ಪುಸ್ತಕ

ឆ្លង់ ឆ្ម. ទី១៩៧៧ ស្រាល គឺមានទម្ងន់ :

❖ អង្គរមួយបាវនេះធ្ងន់ណាស់ខ្ញុំលឺមិនរួចទេ។

ស្រីលាង គូ. ដែលមានទម្ងន់តិច, ដែលតិចទម្ងន់, ដែលឥតទម្ងន់ :

❖ របស់ស្រាល

❖ ទោសស្រាល។

ឃ ឥត្តិភាព ពាក្យផ្ទុយ អត្ថិភាព

ឥត្តិភាព ន. (ឃ.ភ្ល.) ភាវៈគ្មាន, ភាពនៃអ្វីៗដែលមិនមាន, ការឥតមាន :

❖ ពីដើមគាត់គ្រាន់រួចខ្លួន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះគាត់ធ្លាក់ចុះក្នុងនគ្គិភាព
សាបរលាបណាស់ទៅហើយ។

អត្ថិភាព ន. (ឃ.ភ្ល.) ភាវៈមាន, ភាពនៃអ្វីៗដែលមាន, ការមាន :

❖ កាលពីដើមគាត់ធ្លាក់ចុះក្នុងនគ្គិភាព ប៉ុន្តែឥឡូវនេះគាត់បានចូល
ក្នុងអត្ថិភាពហើយ។

ឃ នាយ ពាក្យផ្ទុយ អាយ

នាយ សព្វ. ខាងម្ខាងទី១ទីពីរខាងអាយ, ឯណោះ :

❖ ខាងនាយ

❖ ខ្ញុំនៅឯនាយ។

អាយ សព្វ. ដែលទី១ទីពីរពាក្យថានាយឬខាងនាយគឺខាងនេះ, ខាងឯណោះ :

❖ ត្រើយអាយ

❖ ស្រុកអាយ។

ឃ និច្ច ពាក្យផ្ទុយ អនិច្ច

និច្ច គ.១. ឬ គ. (ធា.) ទៀង, ពិត, មែន; រឿយៗ, មិនដែលដាច់។

អនិច្ច គ. (ធា.) ដែលមិនទៀង, ដែលមិនបិតថេរ, ដែលពុំប្រាកដ; ដែល
តែងតែប្រែប្រួលតាមធម្មតា។

ឃ និច្ចកាល ពាក្យផ្ទុយ អនិច្ចកាល

និច្ចកាល គ.១. (ធា.) រាល់កាល, រាល់វេលា។

អនិច្ចកាល គ.១. (ធា.) កាលមិនទៀង; មិនមែនរាល់កាល។

ឃ និច្ចា ពាក្យផ្ទុយ អនិច្ចា

និច្ចា គ.១. (សំ.) ទៀង, ពិត, មែន, រឿយៗ, មិនដែលដាច់។

អនិច្ចា គ. (សំ.) ដែលមិនទៀង, ដែលមិនបិតថេរ, ដែលពុំប្រាកដ; ដែល
តែងតែប្រែប្រួលតាមធម្មតា។

ឃ និន្ទា ពាក្យផ្ទុយ បសំសា

និន្ទា ន. (ធា.សំ.) ដំណើរតិះដៀល, ការរិះគន់, ដំណៀល។

បសំសា ន. (ធា.) សេចក្តីសរសើរ, ពាក្យសរសើរ។

៣ និប្បទិយាយ ពាក្យឆ្លុយ បទិយាយ

និប្បទិយាយ ន. (ឧ.) សេចក្តីអធិប្បាយដោយត្រង់មិនផ្សេងៗ, សេចក្តីពន្យល់ ត្រឹមត្រូវគ្រប់គ្រាន់។

បទិយាយ ន. (ឧ.) សេចក្តីអធិប្បាយផ្សេងៗ, ការអធិប្បាយសម្រួលសេចក្តី :

❖ ពោលដោយបរិយាយ។

៣ និយម ពាក្យឆ្លុយ អនិយម

និយម ន. (ឧ.សំ.) សេចក្តីកំណត់, សេចក្តីធម្មតា, ធម្មជាតិ។

អនិយម ន. (ឧ.សំ.) ការមិននិយម, សេចក្តីមិនទៀង។

៣ និរតុណ ពាក្យឆ្លុយ សតុណ

និរតុណ គ. (សំ.ភ្ន.) ដែលឥតគុណ, ដែលឥតប្រយោជន៍ :

❖ មនុស្សនិរតុណ

❖ របស់និរតុណ។

សតុណ គ. (ឧ.) ដែលប្រកបដោយគុណ, ដែលមានគុណ, ដែលមានបំណាច់ :

❖ របស់សតុណ

❖ មនុស្សសតុណ។

៣ និស្ស្រយបុត្តក ពាក្យឆ្លុយ អនិស្ស្រយបុត្តក

និស្សយមបុត្តក ន. (ឃ.) ភិក្ខុដែលមានវស្សាតាំងពី៥ឡើងទៅហើយចេះវិន័យ មានសេចក្តីអៀនខ្មាសគ្រប់គ្រាន់ អាចផុតចាកនិស្ស័យរបស់ឧបជ្ឈាយ៍ឬ អាចារ្យបានគឺអាចនៅតាមទំនើងខ្លួនបាន (ព.វិ.ពុ.)។

អនិស្សយមបុត្តក ន. (ឃ.) អ្នកដែលមិនទាន់រួចផុតអំពីនិស្ស័យ គឺអ្នកដែល នៅក្នុងបន្ទុកឬក្នុងអំណាចគេទូន្មានប្រៀនប្រដៅស្តីថា :

- ❖ បុត្រប្រុសស្រីដែលនៅក្នុងបន្ទុកមាតាបិតាជាអនិស្សយមបុត្តក
- ❖ ភិក្ខុខ្ចីវស្សាឬភិក្ខុចាស់សូម្បីឬសបាន៦០វស្សាហើយបើល្ងង់ខ្លៅពុំ ស្គាល់កិច្ចខុសត្រូវក្នុងវិន័យទេជាអនិស្សយមបុត្តក។

៣ និស្សយមបុត្តិកា ពាក្យផ្ទុយ អនិស្សយមបុត្តិកា

និស្សយមបុត្តិកា ន. (ឃ.) ភិក្ខុនីដែលមានវស្សាតាំងពី៥ឡើងទៅហើយចេះ វិន័យមានសេចក្តីអៀនខ្មាសគ្រប់គ្រាន់ អាចផុតចាកនិស្ស័យរបស់ឧបជ្ឈាយ៍ ឬអាចារ្យបានគឺអាចនៅតាមទំនើងខ្លួនបាន (ព.វិ.ពុ.)។

អនិស្សយមបុត្តិកា ន. (ឃ.) ស្ត្រីអ្នកដែលមិនទាន់រួចផុតអំពីនិស្ស័យ គឺស្ត្រីអ្នក ដែលនៅក្នុងបន្ទុកឬក្នុងអំណាចគេទូន្មានប្រៀនប្រដៅស្តីថា :

- ❖ បុត្រប្រុសស្រីដែលនៅក្នុងបន្ទុកមាតាបិតាជាអនិស្សយមបុត្តិកា

❖ ភិក្ខុនីខ្ចីវស្សាឬភិក្ខុនីចាស់សូម្បីឬសបាន៦០វស្សាហើយបើល្ងង់ខ្លៅ
ពុំស្គាល់កិច្ចខុសត្រូវក្នុងវិន័យទេជាអនិស្សយមុត្តិកា។

៣ នីហរ័ណ ពាក្យឆ្លុយ អាហរ័ណ

នីហរ័ណ ខ. (ឧ.ភ្ន.) ជំនួញនាំចេញ, ជំនួញខាងដឹកនាំទំនិញចេញពីប្រទេស
របស់ខ្លួនទៅលក់ក្នុងប្រទេសក្រៅ, មុខរបរពាណិជ្ជកម្មខាងដឹកនាំវត្ថុផ្សេងៗ
ទៅលក់ក្នុងបរទេស :

❖ ខ្ញុំប្រកបមុខរបរខាងនីហរ័ណ។

អាហរ័ណ ខ. (ឧ.ភ្ន.) មុខរបរខាងទទួលទំនិញ, មុខរបរខាងទទួលផលិតផល
ផ្សេងៗពីប្រទេសក្រៅនាំចូលមកក្នុងប្រទេស :

❖ ប្រកបមុខរបរខាងអាហរ័ណ។

៣ នេះ ពាក្យឆ្លុយ នោះ

នេះ ស.ព្វ. ពាក្យសម្រាប់បង្ហាញ, ពាក្យសម្រាប់ចង្អុលអ្វីៗដែលនៅខាងខ្លួន
ឱ្យឃើញជាក់ច្បាស់ :

❖ សំបុត្រនេះ

❖ សេចក្តីនេះ។

នោះ ខ.ស. ពាក្យសម្រាប់បង្ហាញ, ពាក្យសម្រាប់ចង្អុលអ្វីៗដែលនៅឆ្ងាយ

តែប្រាកដ; ជាពាក្យមានស្វរសំឡេងស្មើនឹង នុះ ប៉ុន្តែទាបជាង នុះ, ដូចជា :

❖ សេចក្តីនោះ

❖ ផ្ទះនោះជាដើម។

▣ ប្រុស, អន្តរ ពាក្យថ្មី សន្ទនា

ប្រុស គឺ ធ្វើឱ្យរួញ, ធ្វើឱ្យខ្លីទៅវិញ :

❖ បង្រួញសេចក្តីឱ្យខ្លី។

អន្តរ គឺ បង្រួញជើងចូល, បង្រួញដៃចូល :

❖ អង្កញជើង។

សន្ទនា គឺ លាតលាត្រង់ស្ទូក :

❖ សណ្តកជើង។

▣ បច្ចុត្តមនៈ ពាក្យថ្មី អនុត្តមនៈ

បច្ចុត្តមនៈ ន. (ធា.ភ្ន.) ការក្រោកទទួល។

អនុត្តមនៈ ន. (ធា.ភ្ន.) ការក្រោកជូន, ការតាមជូនដំណើរ :

❖ ធ្វើអនុត្តមនៈ។

▣ បច្ចុត្តមន៍ ពាក្យថ្មី អនុត្តមន៍

បច្ចុត្តមន៍ ន. (ធា.ភ្ន.) ការក្រោកទទួល។

អនុវត្តមន្តី ន. (ធា.ក្ល.) ការក្រោកជូន, ការតាមជូនដំណើរ :

❖ ធ្វើអនុវត្តមន្តី។

៣ បច្ចុត្តមនាការ ពាក្យផ្ទុយ អនុវត្តមនាការ

បច្ចុត្តមនាការ ន. (ធា.) អាការៈនៃការក្រោកទទួល។

អនុវត្តមនាការ ន. (ធា.) អាការៈនៃការក្រោកជូន :

❖ ធ្វើអនុវត្តមនាការ។

៣ បុព្វាចារ្យ ពាក្យផ្ទុយ បុព្វាចារ្យ

បុព្វាចារ្យ ន. (ធា. និង សំ.ក្ល.) អាចារ្យក្រោយ, គ្រូខាងក្រោយ :

❖ គ្រូបង្រៀនជាបុព្វាចារ្យនៃបុត្រធីតាទាំងឡាយ។

បុព្វាចារ្យ ន. (ធា. និង សំ.ក្ល.) អាចារ្យមុន, គ្រូដើម គឺមាតាបិតា។ មាតាបិតាបានជាហៅថាបុព្វាចារ្យ ព្រោះជាគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនកូនឱ្យចេះនិយាយស្តីនិងសណ្តាប់ធ្នាប់របៀបរបប ព្រមទាំងកិច្ចការទាំងពួងផងជាមុនជាងគ្រូទាំងអស់ដែលកូនត្រូវរៀនចំណេះវិជ្ជាផ្សេងៗ។

៣ បន្ទាតត្ថ ពាក្យផ្ទុយ បុរេតត្ថ

បន្ទាតត្ថ ន. (ធា.) វេលាខាងក្រោយភត្តគឺវេលាដែលបរិភោគអាជនាហារថ្ងៃត្រង់រួចហើយតាំងពីរសៀលទៅ :

❖ វេលាបញ្ជាក់

❖ សម្រាកកាយក្នុងបញ្ជាក់។

បុរេតត្ថ ខ. (ឈ.) វេលាមុនភត្ត គឺពេលមុនបរិភោគបាយថ្ងៃត្រង់។

▣ បច្ឆាតត្ថកាល ពាក្យផ្ទុយ បុរេតត្ថកាល

បច្ឆាតត្ថកាល ខ. (ឈ.) វេលាខាងក្រោយភត្ត គឺវេលាដែលបរិភោគ
ភោជនាហារថ្ងៃត្រង់រួចហើយតាំងពីរសៀលទៅ :

❖ វេលាបញ្ជាក់កាល

❖ សម្រាកកាយក្នុងបញ្ជាក់កាល។

បុរេតត្ថកាល ខ. (ឈ.) វេលាមុនភត្ត គឺពេលមុនបរិភោគបាយថ្ងៃត្រង់។

▣ បច្ឆាតត្ថកិច្ច ពាក្យផ្ទុយ បុរេតត្ថកិច្ច

បច្ឆាតត្ថកិច្ច ខ. (ឈ.) ពេលខាងក្រោយនៃភត្តកិច្ច, វេលាខាងក្រោយ
បន្ទាប់ពីពេលបាយថ្ងៃត្រង់។

បុរេតត្ថកិច្ច ខ. (ឈ.) ពេលមុននៃភត្តកិច្ច, ពេលមុនបរិភោគបាយថ្ងៃត្រង់។

▣ បច្ឆិមភាគ ពាក្យផ្ទុយ បុព្វភាគ

បច្ឆិមភាគ ខ. (ឈ.) ភាគខាងចុង។

បុព្វភាគ ខ. (ឈ.) ចំណែកខាងដើម, ប៉ែកខាងដើម។

▣ បញ្ញត្តិ ពាក្យផ្ទុយ អនុញ្ញាត

បញ្ញត្តិ ភិ. ឬ គ. (ធា.) ហាមប្រាមហើយ; តែងតាំងហើយ, តាំងទុកហើយ, រៀបចំហើយ; ដែលគេហាមប្រាមហើយ :

❖ រាជការបញ្ញត្តិមិនឱ្យប្រជាជនលេងល្បែងភ្នាល់ផ្សេងៗ។

អនុញ្ញាត ភិ. (ធា.) យល់ព្រម, បើកឱកាសឱ្យ; បានយល់ព្រមហើយ :

❖ រដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនោះហើយ។

▣ បញ្ញត្តិ ពាក្យផ្ទុយ អនុញ្ញាត

បញ្ញត្តិ ន. (ធា.) សេចក្តីហាមប្រាម, បម្រាម, សេចក្តីដែលគេតែងតាំង, សេចក្តីដែលគេរៀបចំ; ពាក្យដែលគេកំណត់ហៅ :

❖ មានបញ្ញត្តិ

❖ ធ្វើខុសនឹងបញ្ញត្តិ។

អនុញ្ញាត ភិ. (ធា.) យល់ព្រម, បើកឱកាសឱ្យ; បានយល់ព្រមហើយ :

❖ រដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនោះហើយ។

▣ បដិលោម ពាក្យផ្ទុយ អនុលោម

បដិលោម គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលប្រាសឡើងវិញ; ដំណើរប្រាសមកវិញ, ដំណើរទទឹងទាស់ :

❖ រំពឹងជាអនុលោមនឹងបដិលោម។

អនុលោម គ. (ធា.) តាមរោមគឺបណ្តោយ; បណ្តោយតាម, យល់ព្រមតាម, មិនទទឹងទាស់, មិនយល់ទាស់ :

❖ អនុលោមរកគ្នា។

▣ បណ្ឌិត ពាក្យផ្ទុយ ពេល

បណ្ឌិត ន. (ធា.) ជនអ្នកមានប្រាជ្ញាល្អោះបណ្ឌិត, ជនអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ គឺអ្នកកាន់សុចរិត១០ប្រការដោយពិស្តារ, កាន់សុចរិត៤០ប្រការដោយខ្ជាប់ខ្ជួន ហ្មត់ចត់ជានិច្ច; អ្នកប្រាជ្ញខាងផ្លូវសុចរិតយុត្តិធម៌ (ព.ពុ.)។

ពេល គ. (ធា.សំ.) ទន់; ដែលនៅក្មេង; ល្ងង់, ឆ្កោ, មិនល្អាស; កាច, សាហាវ; អាក្រក់។

▣ បណ្ឌិតមានិនី ពាក្យផ្ទុយ ពេលមានិនី

បណ្ឌិតមានិនី ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកមានមានៈថាខ្លួនជាបណ្ឌិត; មានអត្ថន័យថា ស្រ្តីអ្នកមានចំណេះវិជ្ជាប្រកាន់ថា គ្មានអ្នកណាមានចំណេះស្មើនឹងខ្លួន (ស្រ្តីអ្នកនេះស្លាប់ចំណេះត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹង); ស្រ្តីអ្នកមានចំណេះព្រួយៗប្រកាន់ថា គឺមានអ្នកណាចេះជាងខ្លួន (ស្រ្តីអ្នកនេះអស់មានផ្លូវចេះតទៅទៀត គឺមានតែវេចរិលចំណេះនោះទៅវិញ)។

ពោលមានន័យ ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដឹងខ្លួន, ស្រ្តីអ្នកសម្គាល់ខ្លួនថាជាពាលឬថាល្ងង់ គឺបុគ្គលណាពាលល្ងង់ក៏ភ្ញាក់ខ្លួនថា ខ្លួនល្ងង់ពិតមែន, បុគ្គលនោះអាចនឹងប្រែគំនិតខំប្រឹងរៀន ខំប្រឹងស្តាប់ ក៏ត្រលប់ជាស្រ្តីអ្នកចេះដឹងស្គាល់ខុសត្រូវបានពុំខាន។

៣ បណ្ឌិតមានន័យ ពាក្យផ្ទុយ ពោលមានន័យ

បណ្ឌិតមានន័យ ន. (ធា.) អ្នកមានមានៈថាខ្លួនជាបណ្ឌិត; មានអត្ថន័យថា អ្នកមានចំណេះវិជ្ជាប្រកាន់ថា គ្មានអ្នកណាមានចំណេះស្មើនឹងខ្លួន (អ្នកនេះស្លាប់ចំណេះត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹង); អ្នកមានចំណេះព្រួយៗប្រកាន់ថា ឥតមានអ្នកណាចេះជាងខ្លួន (អ្នកនេះអស់មានផ្លូវចេះតទៅទៀត គឺមានតែអថេរិលចំណេះនោះទៅវិញ)។

ពោលមានន័យ ន. (ធា.) អ្នកដឹងខ្លួន, អ្នកសម្គាល់ខ្លួនថាជាពាលឬថាល្ងង់គឺបុគ្គលណាពាលល្ងង់ក៏ភ្ញាក់ខ្លួនថាខ្លួនល្ងង់ពិតមែន, បុគ្គលនោះអាចនឹងប្រែគំនិតខំប្រឹងរៀនខំប្រឹងស្តាប់ ក៏ត្រលប់ជាអ្នកចេះដឹងស្គាល់ខុសត្រូវបានពុំខាន។

៣ បន្តិច ពាក្យផ្ទុយ បន្តិច

បន្តិច គ. ធ្វើឱ្យតឹង, ទាញឱ្យតឹង, តឿនតឹងរឹងរៀងៗ :

❖ សុំកុំបន្តឹងខ្លាំងពេក។

បន្ទូល គ. ធ្វើឱ្យឆ្ងល់ធ្វើមិនឱ្យតឹងមិនឱ្យចង្អៀតពេក :

❖ បន្ទូលខ្សែក្រវាត់។

▣ បន្ទាប់ ពាក្យផ្ទុយ មុន

បន្ទាប់ គ.១. ឬ គ. ដែលផ្ទាប់ជិតគ្នា, ដែលរងលំដាប់ពីគ្នា, ដែលបិតនៅក្បែរគ្នា។

មុន គ.១. ឬ គ. ដែលកើត, ផ្ដើម, ស្ថិតនៅជាដំបូង, ស្ថិតនៅជាដើមគេ។

▣ បរមាធិ ពាក្យផ្ទុយ អប្បបរមាធិ

បរមាធិ គ. (ធា.) ការស្ដេចស្មារតី, ការធ្វេសស្មារតី, សេចក្ដីប្រហែស, ការធ្វេសប្រហែស។

អប្បបរមាធិ គ. (ធា.) សេចក្ដីមិនធ្វេស, សេចក្ដីមិនប្រហែស, សេចក្ដីមិនធ្វេសប្រហែស; ការមិនធ្វេសស្មារតី; ការប្រុងប្រយ័ត្នជានិច្ច, ការប្រុងមិនឱ្យភ្លាំងភ្លាត់; ការប្រយ័ត្នមិនធ្វើអំពើអាក្រក់។

▣ បរលោក ពាក្យផ្ទុយ ឥតលោក

បរលោក គ. (ធា.) លោកឯមុខ :

❖ ធ្វើមរណកាលទៅកាន់លោកឯខាងមុខ។

ឥតលោក គ. (ធា.) លោកនេះ, ដលោក :

❖ ប្រយោជន៍ក្នុងឥរិយាបថលោកនិងបរលោក។

▣ **បរលោកត្ថនាព** **ពាក្យផ្ទុយ** **ឥរិយាបថត្ថនាព**

បរលោកត្ថនាព ន. (ឃ.ក្ខ.) ជាតិខាងមុខ។

ឥរិយាបថត្ថនាព ន. (ឃ.ក្ខ.) អត្ថភាពក្នុងលោកនេះ គឺជាតិនេះ។

▣ **បរលោកសុខ** **ពាក្យផ្ទុយ** **ឥរិយាបថសុខ**

បរលោកសុខ ន. (ឃ.) សុខសម្រាប់ជាតិខាងមុខ។

ឥរិយាបថសុខ ន. (ឃ.) សុខក្នុងលោកនេះ គឺសុខសម្រាប់ជាតិនេះ។

▣ **បរស្សបទ** **ពាក្យផ្ទុយ** **អត្តនោបទ**

បរស្សបទ ន. (ឃ.) បទដើម្បីអ្នកដទៃ។

អត្តនោបទ ន. (ឃ.) បទដើម្បីខ្លួន។

▣ **បរាធិន** **ពាក្យផ្ទុយ** **អត្តាធិន**

បរាធិន ន. (ឃ.) អ្នកដែលលុះនៅក្នុងអំណាចអ្នកដទៃ, អ្នកដែលលុះនៅក្នុងបង្គាប់នៃអ្នកដទៃ។

អត្តាធិន ន. (ឃ.) អ្នកដែលមិនលុះនៅក្នុងអំណាចអ្នកដទៃ, អ្នកដែលមិនលុះនៅក្នុងបង្គាប់នៃអ្នកដទៃ។

▣ **ធាតុនាម** **ពាក្យផ្ទុយ** **នាមបាស**

ធាតុរាស ខ. (ធា.សំ.) អាហារពេលព្រឹក, អាហារព្រឹក, អាហារស្រស់ស្រួប :

❖ ធ្វើបាតរាស

❖ ពេលបាតរាស។

សាយមាស ខ. (ធា.សំ.) អាជនដែលត្រូវបរិភោគវេលាល្ងាច, អាជនល្ងាច :

❖ បរិភោគសាយមាស

❖ ពេលសាយមាស (ហៅ សាយរោជន ក៏បាន)។

ឧ ធាត់ខ្លួន ពាក្យផ្ទុយ មានខ្លួន

ធាត់ខ្លួន គ. គ្មានរូបនៅជាអាង។

មានខ្លួន គ. មានរូបនៅជាអាង។

ឧ ធាបកម្ម ពាក្យផ្ទុយ បុញ្ញកម្ម

ធាបកម្ម ខ. (ធា.) អំពើអាក្រក់។

បុញ្ញកម្ម ខ. (ធា.) អំពើដែលជាបុណ្យ។

ឧ ធាបត្រោះ ពាក្យផ្ទុយ សោមត្រោះ

ធាបត្រោះ ខ. (សំ.ភ្ល.) គ្រោះអាក្រក់, គ្រោះកាច។

សោមត្រោះ ខ. (សំ.ភ្ល.) គ្រោះល្អ, គ្រោះជា។

ឧ បុគ្គលបរិភោគ ពាក្យផ្ទុយ សង្ឃបរិភោគ

បុគ្គលិកបរិភោគ ន. (ឧ.) ការប្រើប្រាស់របស់ក្នុងអំណាចបុគ្គល។

សង្ឃបរិភោគ ន. (ឧ.) ការប្រើប្រាស់របស់ក្នុងអំណាចសង្ឃ។

▣ បុគ្គលិក ពាក្យផ្ទុយ សង្ឃិក

បុគ្គលិក គ. (ឧ.) ដែលចំពោះបុគ្គល, ដែលសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗមិនមែនជាសាធារណៈទូទៅ :

❖ របស់បុគ្គលិក។

សង្ឃិក គ. (ឧ.) ដែលជារបស់សង្ឃ។

▣ បុគ្គលិកធាន ពាក្យផ្ទុយ សង្ឃតតធាន, សង្ឃធាន

បុគ្គលិកធាន ន. (ឧ.) ទានដែលទាយកឱ្យចំពោះបុគ្គល គឺឱ្យសំដៅរូបបុគ្គលតាមស្មគ្រស្រណញ់គាប់ចិត្តបុគ្គលណាឱ្យសំដៅបុគ្គលនោះ។

សង្ឃតតធាន ន. (ឧ.សំ.) ទានដែលបង្ហោនទៅចំពោះសង្ឃ គឺទានដែលទាយកប្រគេនចំពោះសង្ឃ។

សង្ឃធាន ន. (ឧ.សំ.) ទានដែលទាយកប្រគេនចំពោះសង្ឃ។

▣ បុគ្គលិកបរិភោគ ពាក្យផ្ទុយ សង្ឃិកបរិភោគ

បុគ្គលិកបរិភោគ ន. (ឧ.) ការប្រើប្រាស់របស់បុគ្គលក្នុងកិច្ចការ, ការប្រើប្រាស់របស់បុគ្គលក្នុងអំណាចបុគ្គល។

សង្ឃិកបរិនិកាយេ ន. (ធា.) ការប្រើប្រាស់របស់សង្ឃក្នុងកិច្ចការ, ការប្រើប្រាស់របស់សង្ឃក្នុងអំណាចសង្ឃ (ព.វិ.)។

▣ បុនប្ប្ននក្ខម្ច ពាក្យថ្មី អបុនប្ប្ននក្ខម្ច

បុនប្ប្ននក្ខម្ច ន. (ធា.) កម្មដែលៗ គឺអំពើដែលៗ, កិច្ចការដែលៗ, ការរស់នៅដែលៗរបស់សត្វលោក។

អបុនប្ប្ននក្ខម្ច ន. (ធា.) ខន្ធនិព្វានដែលឥតកម្មដែលៗ។

▣ បុប្ផត្រីក្ស ពាក្យថ្មី ឆលត្រីក្ស

បុប្ផត្រីក្ស ន. (ធា. និង សំ.ភ្ល.) បុស្សត្រីក្ស, ឈើដែលមានផ្កា។

ឆលត្រីក្ស ន. (ធា. និង សំ.ភ្ល.) ឈើដែលមានផ្លែ គឺឈើដែលបញ្ចេញផ្កា ហើយកកើតជាផ្លែផង។

▣ បុព្វឆ្ឆៈ ពាក្យថ្មី សោយឆ្ឆៈ

បុព្វឆ្ឆៈ ន. (ធា.ភ្ល.) សម័យជាខាងដើមនៃថ្ងៃ (ក្រោយបន្ទាប់បង្អស់សម័យ) គឺ វេលាព្រះអាទិត្យរះ (ពេលថ្ងៃរះ)។

សោយឆ្ឆៈ ន. (ធា.ភ្ល.) វេលារសៀល, ពេលល្ងាច :

❖ វេលាសាយល្អៈ។

▣ បុព្វឆ្ឆៈ ពាក្យថ្មី សោយឆ្ឆៈ

បុព្វជន្ម ន. (ឃ.) សម័យជាខាងដើមនៃថ្ងៃ (ក្រោយបន្ទាប់បច្ចុសសម័យ) គឺ
វេលាព្រះអាទិត្យរះ (ពេលថ្ងៃ)។

សាយជន្ម ន. (ឃ.) វេលាសៀល, ពេលល្ងាច :

❖ វេលាសាយណ្តា។

▣ បុព្វជន្មកាល ពាក្យផ្ទុយ សាយជន្មកាល

បុព្វជន្មកាល ន. (ឃ.) សម័យជាខាងដើមនៃថ្ងៃ (ក្រោយបន្ទាប់បច្ចុសសម័យ)
គឺវេលាព្រះអាទិត្យរះ (ពេលថ្ងៃ)។

សាយជន្មកាល ន. (ឃ.) វេលាសៀល, ពេលល្ងាច :

❖ វេលាសាយណ្តាកាល។

▣ បុព្វជន្មសម័យ ពាក្យផ្ទុយ សាយជន្មសម័យ

បុព្វជន្មសម័យ ន. (ឃ.ក្ល.) សម័យជាខាងដើមនៃថ្ងៃ (ក្រោយបន្ទាប់
បច្ចុសសម័យ) គឺវេលាព្រះអាទិត្យរះ (ពេលថ្ងៃ)។

សាយជន្មសម័យ ន. (ឃ.ក្ល.) វេលាសៀល, ពេលល្ងាច :

❖ វេលាសាយណ្តាសម័យ។

▣ បំព្រៃប្រទេស ពាក្យផ្ទុយ បំភ្លឺប្រទេស

បំព្រៃប្រទេស គ. ធ្វើប្រទេសរបស់ខ្លួនឱ្យប្រហែលដូចជានៃព្រៃ។

បំភ្លឺប្រទេស គ. ធ្វើប្រទេសរបស់ខ្លួនឱ្យភ្លឺល្អតាមចម្រើន, ធ្វើប្រទេស
របស់ខ្លួនឱ្យរុងរឿង, ធ្វើប្រទេសរបស់ខ្លួនឱ្យឆ្អែងថ្កាន។

៣ បំព្រៃលោក ពាក្យផ្ទុយ បំភ្លឺលោក

បំព្រៃលោក គ. ញ៉ាំងលោកឱ្យប្រហែលដូចជាព្រៃ :

❖ ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រទានព្រះឱវាទថា ន សិយា លោកវង្សនោ “កុំធ្វើ
ខ្លួនឱ្យជាមនុស្សបំព្រៃលោក”, មានអត្ថន័យថា កុំប្រព្រឹត្តអាក្រក់ហួសហេតុ
ឱ្យមានខ្លួនប្រហែលដូចជាព្រៃទ្រុបទ្រុលឬប្រហែល ដូចជាចម្រូងចម្រឹង,
ប្រហែលដូចជាដង្កត់ក្នុងលោកឱ្យគេទើសមុខទើសក្រោយ ឱ្យគេពិបាកចិត្ត
គំនិតអាប់អួចបែងរាល់គ្នា។

បំភ្លឺលោក គ. ញ៉ាំងលោកឱ្យភ្លឺ, ញ៉ាំងលោកឱ្យរុងរឿង, ញ៉ាំងលោកឱ្យ
ប្រកបដោយសុចរិតយុត្តិធម៌, ញ៉ាំងលោកឱ្យបានសុខស្ងប់ :

❖ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយជាមនុស្សបំភ្លឺលោក; ព្រះពុទ្ធនិងព្រះអរហន្ត
ទាំងឡាយ ជាអ្នកបំភ្លឺលោកខាងការពន្យល់ឱ្យសត្វលោករាវរកធម៌ដើម្បីរំលត់
ទុក្ខឃើញ។

៣ ប្រធាន ពាក្យផ្ទុយ អប្រធាន

ប្រធាន ន. (សំ.) ការបៀតបៀនគេ, ការញាំញីគេ, ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញឱ្យ

គេលំបាក; ការមើលងាយគេ។

អប្បបរមា ៩. (សំ.) ការមិនបៀតបៀន; ការមិនធ្វើទុក្ខបុកម្នេញអ្នកដទៃ។

៣ ប្រធាន ពាក្យផ្ទុយ អប្បបរមា

ប្រធាន ៩. (សំ.) ការភ្លេចស្មារតី, ការធ្វេសស្មារតី, សេចក្តីប្រហែស, ការធ្វេសប្រហែស។

អប្បបរមា ៩. (សំ.) ការមិនភ្លេចស្មារតី, ការមិនធ្វេសស្មារតី, សេចក្តីមិនប្រហែស, ការមិនធ្វេសប្រហែស។

៣ ប្រយោគឧបត្តិ ពាក្យផ្ទុយ ប្រយោគសម្បត្តិ

ប្រយោគឧបត្តិ ៩. (សំ.) ការមិនបរិបូរដោយកាយប្រយោគនិងវចីប្រយោគ គឺសភាពនៃបុគ្គលដែលអ្នកធំស្អប់, សភាពនៃបុគ្គលដែលអ្នកធំមិនស្គាល់ក៏ប្លាងចាកការឧបត្ថម្ភនៃអ្នកធំ :

❖ ប្រយោគវិបត្តិជាភាពរារាំងបាំងមុខកុសលមិនឱ្យចេញមុខផ្តល់ផលដល់បុគ្គលអ្នកបំពេញការកសាងបានឡើយ។

ប្រយោគសម្បត្តិ ៩. (សំ.) ការបរិបូណ៌ដោយកាយប្រយោគនិងវចីប្រយោគ គឺសភាពនៃបុគ្គលដែលមានអ្នកធំស្រឡាញ់រាប់អានកាន់ទ្រង់ក៏អាចញ៉ាំងសេចក្តីចម្រើនឱ្យលូតលាស់កើតកើនបាន :

❖ ប្រយោគសម្បត្តិអាចរារាំងបាំងមុខបាបតិចតួចស្អប់ស្អើងឱ្យងាស់
តាំងចេញមុខឱ្យផលពុំកើត។

▣ ប្រាង្គដំរុំ ពាក្យផ្ទុយ ប្រាង្គឈាប

ប្រាង្គដំរុំ ខ. ប្រាក់ដុំដែលមិនរលែកចែកដោយឡែក។

ប្រាង្គឈាប ខ. ប្រាក់រាយរងដែលរលែកចេញដោយឡែក។

▣ ថ្ងៃប្រឡងសេចក្តី ពាក្យផ្ទុយ ថ្ងៃបោះឆ្នោតប្រយោគ

ថ្ងៃប្រឡងសេចក្តី គ. ប្រែពីភាសាមួយមកជាភាសាមួយ ដូចជាប្រែពីបាលី
មកជាខ្មែរជាដើម, ក្នុងប្រយោគនីមួយៗមួយសង្កត់ៗបណ្តោយពីខាងដើម
រៀងទៅតាមដំណើរសេចក្តីមកជាខ្មែរ។

ថ្ងៃបោះឆ្នោតប្រយោគ គ. ប្រែពីបាលីឬពីសំស្ក្រឹតក្នុងប្រយោគមួយៗមកជា
ខ្មែរដោយលោកផ្តោះតាមដំណើរសេចក្តីខ្មែរ។

▣ ឆ័រសុត ពាក្យផ្ទុយ អឆ័រសុត

ឆ័រសុត ខ. (ឆ.) សេចក្តីសុខ, សេចក្តីសម្រាន្ត, សេចក្តីសប្បាយ :

❖ នៅតាមផាសុក។

អឆ័រសុត ខ. (ឆ.) សេចក្តីមិនសប្បាយ; សេចក្តីអផ្សុក; សេចក្តីព្រួយចិត្ត;
ដំណើរមិនស្រួលចិត្ត; ដំណើរមិនសូវបានសុខ, ការប្រដាក់ប្រទុក្ខ (ដោយ

ហេតុមានជំងឺតម្កាត់ជាដើម)។

ឃ ឆ្លាប់ ពាក្យផ្ទុយ ឆ្លាន

ឆ្លាប់ គ. ដាក់ត្រលប់យកមុខឬបាតចុះក្រោម, ដាក់ត្រលប់យកពោះចុះក្រោម :

❖ ផ្កាប់មុខ។

ឆ្លាន គ. ឬ គ.១. ប្រែយកពោះមកខាងលើយកខ្នងទៅខាងក្រោមឬយកមុខមកខាងលើយកក្រោយទៅខាងក្រោម :

❖ ផ្លាស់ប្រអប់។

ឃ ឆ្លុយ ពាក្យផ្ទុយ ស្រប

ឆ្លុយ គ.១. ឬ គ. ដែលប្រាសត្រលប់, ដែលមិនស្របគ្នា, ដែលជាទំនាស់នឹងគ្នា :

❖ ពាក្យផ្ទុយ។

ស្រប គ.១. ឬ គ. ដែលបណ្តោយតាមគ្នា; ដែលមានសូរសម្ផស្សចុងចូនត្រូវគ្នា :

❖ ពាក្យស្របគ្នា។

ឃ ឆ្លាំង ពាក្យផ្ទុយ សាំង, សាំង

ឆ្លាំង គ. ដែលនៅផ្អើលភ្ញាក់មិនទាន់សាំង, ដែលមិនទាន់សាំង :

❖ គោរដ្ឋាង។

សំខេ គូ. ដែលមិនផ្ដាង, ដែលមិនផ្ដើល, ដែលងាយឱ្យចាប់ឱ្យកាន់ (ចំពោះតែសត្វ) :

❖ មាន់សាំង។

សំខេ គូ. ថ្មីក :

❖ ចិត្តស្មោះ។

ឃ ពន្លឺសីមា ពាក្យផ្ទុយ អពន្លឺសីមា

ពន្លឺសីមា ន. (ធា.) ឈ្មោះសីមាមួយប្រភេទដែលសង្ឃសូត្រចងតាមលក្ខណៈច្បាប់វិន័យព្រះពុទ្ធសាសនាកំណត់ជាព្រំដែនសម្រាប់ធ្វើសង្ឃកិច្ចផ្សេងៗ :

❖ ពន្លឺសីមាវត្ថុ (ព.វិ.ពុ.)។

អពន្លឺសីមា ន. (ធា.) សីមាដែលសង្ឃមិនបាច់សូត្រចង។ មាន៣យ៉ាង :

១- **តាមសីមា :** ព្រំដែនស្រុក។

២- **ឥទ្ធករក្ខេបសីមា :** ព្រំដែនដែលសាចទឹកក្នុងទឹកនឹងផ្តល់មិនហូរ។

៣- **អព្ពត្តរសីមា :** ព្រំដែនក្នុងព្រៃសុទ្ធដែលវាស់ប្រវែង៧អព្ពត្តរគឺ៤៩

ព្យាមឬ១៩៦ហត្ថជុំវិញរៀងខ្លួន (ព.វិ.ពុ.)។

ឃ ពហុព្យាខ្ន ពាក្យផ្ទុយ ឯកព្យាខ្ន

ធម្មព្យាខ្ល គូ. ឬ ន. (ធា.) សព្វដែលមានព្យាង្គច្រើន គឺសព្វឬសម្ព័ន្ធដែលមាន
សូរច្រើនម៉ាត់តាំងពីបីម៉ាត់ឡើងទៅ :

❖ កន្ទាទូក

❖ កន្ទក់កន្ទេញ។

ធម្មព្យាខ្ល ន. (ធា.) ពាក្យមួយព្យាង្គដូចជា កត់, កប, កាត់, គង, ទំ, នំ ជាដើម ។

▣ ធម្មតចនៈ ពាក្យឆ្ងុយ ឯកតចនៈ

ធម្មតចនៈ ន. (ធា.ភ្ល.) ពាក្យសម្រាប់ប្រើក្នុងវេយ្យាករណ៍ប្រាប់ចំនួនច្រើន។

ឯកតចនៈ (ធា.ភ្ល.) ពាក្យប្រាប់ចំនួនតែមួយឬតែម្នាក់, ដូចជា តុមួយ, កៅអី
មួយ, ភ្លេចម្នាក់ ជាដើម (ព.វ.)។

▣ ពាហិត្ត ពាក្យឆ្ងុយ អព្ពន្ធត្ត

ពាហិត្ត ន. (ធា.) រូបសេចក្តីដែលនៅក្នុងពាហិរសញ្ញា (លេខក្រៅ)។

អព្ពន្ធត្ត ន. (ធា.) រូបសេចក្តីដែលនៅក្នុងអព្ពន្ធសញ្ញា (លេខក្នុង), ដូចជា
កាលព្រះសក្យមុនីសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ជិតចូលបរិនិព្វានទ្រង់ត្រាស់ផ្តាំថា :

❖ អ្នកទាំងឡាយចូរកុំប្រមាទ!។

▣ ពិរោធន៍ ពាក្យឆ្ងុយ អពិរោធន៍

ពិរោធន៍ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) កំហឹង; កំហុស; សេចក្តីស្អប់; ជម្លោះ; សត្រូវ។

អពិរោធន ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) សេចក្តីមិនពិរោធន; ដំណើរឥតកំហុស, ដំណើរ
ឥតសេចក្តីស្អប់; អ្នកដែលឥតពិរោធន, អ្នកដែលឥតកំហុស។

▣ ពិស្តារ ពាក្យផ្ទុយ សង្ខេប

ពិស្តារ ន. (សំ.ភ្ល.) សេចក្តីទូលាយ, សេចក្តីវែង; ដំណើរយឺតយូរ :

❖ និយាយដោយពិស្តារ។

សង្ខេប ន. (ធា.) សេចក្តីបំប្រួញ, សេចក្តីយឺត :

❖ និយាយដោយសង្ខេប។

▣ ពុទ្ធម្មញ្ញត្តិ ពាក្យផ្ទុយ ពុទ្ធនុញ្ញាត

ពុទ្ធម្មញ្ញត្តិ ន. (ធា.) បម្រាមព្រះពុទ្ធ គឺវិន័យដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ហាម
មិនឱ្យពួកបព្វជិតប្រព្រឹត្តកន្លងព្រោះទ្រង់យល់ថាជាទោសដែលអ្នកបួស
ត្រូវវៀរ។

ពុទ្ធនុញ្ញាត គ. ឬ ន. (ធា.) វិន័យដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់អនុញ្ញាត គឺដែលទ្រង់
យល់ព្រមឱ្យធ្វើ, ដែលទ្រង់យល់ព្រមឱ្យប្រព្រឹត្ត, ដែលទ្រង់យល់ព្រមឱ្យ
ប្រតិបត្តិព្រោះទ្រង់យល់ឃើញថាមានប្រយោជន៍ :

❖ វិន័យនេះជាពុទ្ធនុញ្ញាត, នុះជាពុទ្ធម្មញ្ញត្តិ (ព.វិ.ពុ.)។

▣ ពុទ្ធិ ពាក្យផ្ទុយ អពុទ្ធិ

ពុទ្ធិ ន. (ឧ.សំ.) ប្រាជ្ញា, ការយល់ :

❖ មនុស្សមានពុទ្ធិ។

អពុទ្ធិ ន. (ឧ.សំ.) សេចក្តីល្ងង់; ដំណើរមមិងមមាំង, ការមិនដឹងដឹងដោះ;
ការមិនយល់អ្វីសោះ :

❖ មនុស្សអពុទ្ធិ។

▣ ពុំស្ងួតមានព្រះអន្ត ពាក្យឆ្ងុយ មានព្រះអន្ត

ពុំស្ងួតមានព្រះអន្ត គ. (វ.ស. ឬ ស.ស.) ស្តម្ភ។

មានព្រះអន្ត គ. (វ.ស. ឬ ស.ស.) ធាតុ។

▣ ពោះដំឡើង ពាក្យឆ្ងុយ ពោះសម្រក

ពោះដំឡើង ន. ផ្ទៃទឹកដែលឡើង, ផ្ទៃទឹកដែលកំពុងឡើង :

❖ ពោះដំឡើងទន្លេ

❖ ពោះដំឡើងស្ទឹង។

ពោះសម្រក ន. ផ្ទៃទឹកដែលស្រក, ផ្ទៃទឹកដែលកំពុងស្រក :

❖ ពោះសម្រកទន្លេ

❖ ពោះសម្រកស្ទឹង។

▣ ព្យាបាទៈ ពាក្យឆ្ងុយ ស្ងួតៈ

ព្យាបាលៈ ន. (ធា.ភ្ន.) ម្ហូបក្រៅពីសម្ព័ន្ធទឹក :

❖ ម្ហូបខាប់

❖ ម្ហូបគោក

❖ ម្ហូបក្រៀម។

ស្វាមៈ ន. (ធា.ភ្ន.) សម្ព័ន្ធទឹក, ម្ហូបមានទឹក។

▣ **ព្យាត្ត ពាក្យផ្ទុយ អព្យាត្ត**

ព្យាត្ត គ. (ធា.) ដែលឈ្លាស, ដែលប៉ិន, ដែលវាងវៃ :

❖ មនុស្សព្យាត្ត។

អព្យាត្ត គ. (ធា.) ដែលមិនឈ្លាស, ដែលមិនប៉ិន, ដែលមិនវាងវៃ :

❖ មនុស្សអព្យាត្ត។

▣ **ព្យាធាន ពាក្យផ្ទុយ អព្យាធាន**

ព្យាធាន ន. (ធា.) ដំណើរចងចិត្តនឹងធ្វើអ្នកដទៃឱ្យវិនាស, សេចក្តីគុំកូន។

អព្យាធាន ន. (ធា.) ការមិនព្យាបាទ គឺការមិនចងគំនុំ, ការមិនគុំកូន។

▣ **ព្រហ្មចរិយ ពាក្យផ្ទុយ អព្រហ្មចរិយ**

ព្រហ្មចរិយ ន. (ធា.) បែបបទរបស់ព្រហ្មចរិយ, សណ្តាប់ធ្នាប់របស់ព្រហ្មចរិយ;

ការប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ។ (ហៅ ព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏បាន)។

អត្ថបទប្រែប្រួល ៩ (ធា.) ការមិនប្រព្រឹត្តព្រហ្មទណ្ឌ (ហៅ **អត្ថបទប្រែប្រួល ៩** ក៏បាន)។

៣ ព្រហ្មទណ្ឌ ពាក្យផ្ទុយ អត្ថបទប្រែប្រួល

ព្រហ្មទណ្ឌ ៩ (ធា.) ស្ត្រីអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ។

អត្ថបទប្រែប្រួល ៩ (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលមិនមែនជាព្រហ្មទណ្ឌ។

៣ ព្រហ្មទណ្ឌ ពាក្យផ្ទុយ អត្ថបទប្រែប្រួល

ព្រហ្មទណ្ឌ ៩ (ធា.) អ្នកប្រព្រឹត្តព្រហ្មទណ្ឌ។ ពាក្យនេះតាមលទ្ធិព្រាហ្មណ៍ សំដៅយកអ្នកដែលកំពុងហាត់រៀនវេទ ឬអ្នកដែលកំពុងសិក្សាលទ្ធិសាសនា សំដៅយកអ្នកដែលកំពុងហាត់រៀនវេទ ឬសំដៅចំពោះតែអ្នកដែលរៀន មេចុនធម្មដោយដាច់ខាតយ៉ាងដូចបញ្ញត្តិមានកិក្ខុសាមណេរជាដើម។ តាម លទ្ធិបុរាណសំដៅយកកុមារឬកុមារីដែលនៅលើសុទ្ធសាធ; ខាងលទ្ធិខ្មែរ ដែលប្រើតាមទម្លាប់ច្រើនតែសំដៅយកកុមារីជំទង់ហៅថា ស្ត្រីព្រហ្មទណ្ឌ; តែ បើតាមបែបត្រឹមត្រូវ :

❖ ព្រហ្មទណ្ឌ សម្រាប់ហៅស្ត្រី។

❖ ព្រហ្មទណ្ឌ សម្រាប់ហៅបុរស។

អត្ថបទប្រែប្រួល ៩ (ធា.) អ្នកដែលមិនមែនជាព្រហ្មទណ្ឌ។

៣ ព្រហ្មទណ្ឌ ពាក្យផ្ទុយ អត្ថបទប្រែប្រួល

ព្រហ្មចារ្យ ន (សំ.ភ្ន.) បែបបទរបស់ព្រហ្មចារីឬព្រហ្មចារិនី, សណ្តាប់ធ្នាប់
របស់ព្រហ្មចារីឬព្រហ្មចារិនី; ការប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ។ តាមន័យខាងពុទ្ធ
សាសនាថា ការឱ្យទាន, ការខ្វល់ខ្វាយ, ការខ្វះខ្វែងចំពោះអំពើជាកុសល,
ការរក្សាសីល៥, ការចម្រើនព្រហ្មវិហារ៤ ការសម្តែងធម៌ឬណែនាំពន្យល់
ឱ្យអ្នកដទៃកាន់អំពើសុចរិត, ការវៀរចាកមេចុនធម្ម, សេចក្តីសន្តោស
ចំពោះភរិយារបស់ខ្លួន, សេចក្តីព្យាយាមដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងការកុសល, ការរក្សា
ឧបោសថសីលតាមកាលកំណត់, អរិយមគ្គ, ព្រះពុទ្ធសាសនាទាំងមូល,
អធ្យាស្រ័យ (ទាំង១២យ៉ាងនេះ) ហៅថា ព្រហ្មចារ្យ (ហៅថា ព្រហ្មចរិយធម៌
ក៏បាន)។

ឥព្វព្រហ្មចារ្យ ន (ឆ.) ការមិនប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ (ហៅ ឥព្វព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏បាន)។

▣ ត្រីត ពាក្យផ្ទុយ ខ្លាច

ត្រីត ន វេលាចាប់តាំងពីព្រះអាទិត្យបំព្រាងដល់ថ្ងៃពេញពន្លឺធំ; ដរាបដល់ថ្ងៃ
ត្រង់ក៏នៅហៅ ត្រីត បានដែរ។

ខ្លាច ន វេលាដែលព្រះអាទិត្យទោរទាបចុះ :

❖ ធ្វើការតាំងពីព្រឹកដល់ល្ងាច។

▣ ព្រៃងារ ពាក្យផ្ទុយ អ្នកងារ

ថ្ងៃពិធី ៣. ជនជាតិវេស្សៈឬវៃស្សៈ (ក្នុងកម្ពុជប្រទេសមានតែក្នុងរដ្ឋកាល
អំពីដើម)។

ស្មុគស្មាញ ៣. អ្នកធ្វើការងារមានកម្រិតតាមរាជប្បញ្ញត្តិ គឺជនដែលត្រូវទោស
រឺបឺបជាដើមហើយធ្លាក់ខ្លួនទៅជាមនុស្សថ្នាក់ទី៤ (សូទ្រៈ) ជាប់ជាពូជវង្ស
តរៀងទៅឬជនដែលកើតក្នុងពូជវង្សនោះ :

❖ ព័ត៌មានកង្វះ

❖ ពូជអ្នកងារ។

☞ ក្នុងកម្ពុជរដ្ឋលើកលែងមិនឱ្យមានអ្នកងារពីក្នុងផ្ទាំងរោង ចត្វាស័ក
ព.ស.២៤៣៦ គ.ស.១៨៩២; តាំងពីនោះមកពាក្យថា អ្នកងារ ថា ព្រះ
ក៏បាត់បន្តិចម្តងៗដរាបមកដល់សម័យបច្ចុប្បន្ននេះ។

 ସ୍ତବ୍ଧ

ពាក្យផ្ទុយ

អង្គការ

តង្វ គូ. (ឃ.) ភាព្យ, ដែលគួរ, ដែលគួរដល់កិច្ចការ; ដែលមានសំណាងល្អ,
ដែលមានសេចក្តីសុខ ។

អត្ថព្វ គូ. (ឃ.) អភព្យ, ដែលមិនគួរ, ដែលពុំគួរដល់កិច្ចការ, ដែលពុំអាច;
ដែលឥតសំណាងល្អ, ដែលមានសំណាងតិច; ដែលឃ្លាងចាកប្រយោជន៍,
ដែលឃ្លាងចាកមគ្គផល។

▣ ឥព្វបុត្តល ពាក្យឆ្លុយ អឥព្វបុត្តល

ឥព្វបុត្តល ន. (ឃ.) បុគ្គលដែលមានសំណាងល្អ; បុគ្គលដែលគួរបួសជាបញ្ចជិតក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាបាន។

អឥព្វបុត្តល ន. (ឃ.) បុគ្គលអរកញ្ច។ បុគ្គលដែលមិនគួរបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាបាន (ព.វិ.ពុ.)។

▣ ឥព្វរូប ពាក្យឆ្លុយ អឥព្វរូប

ឥព្វរូប គូ. (ឃ.) ដែលមានសភាពដ៏សមគួរ។

អឥព្វរូប ន. (ឃ.) សភាពពុំសមគួរ; ដែលមានសភាពពុំសមគួរ; ការឃ្លាងចាកប្រយោជន៍, ការឃ្លាងចាកលាភ; សេចក្តីទុក្ខ។

▣ ឥរា ពាក្យឆ្លុយ អឥរា

ឥរា ន. (ឃ.សំ.ភ្ល.) ភាវៈ; បែប, បែបបទ; លំនាំ, លំនាំសមសា, ឫកពា; ទម្រង់, សណ្ឋាន, ទ្រង់ទ្រាយ; ភេទ :

❖ ភាពល្អ

❖ ភាពអាក្រក់

❖ ភាពត្រឹមត្រូវ។

អឥរា ន. (ឃ.សំ.ភ្ល.) ការឥតភាព; ការមិនមាន; សេចក្តីស្លាប់។

តួត ន. (ឧ.សំ.) អ្វីដែលកើតមានហើយ; ទេវតា; សត្វលោក; ខ្មោចបិសាច;
បញ្ចក្ខន្ធ; ធាតុទាំងបួន; សេចក្តីពិត។

សម្មតេសី ន. (ឧ.) អ្នករកដំណើរកើត គឺសត្វដែលនៅក្នុងគភ៌ឬនៅក្នុង
ស្រោមស៊ុតបម្រុងនឹងសម្រាលឬញាស់តាមកាលកំណត់ (ចំពោះ ជនម្តងៗ
និង អន្តរៈ); សត្វដែលផ្តើមចាប់កំណើតក្នុងខណៈចិត្តទី១ឬដែលផ្តើមចាប់
កំណើតឡើងដោយឥរិយាបថណានៅមិនទាន់ផ្លាស់ឥរិយាបថនោះ (ចំពោះ
សំសេនៈ និង ខ្យមបាតនៈ); សត្វដែលកំពុងស្វែងរកទីកើតតៗទៅទៀត
(និយាយដោយរូបរាង); បើស្រ្តីជា សម្មតេសិនី (តែមិនសូវប្រើ)។

តេជ្ជប គ. ឬ ន. (ឧ.) ដែលមានសភាពឆាប់ផ្តុះផ្តាយ, ឆាប់បែក, ដែល
មិនជាប់បានយូរ, ឆាប់ខូច, មិនជាស្ថាពរ :

❖ របស់អាក្រក់។

អតេជ្ជប គ. ឬ ន. (ឧ.) ដែលមានសភាពរឹងប៉ឹង, មាំ, ជាប់បានយូរ,
មិនងាយផ្តុះផ្តាយ, ជាស្ថាពរ :

❖ របស់អាក្រក់។

៣ ភ្នំក

ពាក្យផ្ទុយ

ស្តី

ភ្នំក ន. អរិយវៈជាអ្នកដុះចេញពីក្នុងមាត់ដំរីឈ្មោលមានសណ្ឋានមូលធំ ចុងស្រួចកាលណាពូតវែងមានទ្រង់ទ្រាយងទន្ទាំ, តាមធម្មតាតែងតែដុះ ចេញមកមួយគូ, ប៉ុន្តែចួនណាដុះទោលតែមួយក៏មានខ្លះហៅថា ភ្នំកន្ត។ ដំរីឈ្មោលដែលដុះភ្នំកពីកំណើតគេមិនហៅ ឈ្មោល ទេគេហៅ ភ្នំក :

❖ ហ្នំដំរីខ្លះទាក់បានភ្នំក ខ្លះទាក់បានស្ត (បើញីគេហៅ មេ គេមិន ហៅ ញី ទេ)។

ស្ត ន. ដំរីឈ្មោលឥតភ្នំកមានតែចៃ, បើដំរីឈ្មោលឥតភ្នំកឥតចៃហៅ គោត។

៣ មង្គល

ពាក្យផ្ទុយ

អបមង្គល, អធមង្គល

មង្គល ន. (ឃ.សំ.) សេចក្តីចម្រើន; សេចក្តីសុខ; ហេតុដែលនាំឱ្យកើត សេចក្តីសុខចម្រើន; ស្រីស្នំស្នី។

អបមង្គល គ. (ឃ.សំ.) ដែលប្រាសចាកមង្គល, ដែលឃ្លាងចាកមង្គល គឺ ដែលឥតមង្គល, ដែលឥតសេចក្តីចម្រើន; ដែលមិនសមដល់ភ្នែកអ្នកផង; ដែលត្រូវចង្រៃរូមរិត។

អធមង្គល ន. (ឃ.សំ.ភ្ន.) សេចក្តីមិនចម្រើន; ហេតុដែលនាំឱ្យវិនាស, ហេតុដែលនាំឱ្យអាប់ឱន។

▣ បរាជ័យ ពាក្យឆ្លើយ អនុស្សាវរីយ៍

បរាជ័យ ខ. (ឈ.) ថេរៈធំ, ព្រះថេរៈធំ។ បើភិក្ខុនីជាមហាថេរី “នេរីធំ”។

អនុស្សាវរីយ៍ ខ. (ឈ.) ថេរៈបន្ទាប់, ថេរៈតូច។

▣ បរិច្ឆេទ ពាក្យឆ្លើយ អប្បិច្ឆេទ

បរិច្ឆេទ ខ. (ឈ.) សេចក្តីប្រាថ្នាធំ, ការចង់បានច្រើន, សេចក្តីលោភលន់ :

❖ មហិច្ឆតាជាធម្មជាតិនាំឱ្យមានការច្រណែនណ្ហានីសចំពោះគ្នីគ្នា។

អប្បិច្ឆេទ ខ. (ឈ.) បែបបទនៃអ្នកដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច :

❖ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយអប្បិច្ឆតា។

▣ បរិច្ឆេទា ពាក្យឆ្លើយ អប្បិច្ឆេទា

បរិច្ឆេទា ខ. (ឈ. ភ្ល.) សេចក្តីប្រាថ្នាធំ, ការចង់បានច្រើន, សេចក្តី

លោភលន់ :

❖ មហិច្ឆតាជាធម្មជាតិនាំឱ្យមានការច្រណែនណ្ហានីសចំពោះគ្នីគ្នា។

អប្បិច្ឆេទា ខ. (ឈ. ភ្ល.) បែបបទនៃអ្នកដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច :

❖ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយអប្បិច្ឆតា។

▣ បរោសក្ខ ពាក្យឆ្លើយ អប្បោសក្ខ

បរោសក្ខ គ. ឬ ខ. (ឈ.) ពាក្យសម្រាប់ហៅទេវតាដែលមានអានុភាពធំ;

ក្នុងកាព្យប្រើជា បេសសត្វ ក៏បាន។

ឆប្បសក្ខ គូ. (ធា.) ដែលមានអំណាចតិច, ដែលខ្សោយអំណាចជាងគេ,
ដែលតូចជាងគេ។

▣ ធានុត ពាក្យផ្ទុយ ស្ម័គ្រច

ធានុត គូ. ដែលមានចិត្តរំលោភបំពាន។

ស្ម័គ្រច គូ. ស្ម័គ្រផងត្រង់ផង។

▣ ធានុលីង ពាក្យផ្ទុយ មិនស្ម័គ្រធានុលីង

ធានុលីង គូ. មានសាច់, ធាតុ។

មិនស្ម័គ្រធានុលីង គូ. មិនស្ម័គ្រមានសាច់, ស្តេច។

▣ មិច្ឆា ពាក្យផ្ទុយ សម្មា

មិច្ឆា ភិ. ឬ គូ. (ធា.) ខុស, មិនពិត, មិនមែន។

សម្មា ភិ. (ធា.) ប្រពៃ, ពិត, មែន, ត្រូវ, ត្រឹមត្រូវ។

▣ មិច្ឆាកម្មន្តៈ ពាក្យផ្ទុយ សម្មាកម្មន្តៈ

មិច្ឆាកម្មន្តៈ គ. (ធា. ភ្ន.) ការងារខុស។

សម្មាកម្មន្តៈ គ. (ធា. ភ្ន.) ការងារត្រូវ។

▣ មិច្ឆាចារ ពាក្យផ្ទុយ សម្មាចារ

មិច្ឆាចារ គ. (ធា.) ដំណើរប្រព្រឹត្តទាស់ខុសប្រពៃណី; មារយាទអាក្រក់។

សង្ខារាវាស ន. (ធា.) ការកាន់ត្រូវ; មារយាទត្រឹមត្រូវ; មារយាទល្អ។

ឃ មិច្ឆាជីព ពាក្យឆ្ងុយ សង្ខារជីព

មិច្ឆាជីព ន. (ធា.ក្ខ.) ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស។

សង្ខារជីព ន. (ធា.ក្ខ.) ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ។

ឃ មិច្ឆាជីវ ពាក្យឆ្ងុយ សង្ខារជីវ

មិច្ឆាជីវ ន. (ធា.) ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស។

សង្ខារជីវ ន. (ធា.) ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ។

ឃ មិច្ឆាជីវៈ ពាក្យឆ្ងុយ សង្ខារជីវៈ

មិច្ឆាជីវៈ ន. (ធា.ក្ខ.) ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស។

សង្ខារជីវៈ ន. (ធា.ក្ខ.) ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ។

ឃ មិច្ឆាអជីវ ពាក្យឆ្ងុយ សង្ខារអជីវ

មិច្ឆាអជីវ ន. (ធា.) ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស។

សង្ខារអជីវ ន. (ធា.) ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ។

ឃ មិច្ឆាអជីវោ ពាក្យឆ្ងុយ សង្ខារអជីវោ

មិច្ឆាអជីវោ ន. (ធា.) ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស។

សង្ខារអជីវោ ន. (ធា.) ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ។

▣ មិច្ឆាឧស្សនៈ ពាក្យផ្ទុយ សម្មាឧស្សនៈ

មិច្ឆាឧស្សនៈ ន. (ធា.ភ្ន.) ការយល់ឃើញខុស។

សម្មាឧស្សនៈ ន. (ធា.ភ្ន.) ការយល់ឃើញត្រូវ។

▣ មិច្ឆាធិដ្ឋិ ពាក្យផ្ទុយ សម្មាធិដ្ឋិ

មិច្ឆាធិដ្ឋិ ន. (ធា.) សេចក្តីយល់ឃើញខុស គឺដំណើរយល់ខុសអំពីសេចក្តីពិត ដូចយ៉ាងយល់ឃើញថា មាតាបិតាគ្មានគុណ, សត្វទាំងអស់ស្លាប់ហើយលែង កើតទៀតជាដើម។

សម្មាធិដ្ឋិ ន. (ធា.) សេចក្តីយល់ឃើញត្រូវ។

▣ មិច្ឆាបដិបត្តិ ពាក្យផ្ទុយ សម្មាបដិបត្តិ

មិច្ឆាបដិបត្តិ ន. (ធា.) ការប្រតិបត្តិខុស។

សម្មាបដិបត្តិ ន. (ធា.) ការប្រតិបត្តិត្រូវ។

▣ មិច្ឆាធាក្ស ពាក្យផ្ទុយ សម្មាធាក្ស

មិច្ឆាធាក្ស ន. (ធា.ភ្ន.) សម្តីខុស គឺការប្រើវាចាខុសគន្លងមានពេលពាក្យ កុហក, ពាក្យញុះញង់ជាដើម។

សម្មាធាក្ស ន. (ធា.) សម្តីត្រូវ។

▣ មិច្ឆាព្យាយាម ពាក្យផ្ទុយ សម្មាព្យាយាម

វិច្ឆារ្យាយាម ន. (ធា. និង សំ.ភ្ល.) ព្យាយាមខុស គឺព្យាយាមធ្វើអំពើអាក្រក់។

សង្គារ្យាយាម ន. (ធា. និង សំ.ភ្ល.) ព្យាយាមត្រូវគឺព្យាយាមធ្វើអំពើល្អ។

▣ **វិច្ឆាមគ្គ** **ពាក្យផ្ទុយ** **សង្គាមគ្គ**

វិច្ឆាមគ្គ ន. (ធា.) ផ្លូវខុស គឺផ្លូវដែលមិនពិត, គន្លងដែលមិនពិត។

សង្គាមគ្គ ន. (ធា.) ផ្លូវត្រូវ, គន្លងត្រូវ, លំអានត្រូវ។

▣ **វិច្ឆាវាចា** **ពាក្យផ្ទុយ** **សង្គាវាចា**

វិច្ឆាវាចា ន. (ធា.) សម្តីខុស គឺការប្រើវាចាខុសគន្លងមានពេលពាក្យ កុហក, ពាក្យញុះញង់ជាដើម។

សង្គាវាចា ន. (ធា.) សម្តីត្រូវ គឺការប្រើវាចាត្រូវគន្លងមានពេលពាក្យមិន កុហក, ពាក្យមិនញុះញង់ជាដើម។

▣ **វិច្ឆាសន្តប្បៈ** **ពាក្យផ្ទុយ** **សង្គាសន្តប្បៈ**

វិច្ឆាសន្តប្បៈ ន. (ធា.ភ្ល.) សេចក្តីត្រិះរិះខុស, តម្រិះខុស។

សង្គាសន្តប្បៈ ន. (ធា.ភ្ល.) សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ, តម្រិះត្រូវ។

▣ **វិច្ឆាសតិ** **ពាក្យផ្ទុយ** **សង្គាសតិ**

វិច្ឆាសតិ ន. (ធា.) សតិខុស, ការរលឹកខុស។

សង្គាសតិ ន. (ធា.) សតិត្រូវ, ការរលឹកត្រូវ។

▣ មិច្ឆាសមាធិ ពាក្យផ្ទុយ សម្មាសមាធិ

មិច្ឆាសមាធិ ន. (ធា.) សមាធិខុស។

សម្មាសមាធិ ន. (ធា.) សមាធិត្រូវ។

▣ មិត្ត ពាក្យផ្ទុយ អមិត្ត

មិត្ត ន. (ធា.) អ្នកដែលរាប់អានគ្នាជិតជិត, មនុស្សដែលស្រលាញ់រាប់រក
គ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ, សម្លាញ់។

អមិត្ត ន. (ធា.) អ្នកដែលមិនមែនជាមិត្ត (សត្រូវ)។

▣ មិត្តភាព ពាក្យផ្ទុយ អមិត្តភាព

មិត្តភាព ន. (ធា.ភ្ល.) ភាពនៃមិត្ត គឺបែបបទសណ្តាប់ធ្នាប់របស់មិត្ត :

❖ រាប់អានគ្នាដោយមិត្តភាព។

អមិត្តភាព ន. (ធា.ភ្ល.) ភាពនៃបុគ្គលមិនមែនជាមិត្ត, ភាពនៃជនជាសត្រូវ,
ការដែលជាខ្មាំងសត្រូវនឹងគ្នា, ទោសសត្រូវ។

▣ មិត្រ ពាក្យផ្ទុយ អមិត្រ

មិត្រ ន. (សំ.) អ្នកដែលរាប់អានគ្នាជិតជិត, មនុស្សដែលស្រលាញ់រាប់រក
គ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ, សម្លាញ់។

អមិត្រ ន. (សំ.) អ្នកដែលមិនមែនជាមិត្រ (សត្រូវ)។

ឃ មោឃ

ពាក្យឆ្លុយ

អមោឃ

មោឃ គូ. (ធា.សំ.) ដែលសោះស្ងួត, ដែលឥតប្រយោជន៍, ដែលអសារឥតការ, ដែលអសារឥតអំពើ; ទទេ, យេត, ចោលម្សៀត។

អមោឃ គូ. (ធា.សំ.) ដែលមិនមែនទទេ, ដែលមិនសោះស្ងួត, ដែលមិនឥតប្រយោជន៍, ដែលមិនឥតអំពើ គឺកើតការ, បានការ, មានប្រយោជន៍។

ឃ មោហ:

ពាក្យឆ្លុយ

អមោហ:

មោហ: ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) អវិជ្ជា, សេចក្តីវង្វេង, សេចក្តីល្ងង់, សេចក្តីភន្តស្មារតីមិនយល់ការណ៍ពិត, សេចក្តីមិនស្គាល់ខុសត្រូវ។

អមោហ: ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ការមិនវង្វេងស្មារតី, ការមិនភន្តច្រឡំ, សេចក្តីដឹង; ការស្គាល់ខុសត្រូវ; ប្រើជា, ប្រាជ្ញា។

ឃ មោហោ

ពាក្យឆ្លុយ

អមោហោ

មោហោ ន. (ធា.សំ.) អវិជ្ជា, សេចក្តីវង្វេង, សេចក្តីល្ងង់, សេចក្តីភន្តស្មារតីមិនយល់ការណ៍ពិត, ការមិនស្គាល់ខុសត្រូវ។

អមោហោ ន. (ធា.សំ.) ការមិនវង្វេងស្មារតី, ការមិនភន្តច្រឡំ, សេចក្តីដឹង; ការស្គាល់ខុសត្រូវ។

ឃ ម្លាយមាត់

ពាក្យឆ្លុយ

ម្លាយអន្លើក

ឆ្មារហន់ ន. ម្តាយដូចជាមេមាន់។

ម្តាយអន្ទេនីភ ខ. ម្តាយណាដែលគ្រាន់តែបង្កើតកូនមកហើយក៏បោះបង់ចោលមិនបីបាច់រក្សា, អ្នកប្រាជ្ញលោកពោលដោយឧបមាថា ម្តាយនោះឯងដូចជាមេអន្ទេនីកដែលគ្រាន់តែបញ្ចេញស្វិតហើយ ក៏កកាយដីលុបកប់ស្វិតហើយបោះបង់ចោលឥតនឹកនាដូច្នោះដែរ; លទ្ធិពុទ្ធពោលថា ទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយមាតានោះក៏ឈ្មោះថាជា ម្តាយនៃកូននោះហើយ, កាលបើកូននោះបានស្គាល់ថាជាម្តាយបង្កើតរបស់ខ្លួនក៏ត្រូវតែកូននោះជា គតវេទី ឬ គតវេទិនី ចំពោះម្តាយនោះដែរ។

សេចក្តីផ្តើម

យស ខ. (ឧ.សំ.) អានុភាព; ឥស្សរភាព; បរិវារ; ទ្រព្យធន; កេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ;
សេចក្តីថ្កុំថ្កាន។

ឆ្នាំទី ១០ (ឆ. ១០) គ្មានអានុភាព; គ្មានឥស្សរភាព; គ្មានបរិវារ; គ្មាន
ទ្រព្យធន; គ្មានកេត្តិឈ្មោះល្អ; គ្មានសេចក្តីឡើងថ្កាន ។

📖 ប្រសិទ្ធិផល ពាក្យផ្ទុយ អប្បប្បសិទ្ធិផល

យុទ្ធនិយម ន. (ឆ. និង តំ.) ធម៌ដែលគួរកាន់; សេចក្តីទៀងត្រង់; ការប្រព្រឹត្ត

ត្រឹមត្រូវ :

❖ វិនិច្ឆ័យក្តីដោយយុត្តិធម៌។

អយុត្តិធម៌ ន. (ធា. និង សំ.) សភាពមានដំណើរខុសធម៌, សភាពមានដំណើរខុសច្បាប់, ការប្រព្រឹត្តពុំត្រឹមត្រូវតាមគន្លងធម៌, ការប្រព្រឹត្តពុំត្រឹមត្រូវតាមគន្លងច្បាប់ :

❖ ចៅក្រមវិនិច្ឆ័យក្តីដោយអយុត្តិធម៌។

ឃ យុត្តជន ពាក្យឆ្លុយ ឆយជន

យុត្តជន ន. (ធា.) ជនកំលោះ; ជនកំលោះក្រមុំ។

ឆយជន ន. (ធា.) ជនចាស់។

ឃ យោតិន ពាក្យឆ្លុយ អយោតិន

យោតិន ន. (សំ.) អ្នកមានព្យាយាមខាងការភាវនា, អ្នកមានព្យាយាមខាងការស្វែងស្វាធិ, អ្នកចម្រើនកម្មដ្ឋាន; បព្វជិត; តាបស, ឥសី។

អយោតិន ន. (សំ.) អ្នកដែលមិនមែនជាយោតិន។

ឃ យោតិនី ពាក្យឆ្លុយ អយោតិនី

យោតិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកមានព្យាយាមខាងការភាវនា, ស្ត្រីអ្នកមានព្យាយាមខាងការស្វែងស្វាធិ, ស្ត្រីអ្នកចម្រើនកម្មដ្ឋាន។

អយោតិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលមិនមែនជាយោតិនី។

▣ យោធិ៍ ពាក្យផ្ទុយ ឥយោធិ៍

យោធិ៍ ន. (ធា.) អ្នកមានព្យាយាមខាងការភាវនា, អ្នកមានព្យាយាមខាង
ការស្វែងស្នាដី, អ្នកចម្រើនកម្មដ្ឋាន; បព្វជិត; តាបស, ឥសី។

ឥយោធិ៍ ន. (ធា.) អ្នកដែលមិនមែនជាយោធិ៍។

▣ យោធន៍ ពាក្យផ្ទុយ ឥយោធន៍

យោធន៍ ន. (ធា.សំ.) អ្នកចម្បាំង, ទាហាន។

ឥយោធន៍ ន. (ធា.សំ.) អ្នកដែលមិនមែនជាយោធន៍, មនុស្សក្រៅពីទាហាន។

▣ យោធា ពាក្យផ្ទុយ ឥយោធា

យោធា ន. ទាហានទាំងឡាយ, ពួកទាហាន។

ឥយោធា ន. (ធា.សំ.) អ្នកដែលមិនមែនជាយោធា, មនុស្សក្រៅពីទាហាន។

▣ យោធិន៍ ពាក្យផ្ទុយ ឥយោធិន៍

យោធិន៍ ន. (សំ.) អ្នកច្បាំង, ទាហាន។

ឥយោធិន៍ ន. (សំ.) អ្នកដែលមិនមែនជាយោធិន៍, មនុស្សក្រៅពីទាហាន។

▣ យោនិសោមនសិការៈ ពាក្យផ្ទុយ ឥយោនិសោមនសិការៈ

យោនិសោមនសិការៈ ន. (ធា.) ការពិចារណាដោយឧបាយទៀងទាត់,
ការពិចារណាដោយគំនិតទៀងទាត់; ដំណើរយកចិត្តទុកដាក់; សេចក្តីគិត

ត្រូវទំនង។

អយោនិសោមនសិការ ឆ. (ឃ.) ការមិនពិចារណាដោយឧបាយ, ការមិន
ពិចារណាដោយគំនិតទៀងទាត់, ការមិនពិចារណាដោយគំនិតល្អិតល្អៀង;
ដំណើរមិនយកចិត្តទុកដាក់, ការគិតខុសទំនង; ការឥតបើគិត។

ឃ រស់ ពាក្យផ្ទុយ ស្លាប់

រស់ ភិ. មានជីវិតនៅ, មិនទាន់ស្លាប់។

ស្លាប់ ភិ. អស់ខ្យល់ដង្ហើម, អស់ជីវិត។

ឃ ទស្សនៈ ពាក្យផ្ទុយ ទស្សនៈ

ទស្សនៈ ឆ. (ឃ. និង សំ. ភ្ល.) ទ្រព្យរបស់ព្រះរាជា មិនមែនសម្រាប់រាជ្យ។

ទស្សនៈ ឆ. (សំ. និង សំ. ភ្ល.) ទ្រព្យសម្រាប់រាជ្យ, របស់រាជការ។

ឃ ទត្ថិតសុត្ថិ! ពាក្យផ្ទុយ សាយឆ្នួលសុត្ថិ!, អនុណសុត្ថិ!

ទត្ថិតសុត្ថិ! ឆ. ស្លឹក្នុងវេលាយប់; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាក្នុងវេលាយប់
(ប្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានស្លឹក្នុងវេលាយប់!។

សាយឆ្នួលសុត្ថិ! ឆ. ស្លឹក្នុងវេលាល្ងាច; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាក្នុងវេលា
តាំងពីថ្ងៃត្រង់រហូតដល់ថ្ងៃល្ងាច (ប្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា
សូមឱ្យមានស្លឹក្នុងវេលាល្ងាច!។

អរុណស្ទត្ថិ! ន. សួស្តីក្នុងវេលាព្រឹក; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាក្នុងវេលាតាំងពីព្រហាមរហូតដល់ថ្ងៃត្រង់ (ប្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុងវេលាព្រឹក!។

ឃ ទាត្រីស្ទត្ថិ! ពាក្យឆ្ងុយ សាយន្ន្តាស្ទត្ថិ!, អរុណស្ទត្ថិ!

ទាត្រីស្ទត្ថិ! ន. សួស្តីក្នុងវេលាយប់; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាក្នុងវេលាយប់ (ប្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុងវេលាយប់!។

សាយន្ន្តាស្ទត្ថិ! ន. សួស្តីក្នុងវេលាល្ងាច; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាក្នុងវេលាតាំងពីថ្ងៃត្រង់រហូតដល់ថ្ងៃល្ងាច (ប្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុងវេលាល្ងាច!។

អរុណស្ទត្ថិ! ន. សួស្តីក្នុងវេលាព្រឹក; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាឬគំនាប់គ្នាក្នុងវេលាតាំងពីព្រហាមរហូតដល់ថ្ងៃត្រង់ (ប្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុងវេលាព្រឹក!។

ឃ ទាស្ត្រ ពាក្យឆ្ងុយ ស្ដេច

ទាស្ត្រ ន. (សំ.) ដែន, ប្រទេស; អ្នកនៅក្នុងដែន, ប្រជាជន។ ខ្មែរប្រើពាក្យនេះសំដៅសេចក្តីថា “ប្រជាជនសម្រាប់ដេន (ក្រៅពីពួកក្សត្រនិងសាហ្មីន)” :

❖ ពួកវាស្ត្រ។

ឆ្នោត ន. ក្បូក្រូក, អ្នកដែលកើតក្នុងវង្សក្បូក្រូក :

❖ ជាតិស្តេច។

ឃ រូបនាម

ពាក្យផ្ទុយ

អរូបនាម

រូបនាម ន. (ធា.) រូបនិងនាម (ព.អ.)។ នាមនាមដែលមានរូបដូចយ៉ាង :

❖ ដី

❖ ទឹក

❖ សត្វ

❖ មនុស្ស។

អរូបនាម ន. (ព.វ.) នាមសព្ទដែលឥតរូប :

❖ ចិត្ត

❖ វិញ្ញាណ

❖ បំណង។

ឃ រូបព្រហ្ម

ពាក្យផ្ទុយ

អរូបព្រហ្ម

រូបព្រហ្ម ន. (ធា.) ព្រហ្មមានរូប, ព្រហ្មដែលកើតក្នុងរូបភព។

អរូបព្រហ្ម ន. (ធា.) ព្រហ្មឥតរូប។

ឃ រូបធាតុ

ពាក្យផ្ទុយ

អរូបធាតុ

រូបឥត ន. (ធា.ភ្ន.) កន្លែងកើតនៃព្រហ្ម។

អរូបឥត ន. (ធា.ភ្ន.) លោកជាទីនៅនៃអរូបព្រហ្ម។

▣ រូបលោក ពាក្យផ្ទុយ អរូបលោក

រូបលោក ន. (ធា.) កន្លែងកើតនៃព្រហ្ម។

អរូបលោក ន. (ធា.) លោកជាទីនៅនៃអរូបព្រហ្ម។

▣ លក់ដុំ ពាក្យផ្ទុយ លក់រាយ

លក់ដុំ គ. លក់ទាំងដុំៗទីទៃពីលក់រាយ។

លក់រាយ គ. លក់រាយៗតាមតែគេទិញអ្វីៗប៉ុន្មានៗក៏ដោយទីទៃពីលក់ដុំ។

▣ លង្វាតាត ពាក្យផ្ទុយ អលង្វាតាត

លង្វាតាត ន. (ធា.ភ្ន.) ភាវៈនៃសេចក្តីខ្មាស, ដំណើរអៀនខ្មាស :

❖ ចូលទៅរកគេដោយលង្វាភាព។

អលង្វាតាត ន. (ធា.ភ្ន.) ភាវៈនៃសេចក្តីឥតខ្មាស, ដំណើរឥតខ្មាស; ភាពជា

អ្នកឥតខ្មាស :

❖ ប្រព្រឹត្តអនាចារដោយអលង្វាភាព។

▣ លង្វិតា ពាក្យផ្ទុយ អលង្វិតា

លង្វិតា ន. (ធា.) ភាវៈនៃសេចក្តីខ្មាស, ដំណើរអៀនខ្មាស :

❖ ចូលទៅរកគេដោយលជ្ជិតា។

អលង្កិតា ន. (ធា.) ភាវៈនៃសេចក្តីឥតខ្ចាស់, ដំណើរឥតខ្ចាស់; ភាពជា
អ្នកឥតខ្ចាស់ :

❖ ប្រព្រឹត្តអនាចារដោយអលង្កិតា។

ឃ លង្កិតី ពាក្យផ្ទុយ អលង្កិតី

លង្កិតី គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមានសេចក្តីខ្ចាស់; ស្ត្រីអ្នកមានខ្ចាស់ :

❖ មនុស្សលង្កិតី។

អលង្កិតី គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលឥតខ្ចាស់; ស្ត្រីអ្នកឥតខ្ចាស់ :

❖ មនុស្សអលង្កិតី។

ឃ លង្កិ ពាក្យផ្ទុយ អលង្កិ

លង្កិ គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមានសេចក្តីខ្ចាស់; អ្នកមានខ្ចាស់ :

❖ មនុស្សលង្កិ។

អលង្កិ គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលឥតខ្ចាស់; អ្នកឥតខ្ចាស់ :

❖ មនុស្សអលង្កិ។

ឃ លង្កិបព្វជិត ពាក្យផ្ទុយ អលង្កិបព្វជិត

លង្កិបព្វជិត ន. (ធា.) បព្វជិតមានខ្ចាស់។

អលង្កិបព្វជិត ន. (ធា.) បព្វជិតឥតខ្ចាស់។

▣ លង្កិបុត្តល ពាក្យផ្ទុយ អលង្កិបុត្តល

លង្កិបុត្តល ន. (ធា.) បុគ្គលមានខ្ចាស់។

អលង្កិបុត្តល ន. (ធា.) បុគ្គលឥតខ្ចាស់។

▣ លង្កិតាព ពាក្យផ្ទុយ អលង្កិតាព

លង្កិតាព ន. (ធា.ភ្ល.) ភាពរបស់អ្នកមានសេចក្តីខ្ចាស់, ដំណើររបស់អ្នក
មានសេចក្តីខ្ចាស់។

អលង្កិតាព ន. (ធា.ភ្ល.) ភាពរបស់អ្នកឥតខ្ចាស់, ដំណើររបស់អ្នកឥតខ្ចាស់។

▣ លង្កិតិក្ខុ ពាក្យផ្ទុយ អលង្កិតិក្ខុ

លង្កិតិក្ខុ ន. (ធា.) ភិក្ខុមានខ្ចាស់។

អលង្កិតិក្ខុ ន. (ធា.) ភិក្ខុឥតខ្ចាស់។

▣ លង្កិសមណៈ ពាក្យផ្ទុយ អលង្កិសមណៈ

លង្កិសមណៈ ន. (ធា.ភ្ល.) សមណៈមានខ្ចាស់។

អលង្កិសមណៈ ន. (ធា.ភ្ល.) សមណៈឥតខ្ចាស់។

▣ លាត ពាក្យផ្ទុយ អលាត

លាត ន. (ធា.សំ.) ការបាន, ដំណើរប្រទះលើការបាន, អ្វីៗដែលគួរបាន;

ចំណេញ :

❖ មានលាភ។

អនាគ ឆ. (ឆ.សំ.) ការឥតលាភ, ការខានបាន, ដំណើរប្រទះលើការ
ខានបាន; ការខាតបង់ :

❖ ប្រទះលើអលាភ។

ឃ លិច ពាក្យផ្ទុយ អន្លោត

លិច គ. លិបចុះបាត់ទៅ, ចូលកប់បាត់ទៅក្នុងទឹកជាដើម :

❖ ទូកលិច

❖ បន្លាមុតលិច។

អន្លោត គ. បិតនៅលើទឹក; រសាត់ឬលឿនលើទឹកដោយកម្លាំងខ្សែទឹក;
រសាត់ឬលឿននាអាកាសដោយកម្លាំងខ្យល់ :

❖ ផ្តិតអណ្តែតទឹកក្នុងពាង

❖ ប៉ុយគរសាត់អណ្តែតទៅតាមខ្យល់។

ឃ លោភិយ ពាក្យផ្ទុយ លោភុត្តរ

លោភិយ គ. (ឆ.) ដែលមានក្នុងលោក; ដែលជាប់ទាក់ទងដោយលោក;
សម្រាប់លោក។

លោកុត្តរៈ ន. (ឈ.) ធម៌ចម្លងសត្វឱ្យចេញផុតចាកលោក គឺមគ្គ៤, ផល៤, និព្វាន១; ហៅថា **នព្វលោកុត្តរធម៌** ក៏បាន (ព.ពុ.)។

▣ លោភោ ពាក្យថ្មី ឆលោភោ

លោភោ គូ. (ឈ.) ដែលចង់បានហួសពេក :

- ❖ ចិត្តលោភោ
- ❖ មនុស្សលោភោ។

ឆលោភោ គូ. (ឈ.) ដែលឥតលោភ, ដែលមិនសូវមានលោភ :

- ❖ ចិត្តអលោភោ
- ❖ មនុស្សអលោភោ។

▣ វឌ្ឍនៈ ពាក្យថ្មី បាយនៈ

វឌ្ឍនៈ ន. (ឈ.ភ្ល.) សេចក្តីចម្រើន; ការលូតលាស់; ដំណើរដុះដាល; ដំណើរកើតកាលវាលគុម្ភ។

បាយនៈ ន. (ឈ.ភ្ល.) សេចក្តីវិនាស, សេចក្តីសាបសូន្យ; ដំណើរទ្រុឌទ្រោម។

▣ វឌ្ឍនភាពិនី ពាក្យថ្មី បាយនភាពិនី

វឌ្ឍនភាពិនី គូ. ឬ ន. (ឈ.) ដែលមានចំណែកខាងចម្រើន; ស្ត្រីអ្នកដែលមានចំណែកទៅខាងតែចម្រើន, ស្ត្រីអ្នកដែលចេះតែចម្រើន :

❖ មនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើត្រង់ជាវឌ្ឍនភាគីនី។

ហាននាគីនី គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមានចំណែកខាងវិនាស; ស្រ្តីអ្នកដែល
មានចំណែកទៅខាងតែវិនាស, ស្រ្តីអ្នកដែលចេះតែវិនាស :

❖ មនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើវៀចជាហានភាគីនី។

▣ វឌ្ឍនភាគី ពាក្យផ្ទុយ ហាននាគី

វឌ្ឍនភាគី គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមានចំណែកខាងចម្រើន; អ្នកដែលមាន
ចំណែកទៅខាងតែចម្រើន, អ្នកដែលចេះតែចម្រើន :

❖ មនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើត្រង់ជាវឌ្ឍនភាគី។

ហាននាគី គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមានចំណែកខាងវិនាស; អ្នកដែលមាន
ចំណែកទៅខាងតែវិនាស, អ្នកដែលចេះតែវិនាស :

❖ មនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើវៀចជាហានភាគី។

▣ វន្តិយបុគ្គល ពាក្យផ្ទុយ អវន្តិយបុគ្គល

វន្តិយបុគ្គល ន. (ធា.) បុគ្គលដែលគួរគេសំពះ :

❖ មាតាបិតាជាវន្តិយបុគ្គលរបស់បុត្រធីតា។

អវន្តិយបុគ្គល ន. (ធា.) បុគ្គលដែលមិនគួរសំពះ :

❖ អវន្តិយបុគ្គល១០ចំពួកឬ២៥ចំពួកភិក្ខុពុំត្រូវសំពះឡើយ (ព.វិ.ពុ.)។

▣ វាសវេសន្តាភិវាទ ពាក្យឆ្លុយ សាយណ្ឌាភិវាទ

វាសវេសន្តាភិវាទ ន. (ធា.) ការពោលពាក្យគំនាប់គ្នាទៅវិញទៅមកក្នុង វេលាព្រឹក, ដូចជា :

❖ សុភស្ត្រប្រភាត! “វេលាព្រឹកដ៏ល្អចូរមានដល់អ្នក!”។

សាយណ្ឌាភិវាទ ន. (ធា.) ការពោលពាក្យគំនាប់គ្នាក្នុងវេលាសាយណ្ឌថា :

❖ សាយណ្ឌសុវត្ថិ! ឬសាយណ្ឌសួស្តី!។

▣ វច្ចមាន ពាក្យឆ្លុយ អវច្ចមាន

វច្ចមាន ន. (ធា.) ដែលកំពុងមាននៅឡើយ, ធរមាន។

អវច្ចមាន ន. (ធា.) ដែលកំពុងតែមិនមាន, ដែលឥតមានសោះឡើយ។

▣ វច្ចា ពាក្យឆ្លុយ អវច្ចា

វច្ចា ន. (ធា.) សេចក្តីដឹងច្បាស់; ការចេះដឹង, ចំណេះ; វេទមន្ត, មន្តអាគម :

❖ វិជ្ជាលេខ

❖ វិជ្ជាពេទ្យ។

អវច្ចា ន. (ធា.) ការមិនដឹងច្បាស់, សេចក្តីល្ងង់, មោហៈ, មោហោ :

❖ សត្វលោកត្រូវអវិជ្ជារូបវិតង័តភន្តច្រលំយល់ខុសថាជាត្រូវ។

▣ វច្ចាននក្ខន្ធស្យ ពាក្យឆ្លុយ អវច្ចាននក្ខន្ធស្យ

វិញ្ញាណក្ខន្ធស្វ ឆ. (ឃ. និង សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យមានវិញ្ញាណ :

❖ គោ

❖ ក្របី។

អវិញ្ញាណក្ខន្ធស្វ ឆ. (ឃ. និង សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យឥតវិញ្ញាណ :

❖ មាស

❖ ប្រាក់។

ឃ វិញ្ញ ពាក្យឆ្លុយ អវិញ្ញ

វិញ្ញ ឆ. (ឃ.) អ្នកដឹងច្បាស់, អ្នកដឹងហេតុផ្សេងៗ (អ្នកប្រាជ្ញ)។

អវិញ្ញ ឆ. (ឃ.) ដែលមិនមានការដឹង; ល្ងង់, ខ្លៅ។

ឃ វិញ្ញាជន ពាក្យឆ្លុយ អវិញ្ញាជន

វិញ្ញាជន ឆ. (ឃ.) អ្នកប្រាជ្ញ។

អវិញ្ញាជន ឆ. (ឃ.) ជនល្ងង់, ជនខ្លៅ។

ឃ វិញ្ញាបុរស ពាក្យឆ្លុយ អវិញ្ញាបុរស

វិញ្ញាបុរស ឆ. (ឃ.) អ្នកប្រាជ្ញ។

អវិញ្ញាបុរស ឆ. (ឃ.) បុរសល្ងង់, បុរសខ្លៅ។

ឃ វិញ្ញាណព ពាក្យឆ្លុយ អវិញ្ញាណព

ចេតនាធិ ឆ. (ធា.ក្ក.) ភាពនៃវិញ្ញា; ភាវៈនៃកូនក្មេងដឹងក្តី។

អចេតនាធិ ឆ. (ធា.ក្ក.) ភាពនៃអវិញ្ញា; ភាវៈនៃកូនក្មេងតូចពុំទាន់ដឹងក្តី។

ឃ ឧទ្ធា ពាក្យផ្ទុយ អឧទ្ធា

ឧទ្ធា ឆ. (សំ.) សេចក្តីដឹងច្បាស់; ការចេះដឹង, ចំណេះ; វេទមន្ត, មន្តអាគម :

❖ វិទ្យាលេខ

❖ វិទ្យាពេទ្យ។

អឧទ្ធា ឆ. (សំ.) ការមិនដឹងច្បាស់, សេចក្តីល្ងង់, មោហៈឬមោហោ :

❖ សត្វលោកត្រូវអវិទ្យារូបរឹតឯងធិតភន្តច្រលំយល់ខុសថាជាត្រូវ។

ឃ ឧទ្ធអកថា ពាក្យផ្ទុយ អឧទ្ធអកថា

ឧទ្ធអកថា ឆ. (ធា.) សម្តីប្រារព្ធវិន័យ, សម្តីអាងវិន័យ។

អឧទ្ធអកថា ឆ. (ធា.) សម្តីខុសច្បាប់, សម្តីក្រៅច្បាប់។

ឃ ឧទ្ធអតាថា ពាក្យផ្ទុយ អឧទ្ធអតាថា

ឧទ្ធអតាថា ឆ. (ធា.) សម្តីត្រូវច្បាប់, សម្តីក្នុងច្បាប់។

អឧទ្ធអតាថា ឆ. (ធា.) សម្តីខុសច្បាប់, សម្តីក្រៅច្បាប់។

ឃ ឧទ្ធអតាន ពាក្យផ្ទុយ អឧទ្ធអតាន

ឧទ្ធអតាន ឆ. (ធា.) ពាក្យពោលអាងវិន័យ។

អនុយោជន ន. (ធា.) សម្ព័ន្ធខុសច្បាប់, សម្ព័ន្ធក្រៅច្បាប់។

▣ មនុស្សធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អនុយោជន

មនុស្សធម៌ ន. (សំ.) អ្នកពោលអាងវិន័យ, អ្នកនិយាយប្រកាន់តាមវិន័យ។

អនុយោជន ន. (សំ.) អ្នកដែលច្រើនតែនិយាយខុសច្បាប់, អ្នកដែលច្រើនតែនិយាយក្រៅច្បាប់។

▣ មនុស្សធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អនុយោជន

មនុស្សធម៌ ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកពោលអាងវិន័យ, ស្រ្តីអ្នកនិយាយប្រកាន់តាមវិន័យ។

អនុយោជន ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលច្រើនតែនិយាយខុសច្បាប់, ស្រ្តីអ្នកដែលច្រើនតែនិយាយក្រៅច្បាប់។

▣ មនុស្សធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អនុយោជន

មនុស្សធម៌ ន. (ធា.) អ្នកពោលអាងវិន័យ, អ្នកនិយាយប្រកាន់តាមវិន័យ។

អនុយោជន ន. (ធា.) អ្នកដែលច្រើនតែនិយាយខុសច្បាប់, អ្នកដែលច្រើនតែនិយាយក្រៅច្បាប់។

▣ មនុស្សធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អនុយោជន

មនុស្សធម៌ ន. (ធា.សំ.) ដែលខុស; ដែលទីទៃពីគ្នា, ដែលផ្ទុយគ្នា។

អរុទ្ឋ គ. (ធា.សំ.) ដែលមិនខុស, ដែលឥតខុស; ដែលឥតទាស់, ដែល
ឥតផ្គង គឺត្រឹមត្រូវ; ស្រួល; ស្របគ្នា, ត្រូវគ្នា (ប្រើជា អរុទ្ឋ ក៏បាន)។

▣ អរុទ្ឋភថា ពាក្យផ្ទុយ អរុទ្ឋភថា

អរុទ្ឋភថា ន. (ធា.សំ.) សម្ព័ន្ធគ្រឹមត្រូវ។

អរុទ្ឋភថា ន. (ធា.សំ.) សម្ព័ន្ធគ្រឹមត្រូវ។

▣ អរុទ្ឋធាប៌ ពាក្យផ្ទុយ អរុទ្ឋធាប៌

អរុទ្ឋធាប៌ ន. (ធា.សំ.) បាលីខុស។

អរុទ្ឋធាប៌ ន. (ធា.សំ.) បាលីត្រឹមត្រូវ។

▣ អរុទ្ឋភាព ពាក្យផ្ទុយ អរុទ្ឋភាព

អរុទ្ឋភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពមិនត្រឹមត្រូវ; ភាពផ្គង។

អរុទ្ឋភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពត្រឹមត្រូវ; ភាពឥតផ្គង។

▣ អរុទ្ឋវាចា ពាក្យផ្ទុយ អរុទ្ឋវាចា

អរុទ្ឋវាចា ន. (ធា.សំ.) សម្ព័ន្ធខុស។

អរុទ្ឋវាចា ន. (ធា.សំ.) សម្ព័ន្ធគ្រឹមត្រូវ។

▣ អរុទ្ឋវាទ ពាក្យផ្ទុយ អរុទ្ឋវាទ

អរុទ្ឋវាទ ន. (ធា.សំ.) សម្ព័ន្ធខុស, ពំនោលខុស។

អនុឧត្តាន ន. (ធា.សំ.) សម្តីត្រឹមត្រូវ, ពំនោលត្រឹមត្រូវ។

ឃ ឧត្តសព្ទ ពាក្យឆ្ងុយ អនុឧត្តសព្ទ

ឧត្តសព្ទ ន. (សំ.) សព្ទខុស; សព្ទផ្ទុយគ្នា។

អនុឧត្តសព្ទ ន. (សំ.) សព្ទត្រឹមត្រូវ; សព្ទស្របគ្នា។

ឃ ទ្វេប ពាក្យឆ្ងុយ ស្ទួនប

ទ្វេប គ. ឬ ន. (ធា.សំ.) រូបអាក្រក់; ដែលមានរូបអាក្រក់ប្លែក; ដែលអាក្រក់, គួរខ្ពើម; ពិការ។

ស្ទួនប គ. ឬ ន. (ធា.សំ.) រូបល្អ; ដែលមានរូបល្អ។

ឃ ទ្វេធា ពាក្យឆ្ងុយ ស្ទួនធា

ទ្វេធា គ. ឬ ន. (ធា.សំ.) ស្ត្រីរូបអាក្រក់; ស្ត្រីដែលមានរូបអាក្រក់ប្លែក; ស្ត្រីដែលអាក្រក់, ស្ត្រីគួរខ្ពើម; ស្ត្រីពិការ។

ស្ទួនធា គ. ឬ ន. (ធា.សំ.) ស្ត្រីរូបល្អ; ស្ត្រីដែលមានរូបល្អ។

ឃ ទេរេធន ពាក្យឆ្ងុយ អទេរេធន

ទេរេធន ន. (ធា.សំ.) កំហឹង; កំហុស; សេចក្តីស្តាប់; ជម្លោះ; សត្រូវ។

អទេរេធន ន. (ធា.សំ.) សេចក្តីមិនវិវាធន; ដំណើរឥតកំហុស, ដំណើរឥតសេចក្តីស្តាប់; អ្នកដែលឥតវិវាធន, អ្នកដែលឥតកំហុស។

▣ ឧបទាន ពាក្យផ្ទុយ សទាន

ឧបទាន គូ. (សំ.) ដែលទីទៃពីគ្នា, មិនដូចគ្នា, ខុសគ្នា, ផ្សេងពីគ្នា; ដែលជា
ទំនាស់នឹងគ្នា, ផ្ទុយគ្នា។

សទាន គូ. (ឃ.) ដែលដូចគ្នា, ត្រូវគ្នា, ប្រហែលគ្នា, ស្រដៀងគ្នា, លាំគ្នា។

▣ ឧបទានន័យ ពាក្យផ្ទុយ សទានន័យ

ឧបទានន័យ ន. (ឃ. ភ្ល.) ន័យផ្សេងគ្នា។

សទានន័យ ន. (ឃ. ភ្ល.) ន័យដូចគ្នា, ន័យស្រដៀងគ្នា។

▣ ឧបទានពណ៌ ពាក្យផ្ទុយ សទានពណ៌

ឧបទានពណ៌ ន. (ឃ. និង សំ. ភ្ល.) ពណ៌ផ្សេងគ្នា, សម្បុរផ្សេងគ្នា។

សទានពណ៌ ន. (ឃ. និង សំ. ភ្ល.) ពណ៌ដូចគ្នា, សម្បុរដូចគ្នា។

▣ ឧបទានភាព ពាក្យផ្ទុយ សទានភាព

ឧបទានភាព ន. (ឃ. ភ្ល.) ភាពខុសគ្នា, បែបផ្សេងគ្នា។

សទានភាព ន. (ឃ. ភ្ល.) ភាពត្រូវគ្នា, បែបស្រដៀងគ្នា។

▣ ឧបទានសព្ទ ពាក្យផ្ទុយ សទានសព្ទ

ឧបទានសព្ទ ន. (សំ.) សព្ទដែលមានសេចក្តីផ្សេងគ្នា, ពាក្យផ្ទុយ :

❖ ពាក្យខុសជាវិសទិសសព្ទរបស់ពាក្យត្រូវ។

សធិសសត្វ ន. (សំ.) សត្វដែលមានសេចក្តីលំអៀង, សត្វដែលមានសេចក្តីស្រដៀងគ្នា :

❖ ថ្លៃថ្នាំ

❖ ឧត្តម

❖ ខ្ពង់ខ្ពស់។

▣ ឧសភាត ពាក្យផ្ទុយ សភាត

ឧសភាត គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមានចំណែកមិនស្មើគ្នា គឺដែលខុសគ្នា, ដែលជាទំនាស់នឹងគ្នា, ដែលផ្ទុយគ្នា; ដែលជាសត្រូវ។

សភាត គ. (ធា.) ដែលមានចំណែកស្មើគ្នា គឺដែលត្រូវគ្នា, ដែលដូចគ្នា; ដែលត្រូវចិត្តត្រូវគំនិតគ្នា, ដែលជិតដិតស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នា។

▣ ឧសម ពាក្យផ្ទុយ សម

ឧសម គ. (ធា.សំ.) ដែលមិនស្មើ, ដែលមិនរាប, ដែលមិនរាបទាប, ដែលខ្ពស់ៗទាបៗ។

សម គ. (ធា.សំ.) ដែលស្មើគ្នា, ដែលប៉ុនគ្នា, ដែលប្រហែលគ្នា; ដែលស្រដៀងគ្នា។

▣ ឧសមចិត្ត ពាក្យផ្ទុយ សមចិត្ត

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ខ. (ឈ.) ចិត្តមិនស្មើ; ចិត្តមិនដូចគ្នា។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ខ. (ឈ.) ចិត្តស្មើ; ចិត្តដូចគ្នា។

៣ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ពាក្យផ្ទុយ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ខ. (ឈ.) ចិត្តមិនស្មោះស្មើ, ចិត្តប្រកបដោយសេចក្តីរង្វៀល, ចិត្តអធ្យាស្រ័យមិនត្រូវគ្នា; សេចក្តីគ្មានក្នុងការ, ការម្ល៉ោងក្តៅក្រហាយ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ខ. (ឈ.) ចិត្តស្មោះស្មើ, ចិត្តដែលមានសភាពទោរទន់រកគ្នាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។

៣ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ពាក្យផ្ទុយ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន គ. (សំ.) ដែលទីទៃពីគ្នា, ដែលមិនដូចគ្នា, ដែលខុសគ្នា, ដែលផ្សេងពីគ្នា; ដែលជាទំនាស់នឹងគ្នា, ដែលផ្ទុយគ្នា។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន គ. (សំ.) ដែលដូចគ្នា, ដែលត្រូវគ្នា, ដែលប្រហែលគ្នា, ដែលស្រដៀងគ្នា, ដែលលំអគ្នា។

៣ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ពាក្យផ្ទុយ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ខ. (ឈ.) នាមនាមដែលមិនទូទៅ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ខ. (ឈ.) នាមនាមដែលនៅទូទៅទៀតបាន។

៣ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ពាក្យផ្ទុយ អសេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ចំណែក គ. (ធា.សំ.) ដែលភ្ញៀវភ្លា, ដែលអង់អាច, ដែលល្អាសវែក្នុងការ
និយាយស្តី, ដែលល្អាសវែក្នុងការជជែក (ក្នុងករណីជជែក) :

❖ មនុស្សវិសារទ។

អចំណែក គ. (ធា.សំ.) ដែលមិនភ្ញៀវភ្លា, ដែលមិនអង់អាច, ដែលមិន
ល្អាសវែក្នុងការនិយាយស្តី, ដែលមិនល្អាសវែក្នុងការជជែក (ក្នុងករណីជជែក) :

❖ មនុស្សអវិសារទ។

៣ ចំណែកទាត ពាក្យផ្ទុយ អចំណែកទាត

ចំណែកទាត គ. (ធា.ក្ល.) ភាពអង់អាច, សេចក្តីអង់អាច :

❖ មានវិសារទភាព

❖ វិសារទភាពរបស់អ្នករៀន។

អចំណែកទាត គ. (ធា.ក្ល.) ភាពជាអ្នកមិនភ្ញៀវភ្លា, ភាពមិនអង់អាច។

៣ ចំណែកសិក្ខា ពាក្យផ្ទុយ អចំណែកសិក្ខា

ចំណែកសិក្ខា គ. (ធា.) ដែលមានវិស្សាសៈ; ដែលប្រកបដោយសេចក្តី
ស្មើស្ម័គ្រ :

❖ មនុស្សវិស្សាសិក។

អចំណែកសិក្ខា គ. (ធា.) ដែលមិនមានវិស្សាសៈ, ដែលមិនប្រកបដោយ

សេចក្តីស្នើសុំ :

❖ មនុស្សអវិស្សាសិក។

▣ ឧស្សាសិកជន ពាក្យផ្ទុយ អឧស្សាសិកជន

ឧស្សាសិកជន ន. (ធា.) ទីដែលប្រកបដោយវិស្សាសៈ។

អឧស្សាសិកជន ន. (ធា.) ទីដែលមិនមានវិស្សាសៈ។

▣ ឧស្សាសិកា ពាក្យផ្ទុយ អឧស្សាសិកា

ឧស្សាសិកា គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមានវិស្សាសៈ; ស្ត្រីដែលប្រកបដោយ

សេចក្តីស្នើសុំ :

❖ មនុស្សវិស្សាសិក។

អឧស្សាសិកា គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមិនមានវិស្សាសៈ; ស្ត្រីដែលមិនប្រកប

ដោយសេចក្តីស្នើសុំ :

❖ មនុស្សអវិស្សាសិក។

▣ ឧបិច្ឆា ពាក្យផ្ទុយ អឧបិច្ឆា

ឧបិច្ឆា ន. (ធា.ភ្ល.) សេចក្តីបៀតបៀន, ការធ្វើឱ្យគេបានសេចក្តីទុក្ខពិបាក,
ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញគេ។

អឧបិច្ឆា ន. (ធា.ភ្ល.) ការមិនបៀតបៀនគេ, ការមិនធ្វើគេឱ្យបានសេចក្តី

ទុក្ខលំបាក, ការមិនធ្វើទុកបុកម្នេញគេ។

ឃ ឧបាសនា ពាក្យឆ្លើយ អឧបាសនា

ឧបាសនា ន. (ធា.) សេចក្តីបៀតបៀន, ការធ្វើឱ្យគេបានសេចក្តីទុក្ខពិបាក,
ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញគេ។

អឧបាសនា ន. (ធា.) ការមិនបៀតបៀនគេ, ការមិនធ្វើគេឱ្យបានសេចក្តី
ទុក្ខលំបាក, ការមិនធ្វើទុកបុកម្នេញគេ។

ឃ ឧបេសនា ពាក្យឆ្លើយ អឧបេសនា

ឧបេសនា ន. (ធា.) សេចក្តីបៀតបៀន, ការធ្វើឱ្យគេបានសេចក្តីទុក្ខពិបាក,
ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញគេ។

អឧបេសនា ន. (ធា.) ការមិនបៀតបៀនគេ, ការមិនធ្វើគេឱ្យបានសេចក្តីទុក្ខ
លំបាក, ការមិនធ្វើទុកបុកម្នេញគេ។

ឃ វិធិក្កម្ម ពាក្យឆ្លើយ អវិធិក្កម្ម

វិធិក្កម្ម ន. (ធា.) អជ្ឈាថារ, ការកន្លងបញ្ញត្តិ, ការល្មើសបញ្ញត្តិ, ការបំពាន
ច្បាប់។

អវិធិក្កម្ម ន. (ធា.) ការមិនកន្លងបញ្ញត្តិ, ការមិនល្មើសបញ្ញត្តិ, ការមិនបំពាន
ច្បាប់។

▣ វិធីក្នុងចេតនា ពាក្យផ្ទុយ អវិធីក្នុងចេតនា

វិធីក្នុងចេតនា ន. (ធា.) គំនិតដែលបម្រុងនឹងកន្លង, គំនិតដែលបម្រុងនឹងបំពានលើបញ្ញត្តិ។

អវិធីក្នុងចេតនា ន. (ធា.) ចេតនាដែលប្រុងប្រយ័ត្នមិនបម្រុងនឹងកន្លង, ចេតនាដែលប្រុងប្រយ័ត្នមិនបម្រុងនឹងបំពានលើបញ្ញត្តិ។

▣ វិធីក្រុម ពាក្យផ្ទុយ អវិធីក្រុម

វិធីក្រុម ន. (សំ.) អជ្ឈាថារ, ការកន្លងបញ្ញត្តិ, ការល្មើសបញ្ញត្តិ, ការបំពានច្បាប់។

អវិធីក្រុម ន. (សំ.) ការមិនកន្លងបញ្ញត្តិ, ការមិនល្មើសបញ្ញត្តិ, ការមិនបំពានច្បាប់។

▣ សកម្មភិរិយា ពាក្យផ្ទុយ អកម្មភិរិយា

សកម្មភិរិយា ន. (ធា.) កិរិយាសព្ទដែលកាលណានិយាយត្រូវស្រែកហៅអំពើដែលត្រូវធ្វើមកផង, ដូចជា ឆ្លើ, ស៊ី, ទទួល, វាយ, មិន ជាដើម។

អកម្មភិរិយា ន. (ធា.) កិរិយាសព្ទដែលកាលណានិយាយមិនបាច់ដាក់អំពើដែលត្រូវធ្វើមកផងទេ, ដូចជា ដេក, ជួន, ឈរ, អង្គុយ ជាដើម។

▣ សកម្មធាតុ ពាក្យផ្ទុយ អកម្មធាតុ

សកម្មភាព ៩. (ឈ.) ឬសដើមរបស់កិរិយាសព្ទប្រកបដោយកម្ម, កាលណា
និយាយត្រូវដាក់ពាក្យជាអំពើដែលត្រូវធ្វើមកផង។

អកម្មភាព ៩. (ឈ.) ឬសដើមនៃកិរិយាសព្ទដែលមិនមានកម្ម។

៣ សទ្ទតិបិដក ពាក្យផ្ទុយ អសទ្ទតិបិដក

សទ្ទតិបិដក ៩. (ឈ. និង សំ.) ធម៌ដែលបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង, សង្ខារធម៌ :

❖ សកលលោកជាសង្ខតធម៌។

អសទ្ទតិបិដក ៩. (ឈ. និង សំ.) ធម៌ដែលបច្ច័យប្រជុំតាក់តែងពុំបាន :

❖ ព្រះនិព្វានជាអសង្ខតធម៌។

៣ សន្និទិម ពាក្យផ្ទុយ អសន្និទិម

សន្និទិម ៩. (ឈ. និង ភ្ល.) ដែលនាំយកទៅមកបាន, ដែលលើកយកទៅមកបាន,
ដែលអាចធ្វើឱ្យកកើត, ដែលអាចធ្វើឱ្យប្លាតចាកទីបាន :

❖ បាន

❖ កៅអី។

អសន្និទិម ៩. (ឈ. និង ភ្ល.) ដែលនាំយកទៅមកពុំបាន, ដែលលើកយកទៅមក
ពុំបាន, ដែលពុំអាចធ្វើឱ្យកកើត, ដែលពុំអាចធ្វើឱ្យប្លាតចាកទីបាន :

❖ ស្រែ

❖ ចម្ការ។

▣ សេតេអិច្ចៈ ពាក្យផ្ទុយ អសេតេអិច្ចៈ

សេតេអិច្ចៈ គូ. (ឃ. គូ.) ដែលគួររក្សាបាននៅឡើយ, ដែលនៅកែបាន :

❖ ទោសនុ៎ះជាសតេកិច្ចៈ។

អសេតេអិច្ចៈ គូ. (ឃ. គូ.) ដែលមិនគួររក្សាបាន, ដែលអស់កែបាន, ដែល
កែខែលែងកើត :

❖ ទោសនុ៎ះជាអតេកិច្ចៈ។

▣ សេតេអិច្ច្វា ពាក្យផ្ទុយ អសេតេអិច្ច្វា

សេតេអិច្ច្វា គូ. (ឃ.) ដែលគួររក្សាបាននៅឡើយ, ដែលនៅកែបាន :

❖ ទោសនុ៎ះជាសតេកិច្ច្វា។

អសេតេអិច្ច្វា គូ. (ឃ.) ដែលមិនគួររក្សាបាន, ដែលអស់កែបាន, ដែលកែខែ
លែងកើត :

❖ ទោសនុ៎ះជាអតេកិច្ច្វា។

▣ សត្យ្យ ពាក្យផ្ទុយ អសត្យ្យ

សត្យ្យ គូ. (សំ.) ដែលទៀង, ទៀងត្រង់, ពិត, ប្រាកដ, មែន :

❖ ពាក្យសត្យ្យ។

អសន្ស័យ ន. (សំ.) ដែលមិនទៀង, ដែលមិនពិត :

❖ សម្តីអសន្ស័យ។

៣ សន្តិសុខ ពាក្យផ្ទុយ អសន្តិសុខ

សន្តិសុខ ន. (ឯ.) សុខដែលកើតអំពីសេចក្តីស្ងប់។

អសន្តិសុខ ន. (ឯ.) ការមិនមានសេចក្តីសុខសាន្ត, ដំណើរដែលឥតមានសេចក្តីស្ងប់រៀបរយក្នុងស្រុក, ចលាចល, ការរលាយបាត់។

៣ សន្តិជ្ជមិត្ត ពាក្យផ្ទុយ សម្បត្តិមិត្ត, អនិជ្ជមិត្ត

សន្តិជ្ជមិត្ត ន. (ឯ.) មិត្តដែលគ្រាន់តែបានជួបឃើញគ្នាមួយដងមួយកាលមិនសូវស្និទ្ធស្នាលប៉ុន្មាន, មនុស្សស្គាល់គ្នា :

❖ លុះខ្ញុំទៅដល់ទីនេះ មានពួកសន្តិជ្ជមិត្តនិងសម្បត្តិមិត្តមកទទួលឈ្នួលអបអរសាទរ។

សម្បត្តិមិត្ត ន. (ឯ.) មិត្តជិតដិតទុកចិត្តស្និទ្ធស្នាលយ៉ាងមាំ (និជ្ជមិត្ត) :

❖ អ្នកនេះជាសម្បត្តិមិត្តរបស់ខ្ញុំ។

អនិជ្ជមិត្ត ន. (ឯ.) មិត្តមិនដែលឃើញគ្នា គឺអ្នកដែលរាប់អានគ្នាជាមិត្តប៉ុន្តែមិនដែលបានជួប មិនដែលបានឃើញគ្នាសោះគ្រាន់តែបានផ្ញើសំបុត្រឬផ្ដាំដំណឹងទៅវិញទៅមករកគ្នា ឬក៏ផ្ញើទ្រព្យរបស់ភស្តុភារអ្វីៗទៅវិញទៅមក

ដោយអ្នកដទៃ។

▣ សម្មាសម្ពុទ្ធសត្វ ពាក្យផ្ទុយ ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធសត្វ

សម្មាសម្ពុទ្ធសត្វ ន. (ធា.ភ្ន.) បុរសអ្នកស្ងប់ គឺមនុស្ស (ប្រុសឆ្មីស្រីឆ្មី) អ្នកមិនធ្វើ
អំពើអាក្រក់ដោយកាយវាចាចិត្ត, អ្នកប្រព្រឹត្តល្អ, អ្នកត្រឹមត្រូវ។

ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធសត្វ ន. (ធា.ភ្ន.) បុរសអ្នកមិនស្ងប់ គឺបុរសស្រ្តីអ្នកកាន់អំពើអាក្រក់
ដោយកាយវាចាចិត្ត; អ្នកមានចិត្តអាក្រក់។

▣ សម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វ ពាក្យផ្ទុយ ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វ

សម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វ ន. (ធា.) បុរសអ្នកស្ងប់។

ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វ ន. (ធា.) បុរសអ្នកមិនស្ងប់។

▣ សម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វកម្ម ពាក្យផ្ទុយ ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វកម្ម

សម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វកម្ម ន. (ធា.) អំពើរបស់សប្បុរស, កិច្ចការរបស់សប្បុរស។

ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វកម្ម ន. (ធា.) អំពើរបស់អសប្បុរស, កិច្ចការរបស់អសប្បុរស។

▣ សម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វចរិយា ពាក្យផ្ទុយ ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វចរិយា

សម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វចរិយា ន. (ធា.) ការប្រព្រឹត្តរបស់សប្បុរស។

ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វចរិយា ន. (ធា.) ចរិយារបស់អសប្បុរស។

▣ សម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វជាតិ ពាក្យផ្ទុយ ឥសានសម្មាសម្ពុទ្ធិសត្វជាតិ

សម្បទិស្ថាប័ន ន. (ធា.) ជាតិរបស់សប្បុរស។

អសម្បទិស្ថាប័ន ន. (ធា.) ជាតិនៃអសប្បុរស។

▢ សម្បទិស្ថាន ពាក្យផ្ទុយ អសម្បទិស្ថាន

សម្បទិស្ថាន ន. (ធា.) ទានរបស់សប្បុរស គឺទានដែលគេឱ្យដោយគោរព។

អសម្បទិស្ថាន ន. (ធា.) ទានរបស់អសប្បុរស គឺទានដែលគេឱ្យដោយខ្លីខ្លា។

▢ សម្បទិស្ថាប័ន ពាក្យផ្ទុយ អសម្បទិស្ថាប័ន

សម្បទិស្ថាប័ន ន. (ធា. និង សំ.) ធម៌របស់សប្បុរស។

អសម្បទិស្ថាប័ន ន. (ធា. និង សំ.) ធម៌របស់អសប្បុរស។

▢ សត្វិ ពាក្យផ្ទុយ អសត្វិ

សត្វិ អ.និ. (ធា.) ដោយសប្បុរសទាំងឡាយ, ជាមួយនឹងពួកសប្បុរស។

អសត្វិ អ.និ. (ធា.) ដោយអសប្បុរសទាំងឡាយ, ជាមួយនឹងពួកអសប្បុរស។

▢ សត្វិកម្ម ពាក្យផ្ទុយ អសត្វិកម្ម

សត្វិកម្ម ន. (ធា.) អំពើរបស់ពួកសប្បុរស។

អសត្វិកម្ម ន. (ធា.) អំពើរបស់ពួកអសប្បុរស។

▢ សត្វិធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អសត្វិធម៌

សត្វិធម៌ ន. (ធា. និង សំ.) ធម៌របស់ពួកអ្នកស្ងប់។

អសន្តិធម៌ ន. (ធា. និង សំ.) ធម៌របស់ពួកអសប្បុរស។

▣ សន្តិភាពា ពាក្យផ្ទុយ អសន្តិភាពា

សន្តិភាពា ន. (ធា.) សម្តីរបស់ពួកសប្បុរស។

អសន្តិភាពា ន. (ធា.) សម្តីរបស់ពួកអសប្បុរស។

▣ សន្តិភាទ ពាក្យផ្ទុយ អសន្តិភាទ

សន្តិភាទ ន. (ធា.) សម្តីរបស់ពួកសប្បុរស។

អសន្តិភាទ ន. (ធា.) សម្តីរបស់ពួកអសប្បុរស។

▣ សម្មិន្ទ ពាក្យផ្ទុយ អសម្មិន្ទ

សម្មិន្ទ ភិ. ឬ គូ. (ធា.សំ.) បែកហើយ, ធ្លាយហើយ; ដែលបែកហើយ, ដែលធ្លាយហើយ; ដែលបែកបាក់គ្នា។

អសម្មិន្ទ ភិ. ឬ គូ. (ធា.សំ.) មិនបែក, មិនធ្លាយ; ដែលមិនបែក, ដែលមិនធ្លាយ; ដែលមិនលាយច្រលំ, ដែលមិនច្រលំបល់, ដែលមិនច្របូកច្របល់; ដែលមិនឈ្លោះប្រកែកបែកបាក់គ្នា។

▣ សម្មិន្ទញ្ញាត ពាក្យផ្ទុយ អសម្មិន្ទញ្ញាត

សម្មិន្ទញ្ញាត គូ. ឬ ន. (ធា.) ញាតិដែលបែកគ្នា; ដែលកើតឈ្លោះប្រកែកបែកបាក់គ្នា។

អសម្ពិន្តញ្ញាត ន. (ធា.) ញាតិដែលមិនឈ្មោះប្រកែកបែកបាក់គ្នា; ញាតិពិត។

▣ សម្ពិន្តពង្ស ពាក្យផ្ទុយ អសម្ពិន្តពង្ស

សម្ពិន្តពង្ស ន. (ធា.ភ្ល.) ពង្សដែលបែកគ្នា, ត្រកូលដែលបែកគ្នា។

អសម្ពិន្តពង្ស ន. (ធា.ភ្ល.) ពង្សដែលមិនលាយច្រលំគ្នា, ត្រកូលដែលមិន
លាយច្រលំគ្នា, ពង្សមិនច្របូកច្របល់គ្នា, ត្រកូលដែលមិនច្របូកច្របល់គ្នា។

▣ សម្ពិន្តវង្ស ពាក្យផ្ទុយ អសម្ពិន្តវង្ស

សម្ពិន្តវង្ស ន. (ធា.ភ្ល.) វង្សដែលបែកគ្នា, ត្រកូលដែលបែកគ្នា។

អសម្ពិន្តវង្ស ន. (ធា.ភ្ល.) វង្សដែលមិនលាយច្រលំគ្នា, ត្រកូលដែលមិន
លាយច្រលំគ្នា, វង្សមិនច្របូកច្របល់គ្នា, ត្រកូលដែលមិនច្របូកច្របល់គ្នា។

▣ សម្ព័ន្ធសង្ខេប ពាក្យផ្ទុយ អវិយសង្ខេប

សម្ព័ន្ធសង្ខេប ន. (ធា.) ភិក្ខុសង្ឃបុគ្គលដែលបានឧបសម្បទាដោយញាតិ
ចតុត្ថកម្មវាចា (ព.ពុ.)។

អវិយសង្ខេប ន. (ធា.) សង្ឃជាអវិយបុគ្គល (ព.ពុ.)។

▣ សម្រមិត ពាក្យផ្ទុយ សំរួប

សម្រមិត ន. ដែលស្រិតរួចហើយ (ស្រីចំពោះតែអន្តរ) :

❖ អង្គរសម្រិត។

សំរួប គូ. ដែលនៅមិនទាន់ស្រិត (ចំពោះតែអង្គ) :

❖ អង្គរសំរួប។

▣ សេចក្តីណាត់: ពាក្យថ្មី អសេចក្តីណាត់:

សេចក្តីណាត់: គូ. (ឯ.ក្ល.) ដែលមានវិញ្ញាណ។

អសេចក្តីណាត់: គូ. (ឯ.ក្ល.) ដែលឥតវិញ្ញាណ។

▣ សេចក្តីណាត់ក្នុងពាក្យថ្មី អសេចក្តីណាត់ក្នុងពាក្យថ្មី

សេចក្តីណាត់ក្នុងពាក្យថ្មី គូ. (ឯ. និង សំ.ក្ល.) ទ្រព្យមានវិញ្ញាណ :

❖ គោ

❖ ក្របី។

អសេចក្តីណាត់ក្នុងពាក្យថ្មី គូ. (ឯ. និង សំ.ក្ល.) ទ្រព្យឥតវិញ្ញាណ :

❖ មាស

❖ ប្រាក់។

▣ សេចក្តីមិន ពាក្យថ្មី អសេចក្តីមិន

សេចក្តីមិន គូ. (ឯ.) ដែលមានម្ចាស់, ដែលមានចៅហ្វាយនាយ។

អសេចក្តីមិន គូ. (ឯ.) ដែលឥតម្ចាស់, ដែលឥតចៅហ្វាយនាយ :

❖ របស់អស្សាមិក

❖ មនុស្សអស្សាមិក។

▣ សស្សាមិកា ពាក្យឆ្លុយ អស្សាមិកា

សស្សាមិកា គូ. (ធា.) ដែលមានស្វាមី, ដែលមានប្តី, ដែលមានប្តីហើយ។

អស្សាមិកា គូ. (ធា.) ដែលគិតស្វាមី, ដែលគិតប្តី; ដែលពុំទាន់មានប្តីនៅឡើយ។

▣ សីយ ពាក្យឆ្លុយ ហោង

សីយ ភិ. ឬ គូ. (ចិ.) មិនប្រទះលាភ, ឫាងលាភ; មិនសមបំណង; មោឃៈ, យឺត, ឥតបានអ្វី។

ហោង គូ. (ចិ.) ដែលចម្រើន, ដែលឡើងដៃ, ដែលមានលាភ, ដែលមានចំណេញ, ដែលសមប្រកប; ដែលមានជោគ។

▣ សាធារណៈ ពាក្យឆ្លុយ អសាធារណៈ

សាធារណៈ គូ. (ធា.សំ.ភ្ន.) ដែលទូទៅ; ដែលទុកជាកណ្តាល, ដែលប្រើបានទាំងអស់គ្នា, ដែលមិនចំពោះមួយៗ; សាមញ្ញ, ដែលរាប់រយរាប់ពាន់។

អសាធារណៈ គូ. (ធា.សំ.ភ្ន.) ដែលមិនមែនសាធារណៈ, ដែលមិនទូទៅ, ដែលចំពោះតែមួយៗ; ផ្ទាល់ខ្លួន។

▣ សាធារណជ្ជាន ពាក្យឆ្លុយ អសាធារណជ្ជាន

សាធារណជ្ជាន ន. (ធា.) ទីដែលទៅមក, ទីប្រើប្រាស់បានទាំងអស់គ្នា។

អសាធារណរដ្ឋាន ន. (ធា.) កន្លែងសម្រាប់ជនម្នាក់ៗ ។

▣ សាធារណទាន ពាក្យផ្ទុយ អសាធារណទាន

សាធារណទាន ន. (ធា.) ទានដែលឱ្យដល់ជនទូទៅមិនរើសមុខ ។

អសាធារណទាន ន. (ធា.) ទានដែលទាយកឱ្យចំពោះបុគ្គល គឺឱ្យសំដៅ
បុគ្គលម្នាក់ៗមិនទូទៅដល់បុគ្គលឯទៀត, បុគ្គលិកទាន ។

▣ សាធារណទ្រព្យ ពាក្យផ្ទុយ អសាធារណទ្រព្យ

សាធារណទ្រព្យ ន. (ធា. និង សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យសាមញ្ញ, របស់រាយ ។

អសាធារណទ្រព្យ ន. (ធា. និង សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យដែលមិនទូទៅដល់បុគ្គលដទៃ;
ទ្រព្យឧត្តម ។

▣ សាធារណនាម ពាក្យផ្ទុយ អសាធារណនាម

សាធារណនាម ន. (ធា.) នាមនាមដែលនៅទូទៅទៀតបាន (សាមញ្ញនាម) ។

អសាធារណនាម ន. (ធា.) នាមនាមដែលមិនទូទៅទៀត (វិសាមញ្ញនាម) ។

▣ សាធារណបន្ទូល ពាក្យផ្ទុយ អសាធារណបន្ទូល

សាធារណបន្ទូល ន. (ធា.) សំបុត្រសាធារណៈ ។

អសាធារណបន្ទូល ន. (ធា.) សំបុត្រផ្ទាល់ខ្លួន ។

▣ សាធារណបត្រ ពាក្យផ្ទុយ អសាធារណបត្រ

សាងារណាប្បត្ត គ. (សំ.) សំបុត្រសាធារណៈ។

អសាងារណាប្បត្ត គ. (សំ.) សំបុត្រផ្ទាល់ខ្លួន។

▣ សាងារណាប្បញ្ញត្តិ ពាក្យផ្ទុយ អសាងារណាប្បញ្ញត្តិ

អសាងារណាប្បញ្ញត្តិ គ. (ធា.) ពុទ្ធប្បញ្ញត្តិដែលទូទៅដល់សហធម្មិកទាំងប្រាំ
(ព.វិ.ព.)។

អសាងារណាប្បញ្ញត្តិ គ. (ធា.) ពុទ្ធប្បញ្ញត្តិដែលមិនទូទៅដល់សហធម្មិក
ទាំងប្រាំ (ព.វិ.ព.)។

▣ សាងារណាប្រយោជន៍ ពាក្យផ្ទុយ អសាងារណាប្រយោជន៍

សាងារណាប្រយោជន៍ គ. (សំ.ភ្ល.) ប្រយោជន៍សម្រាប់សាធារណជន។

អសាងារណាប្រយោជន៍ គ. (សំ.ភ្ល.) ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។

▣ សាងារណាសុខ ពាក្យផ្ទុយ អសាងារណាសុខ

សាងារណាសុខ គ. (ធា.សំ.) សេចក្តីសុខរបស់ប្រជាជនទូទៅ។

អសាងារណាសុខ គ. (ធា.សំ.) សេចក្តីសុខផ្ទាល់ខ្លួន។

▣ សាងារណាស្ថាន ពាក្យផ្ទុយ អសាងារណាស្ថាន

សាងារណាស្ថាន គ. (សំ.) ទីដែលទៅមកបានទាំងអស់គ្នា, ទីដែលប្រើប្រាស់
បានទាំងអស់គ្នា។

អសាធារណស្ថាន ន. (សំ.) កន្លែងសម្រាប់ជនម្នាក់ៗ។

▣ សាធុ ពាក្យផ្ទុយ អសាធុ

សាធុ ន. (ឯ.សំ.) ល្អ, ប្រពៃ; ត្រូវ, ត្រឹមត្រូវ; ស្រួល, ស្រួលបួល; ដែល
ឱ្យសម្រេចផល, ដែលសម្រេចប្រយោជន៍; ដែលពិត, មែន។

អសាធុ ន. (ឯ.សំ.) ដែលមិនល្អ, ដែលពុំប្រពៃ, ដែលមិនត្រឹមត្រូវ; អាក្រក់។

▣ សាធុភ័ក្ត្រ ពាក្យផ្ទុយ អសាធុភ័ក្ត្រ

សាធុភ័ក្ត្រ ន. (ឯ.) អំពើល្អ, បុណ្យ, កុសល។

អសាធុភ័ក្ត្រ ន. (ឯ.) អំពើមិនល្អ, អំពើរបស់អសប្បវស។

▣ សាធុភារ ពាក្យផ្ទុយ អសាធុភារ

សាធុភារ ន. (ឯ.) សម្តីពិរោះ, សម្តីត្រឹមត្រូវ, សាធុវាទ។

អសាធុភារ ន. (ឯ.) សម្តីអាក្រក់, សម្តីអសប្បវស, អសាធុវាទ។

▣ សាធុជន ពាក្យផ្ទុយ អសាធុជន

សាធុជន ន. (ឯ.) ជនអ្នកត្រឹមត្រូវ, មនុស្សអ្នកកាន់អំពើល្អ។

អសាធុជន ន. (ឯ.) ជនចិត្តអាក្រក់, មនុស្សអ្នកកាន់អំពើអាក្រក់។

▣ សាធុបថ ពាក្យផ្ទុយ អសាធុបថ

សាធុបថ ន. (ឯ.សំ.) ផ្លូវនៃអំពើល្អ, ផ្លូវត្រឹមត្រូវ។

អសេដ្ឋបថ ន. (ធា.សំ.) ផ្លូវនៃអំពើពុំប្រសើរ, ផ្លូវអាក្រក់។

▣ សេដ្ឋតាថា ពាក្យឆ្លុយ អសេដ្ឋតាថា

សេដ្ឋតាថា ន. (ធា.) សម្តីពីរោះ, សម្តីត្រឹមត្រូវ; សាធុការ។

អសេដ្ឋតាថា ន. (ធា.) សម្តីអាក្រក់, សម្តីអសប្បុរស។

▣ សេដ្ឋតាន ពាក្យឆ្លុយ អសេដ្ឋតាន

សេដ្ឋតាន ន. (ធា.) សម្តីពីរោះ, សម្តីត្រឹមត្រូវ; សាធុការ។

អសេដ្ឋតាន ន. (ធា.) សម្តីអាក្រក់, សម្តីអសប្បុរស។

▣ សេដ្ឋតានិន ពាក្យឆ្លុយ អសេដ្ឋតានិន

សេដ្ឋតានិន ន. (សំ.) អ្នកពោលពាក្យពីរោះ, អ្នកពោលពាក្យត្រឹមត្រូវ;
សាធុការី។

អសេដ្ឋតានិន ន. (សំ.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្តីផ្តន្ទា, អ្នកដែលច្រើនតែ
ប្រើសម្តីនៃអសប្បុរស។

▣ សេដ្ឋតានិនី ពាក្យឆ្លុយ អសេដ្ឋតានិនី

សេដ្ឋតានិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកពោលពាក្យពីរោះ, ស្ត្រីអ្នកពោលពាក្យត្រឹមត្រូវ;
សាធុការិនី។

អសេដ្ឋតានិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីដែលច្រើនតែប្រើសម្តីផ្តន្ទា, ស្ត្រីដែលច្រើនតែប្រើ

សម្តីនៃអសប្បុរស។

▣ សេដ្ឋានី ពាក្យថ្មី អសេដ្ឋានី

សេដ្ឋានី ន. (ធា.) អ្នកពោលពាក្យពីរោះ, អ្នកពោលពាក្យត្រឹមត្រូវ;
សាធុការី។

អសេដ្ឋានី ន. (ធា.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្តីផ្ដន្ទា, អ្នកដែលច្រើនតែប្រើ
សម្តីនៃអសប្បុរស។

▣ សាមញ្ញនាម ពាក្យថ្មី អសាមញ្ញនាម

សាមញ្ញនាម ន. (ធា.) នាមនាមដែលនៅទូទៅទៀតបាន (សាធារណនាម)។

អសាមញ្ញនាម ន. (ធា.) នាមនាមដែលមិនទូទៅទៀត (អសាធារណនាម)។

▣ សាមញ្ញសាសនា ពាក្យថ្មី ព្រះបាទសាសនា, អញ្ញលន្តិ

សាមញ្ញសាសនា ន. (ធា.) សាសនារបស់ព្រះពុទ្ធដែលមានភាពជាសមណៈ
ពិត, សាសនាស្រោចស្រង់សត្វ (ពុទ្ធសាសនា)។

ព្រះបាទសាសនា ន. (ធា.) សាសនាដែលមានការជាប់ទាក់ទងដោយសេចក្តី
ប្រកាន់ជឿថាមហាព្រហ្មជាអ្នកបង្កើតពពួកសត្វ។

អញ្ញលន្តិ ន. (ធា.) លទ្ធិដទៃ។

▣ សាមញ្ញសុត្តិ! ពាក្យថ្មី ពុទ្ធសុត្តិ!, អនុណសុត្តិ!

សាយឆ្មារសុត្តិ! ភិ. ឬ ន. សួស្តីក្នុងវេលារសៀល, សួស្តីក្នុងវេលាល្ងាច;
ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នា, ពាក្យសម្រាប់គំនាប់គ្នាក្នុងវេលាតាំងអំពីថ្ងៃជ្រៅ
ត្រង់រហូតដល់ថ្ងៃអស្តង្គត (ម្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យ
មានសួស្តីក្នុងវេលារសៀល, សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុងវេលាល្ងាច!។

ឡត្រីសុត្តិ! ភិ. ឬ ន. សួស្តីក្នុងវេលាយប់; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាក្នុង
វេលាយប់ (ម្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុង
វេលាយប់!។

អរុណសុត្តិ! ភិ. ឬ ន. សួស្តីក្នុងវេលាព្រឹក; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នា,
ពាក្យសម្រាប់គំនាប់គ្នាក្នុងវេលាតាំងពីព្រហាមរហូតដល់ថ្ងៃត្រង់ (ម្រើតាម
សម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុងវេលាព្រឹក!។

៣ សាយឆ្មារស្ងួត្តិ! ពាក្យផ្ទុយ ឡត្រីស្ងួត្តិ!, អរុណស្ងួត្តិ!

សាយឆ្មារស្ងួត្តិ! ភិ. ឬ ន. សួស្តីក្នុងវេលារសៀល, សួស្តីក្នុងវេលាល្ងាច;
ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នា, ពាក្យសម្រាប់គំនាប់គ្នាក្នុងវេលាតាំងអំពីថ្ងៃជ្រៅ
ត្រង់រហូតដល់ថ្ងៃអស្តង្គត (ម្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមាន
សួស្តីក្នុងវេលារសៀល, សូមឱ្យមានសួស្តីក្នុងវេលាល្ងាច!។

ឡត្រីស្ងួត្តិ! ភិ. ឬ ន. សួស្តីក្នុងវេលាយប់; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នាក្នុងវេលាយប់

(ប្រើតាមសម័យនិយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានស្លឹកក្នុងវេលាយប់!។

អរុណស្វន្ធិ! គ. ឬ ន. ស្លឹកក្នុងវេលាព្រឹក; ពាក្យសម្រាប់ឱ្យពរគ្នា, ពាក្យ
សម្រាប់គំនាប់គ្នាក្នុងវេលាតាំងពីព្រហាមរហូតដល់ថ្ងៃត្រង់ (ប្រើតាមសម័យ
និយម), បានសេចក្តីថា សូមឱ្យមានស្លឹកក្នុងវេលាព្រឹក!។

▣ សារ ពាក្យផ្ទុយ អសារ

សារ គ. (ធា.សំ.) រឹង, រឹងប៉ឹង, ខ្ជាប់ខ្ជួន, មាំមួន; ខ្លាំង, ដែលមានកម្លាំង;
ដែលក្លាហាន, ដែលអង់អាច, ដែលអាចហ៊ាន; ដែលពិត, ដែលប្រាកដ;
មានតម្លៃ; ថ្លៃ, ថ្លៃថ្លា, ប្រសើរ, ខ្ពង់ខ្ពស់; សំខាន់; គ្រប់, គ្រប់សព្វ; ...។

អសារ គ. (ធា.សំ.) ដែលឥតខ្ចីម; ដែលឥតប្រយោជន៍, ដែលឥតអំពើ;
ដែលមិនកើតការ, ដែលមិនបានការ; ដែលមិនខ្ជាប់ខ្ជួន, ដែលមិនរឹងប៉ឹង;
ដែលគ្មានតម្លៃ; ដែលមិនពិត, ដែលពុំប្រាកដ; ...។

▣ សារគតិ ពាក្យផ្ទុយ អសារគតិ

សារគតិ ន. (ធា.សំ.) គតិខ្ជាប់ខ្ជួន។

សារគតិ ន. (ធា.សំ.) គតិមិនខ្ជាប់ខ្ជួន; គតិមិននឹង។

▣ សារជាត ពាក្យផ្ទុយ អសារជាត

សារជាត ន. (ធា.សំ.) ឈឺមានខ្ចីម។

អសោភ័យភាព ន. (ធា.សំ.) ឈឺឥតខ្ចីមមានសុទ្ធតែសាច់ស្រាយ :

❖ គ

❖ រកា។

ឃ សាស្ត្រាចារ្យ ពាក្យឆ្លុយ អសាស្ត្រាចារ្យ

សាស្ត្រាចារ្យ ន. (សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យមានតម្លៃ។

អសាស្ត្រាចារ្យ ន. (សំ.ភ្ល.) ទ្រព្យថយថោក, ទ្រព្យឥតតម្លៃ។

ឃ សាសន ពាក្យឆ្លុយ អសាសន

សាសន ន. (ធា.សំ.) ទ្រព្យមានតម្លៃ។

អសាសន ន. (ធា.សំ.) ទ្រព្យថយថោក, ទ្រព្យឥតតម្លៃ។

ឃ សាសន្ទ ពាក្យឆ្លុយ អសាសន្ទ

សាសន្ទ ន. (ធា.) ធម៌ជាសាវៈ, ធម៌ជាគោល។

អសាសន្ទ ន. (ធា.) ធម៌ឥតខ្ចីម, ធម៌ឥតគោល គឺមិច្ឆាប្រតិប័ទ។

ឃ សាសនី ពាក្យឆ្លុយ អសាសនី

សាសនី ន. (សំ.) ធម៌ជាសាវៈ, ធម៌ជាគោល។

អសាសនី ន. (សំ.) ធម៌ឥតខ្ចីម, ធម៌ឥតគោល គឺមិច្ឆាប្រតិប័ទ។

ឃ សាស្ត្រាចារ្យ ពាក្យឆ្លុយ អសាស្ត្រាចារ្យ

សារព្រឹត្តិ ឆ. (សំ.ក្ល.) ឈើមានខ្លឹម។

អសារព្រឹត្តិ ឆ. (សំ.ក្ល.) ឈើឥតខ្លឹមមានសុទ្ធតែសាច់ស្រាយ :

❖ គ

❖ រក។

▣ សារតាថា ពាក្យផ្ទុយ អសារតាថា

សារតាថា ឆ. (ធា.) សម្ព័ន្ធសារៈ, សម្ព័ន្ធមានសព្វមានសារ។

អសារតាថា ឆ. (ធា.) សម្ព័ន្ធតែសារៈ, សម្ព័ន្ធតែសព្វឥតសារ។

▣ សារតាឌ **ពាក្យផ្ទុយ** **អសារតាឌ**

សារតាឌ ឆ. (ធា.) សម្ព័ន្ធសារៈ, សម្ព័ន្ធមានសព្វមានសារ។

អសារតាឌ ឆ. (ធា.) សម្ព័ន្ធតែសារៈ, សម្ព័ន្ធតែសព្វឥតសារ។

▣ សារតាឌិន **ពាក្យផ្ទុយ** **អសារតាឌិន**

សារតាឌិន ឆ. (សំ.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្ព័ន្ធមានសារៈ។

អសារតាឌិន ឆ. (សំ.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្ព័ន្ធតែសារៈ។

▣ សារតាឌិនី **ពាក្យផ្ទុយ** **អសារតាឌិនី**

សារតាឌិនី ឆ. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្ព័ន្ធមានសារៈ។

អសារតាឌិនី ឆ. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្ព័ន្ធតែសារៈ។

▣ សារវាទី ពាក្យឆ្លុយ អសារវាទី

សារវាទី ន. (ឯ.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្តីមានសារៈ។

អសារវាទី ន. (ឯ.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្តីឥតសារៈ។

▣ សីតាឈ្មុំ ពាក្យឆ្លុយ ឧទ្ទាឈ្មុំ

សីតាឈ្មុំ គ. ឬ ន. (ឯ.) ដែលមានត្រជាក់ច្រើន; ប្រទេសរងាឆ្នាំង; មនុស្ស
បាញ់រងា។

ឧទ្ទាឈ្មុំ គ. ឬ ន. (ឯ.) ដែលមានក្តៅច្រើន; ប្រទេសដែលមានក្តៅច្រើន :

❖ ប្រទេសឧណ្ណាលុ។

▣ សីតោនក ពាក្យឆ្លុយ ឧទ្ទោនក

សីតោនក ន. (ឯ.) ទឹកត្រជាក់។

ឧទ្ទោនក ន. (ឯ.) ទឹកក្តៅ។

▣ ស៊ីជម្រៅ ពាក្យឆ្លុយ ស៊ីវន់

ស៊ីជម្រៅ គ. ដែលមានបាតជ្រៅ (ចំពោះតែនាវ) :

❖ ទូកស៊ីជម្រៅ។

ស៊ីវន់ គ. ដែលមានបាតរាក់ (ចំពោះតែនាវ) :

❖ ទូកស៊ីវន់។

▣ ស៊ីឌីកជ្រៅ ពាក្យផ្ទុយ ស៊ីឌីករាត្រ

ស៊ីឌីកជ្រៅ គ. ដែលមានបាតជ្រៅ (ចំពោះតែនាង) :

❖ ទូកស៊ីឌីកជ្រៅ។

ស៊ីឌីករាត្រ គ. ដែលមានបាតរាក់ (ចំពោះតែនាង) :

❖ ទូកស៊ីឌីករាក់។

▣ ស៊ីតូច ពាក្យផ្ទុយ ស៊ីដំ

ស៊ីតូច គ. បាយវាយតូច, ស៊ីម្ហូបតិចមុខ។

ស៊ីដំ គ. បាយវាយធំ, ស៊ីម្ហូបច្រើនមុខ។

▣ ស៊ីថ្លៃ ពាក្យផ្ទុយ ស៊ីថោក

ស៊ីថ្លៃ គ. យកតម្លៃថ្លៃ, យកថ្លៃច្រើន។

ស៊ីថោក គ. យកតម្លៃថោក, យកថ្លៃតិច។

▣ ស៊ីទម្លាក់ ពាក្យផ្ទុយ ស៊ីសាប

ស៊ីទម្លាក់ គ. និយាយពីទូក-ឯមាឌរឹងបានតែអុំទម្លាក់ច្រវាឱ្យយាងយាវ
មួយៗទើបលឿន :

❖ ទូកនេះស៊ីទម្លាក់អុំសាបមិនលឿនទេ។

ស៊ីសាប គ. និយាយពីទូក-ឯមាឌទន់បានតែអុំសាបឱ្យញាប់ច្រវាទើបលឿន :

❖ ទូកនេះស៊ីសាប់អុំយាងយាវមិនលឿនទេ។

▣ ស៊ីយាងយាត ពាក្យផ្ទុយ ស៊ីសាប់

ស៊ីយាងយាត គឺ និយាយពីទូក-ឯមាឌរឹងបានតែអុំទម្លាក់ច្រវាឱ្យយាង
យាវមួយៗទើបលឿន :

❖ ទូកនេះស៊ីទម្លាក់អុំសាប់មិនលឿនទេ។

ស៊ីសាប់ គឺ និយាយពីទូក-ឯមាឌទន់បានតែអុំសាប់ឱ្យញាប់ច្រវាទើបលឿន :

❖ ទូកនេះស៊ីសាប់អុំយាងយាវមិនលឿនទេ។

▣ សុខុម ពាក្យផ្ទុយ ឱឡារិក

សុខុម គូ. (ធា.) ល្អិត, ឆ្មារ, ម៉ដ្ឋ; ប៉ង្គុវ, ផ្លូវផង; ល្ងន់; តូចណាស់; ចង្អៀត
ក្រយល់; ល្អាសវៃ។

ឱឡារិក គូ. (ធា.) គ្រោតៗ, គ្រោតគ្រោត; ច្បាស់លាស់។

▣ សុខុមរូប ពាក្យផ្ទុយ ឱឡារិករូប

សុខុមរូប ន. (ធា.) រូបដែលមិនគ្រោតគ្រោត, រូបដែលមិនច្បាស់លាស់។

ឱឡារិករូប ន. (ធា.) រូបគ្រោតគ្រោត; រូបដែលច្បាស់លាស់។

▣ សុចិ ពាក្យផ្ទុយ អសុចិ

សុចិ គូ. (ធា.សំ.) ស្អាត, បរិសុទ្ធ, ហ្មត់ហ្មង, ឥតមន្ទិល, សុទ្ធ, ជ្រះ; សមរម្យ;

ស; ថ្នាំ; ភ្នំ, រុងរឿង, ត្រចះ, ត្រចង់; ល្អ; ស្ងួតត្រង់។

ឆស្សបិ ឥ. (ធា.សំ.) ដែលមិនស្អាត, ដែលមិនបរិសុទ្ធ; សោក្រោក; កខ្វក់ :

❖ ទីអសុចិ

❖ ទីកអសុចិ។

ឃ សុចិកម្ម ពាក្យផ្ទុយ ឆស្សបិកម្ម

សុចិកម្ម ឆ. (ធា.) អំពើបរិសុទ្ធ; អ្នកដែលមានអំពើស្អាត។

ឆស្សបិកម្ម ឆ. (ធា.) អំពើមិនស្អាត, អំពើមិនបរិសុទ្ធ; អំពើអាក្រក់; អ្នកដែលមានអំពើមិនស្អាត។

ឃ សុចិតន្ត ពាក្យផ្ទុយ ឆស្សបិតន្ត

សុចិតន្ត ឆ. (ធា.សំ.) ក្តិនល្អ។

ឆស្សបិតន្ត ឆ. (ធា.សំ.) ក្តិនមិនល្អ។

ឃ សុចិចរិត ពាក្យផ្ទុយ ឆស្សបិចរិត

សុចិចរិត ឆ. (ធា.សំ.) ចរិតល្អ; អ្នកដែលមានចរិតល្អ។

ឆស្សបិចរិត ឆ. (ធា.សំ.) ចរិតមិនស្អាត; អ្នកដែលមានចរិតមិនស្អាត។

ឃ សុចិចរិយា ពាក្យផ្ទុយ ឆស្សបិចរិយា

សុចិចរិយា ឆ. (ធា.) ចរិយាល្អ; ការប្រព្រឹត្តស្អាតត្រង់។

អសុបិបរិយា ន. (ធា.) ចរិយាមិនស្អាត, ការប្រព្រឹត្តខ្លីខ្លា។

▢ សុបិដ្ឋាន ពាក្យផ្ទុយ អសុបិដ្ឋាន

សុបិដ្ឋាន ន. (ធា.) ឋានស្អាត, ទីស្អាត។

អសុបិដ្ឋាន ន. (ធា.) ឋានមិនស្អាត, ទីកខ្វក់។

▢ សុបិទន្ថ ពាក្យផ្ទុយ អសុបិទន្ថ

សុបិទន្ថ ន. (ធា.សំ.) ធ្មេញស; អ្នកដែលមានធ្មេញស; របស់ដែលធ្វើដោយ
ភ្នកសុទ្ធ។

អសុបិទន្ថ ន. (ធា.សំ.) ធ្មេញមិនស្អាត, អ្នកដែលមានធ្មេញមិនស្អាត។

▢ សុបិភាព ពាក្យផ្ទុយ អសុបិភាព

សុបិភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពស្អាត; ភាពល្អ។

អសុបិភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពមិនស្អាត, ភាពអាក្រក់។

▢ សុបិត្វមិ ពាក្យផ្ទុយ អសុបិត្វមិ

សុបិត្វមិ ន. (ធា.សំ.) ភូមិស្អាត, ទីស្អាត។

អសុបិត្វមិ ន. (ធា.សំ.) ភូមិមិនស្អាត, ទីកខ្វក់។

▢ សុបិវត្ថុ ពាក្យផ្ទុយ អសុបិវត្ថុ

សុបិវត្ថុ ន. (ធា.) វត្ថុស្អាត។

អស្សុបិវត្តន្ត ន. (ធា.) វត្តមិនស្អាត។

▣ ស្មុបិសន្នាន ពាក្យផ្ទុយ អស្មុបិសន្នាន

ស្មុបិសន្នាន ន. (ធា.) សន្តានស្អាត។

អស្មុបិសន្នាន ន. (ធា.) សន្តានមិនស្អាត។

▣ ស្មុបិសភាព ពាក្យផ្ទុយ អស្មុបិសភាព

ស្មុបិសភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) សភាពល្អ; អ្នកដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។

អស្មុបិសភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) សភាពមិនល្អ, សភាពមិនបរិសុទ្ធ។

▣ ស្មុទ្ធិ ពាក្យផ្ទុយ អស្មុទ្ធិ

ស្មុទ្ធិ ន. (ធា.សំ.) ការជម្រះ, សេចក្តីស្អាត, បរិសុទ្ធិ; សេចក្តីហ្មត់ហ្មង;
ដំណើរមិនលាយ; សេចក្តីពិត; សេចក្តីត្រឹមត្រូវ។

អស្មុទ្ធិ ន. (ធា.សំ.) សេចក្តីមិនបរិសុទ្ធ, ដំណើរសៅហ្មង, ដំណើរមោះហ្មង,
ដំណើរមោះមិនគាប់; អំពើអាក្រក់; បាប, អកុសល។

▣ ស្មុទ្ធិភាព ពាក្យផ្ទុយ អស្មុទ្ធិភាព

ស្មុទ្ធិភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធ។

អស្មុទ្ធិភាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពនៃសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធ។

▣ ស្មុទ្ធិធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អស្មុទ្ធិធម៌

សុទ្ធិមតិ ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលមានសេចក្តីបរិសុទ្ធ។

អសុទ្ធិមតិ ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលមានសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធ។

ឃ សុទ្ធិមន្ត ពាក្យឆ្លុយ អសុទ្ធិមន្ត

សុទ្ធិមន្ត ន. (ធា.) អ្នកដែលមានសេចក្តីបរិសុទ្ធ។

អសុទ្ធិមន្ត ន. (ធា.) អ្នកដែលមានសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធ។

ឃ សុន្ទរ ពាក្យឆ្លុយ អសុន្ទរ

សុន្ទរ ស្ក. (ធា.សំ.) ល្អ, ប្រពៃ; ពីរោះ, ដែលគួរចង់ឮគួរចង់ស្តាប់, ពីរោះ ចាប់ចិត្ត; ដែលគួរស្រលាញ់; គួររីករាយ។

អសុន្ទរ ស្ក. (ធា.សំ.) ដែលមិនល្អ; ដែលពុំពីរោះ។

ឃ សុន្ទរលាភ្យ ពាក្យឆ្លុយ អសុន្ទរលាភ្យ

សុន្ទរលាភ្យ ន. (ធា.ភ្ន.) សម្តីពីរោះ, សម្តីគួរចង់ស្តាប់។

អសុន្ទរលាភ្យ ន. (ធា.ភ្ន.) សម្តីពុំពីរោះ; សម្តីអាក្រក់។

ឃ សុន្ទរលេចន៍ ពាក្យឆ្លុយ អសុន្ទរលេចន៍

សុន្ទរលេចន៍ ន. (ធា.ភ្ន.) ពាក្យពីរោះ។

អសុន្ទរលេចន៍ ន. (ធា.ភ្ន.) សម្តីពុំពីរោះ; សម្តីអាក្រក់។

ឃ សុន្ទរតាចា ពាក្យឆ្លុយ អសុន្ទរតាចា

សុន្ទរតាចា ន (ធា.) ពាក្យពីរោះ។

អសុន្ទរតាចា ន (ធា.) សម្តីពុំពីរោះ; សម្តីអាក្រក់។

▣ សុន្ទរតាទិ ពាក្យមួយ អសុន្ទរតាទិ

សុន្ទរតាទិ ន (ធា.) ពាក្យពីរោះ។

អសុន្ទរតាទិ ន (ធា.) សម្តីពុំពីរោះ; សម្តីអាក្រក់។

▣ សុន្ទរតាទិន ពាក្យមួយ អសុន្ទរតាទិន

សុន្ទរតាទិន ន (សំ.) អ្នកដែលមានសម្តីពីរោះ។

អសុន្ទរតាទិន ន (សំ.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្តីអាក្រក់។

▣ សុន្ទរតាទិនី ពាក្យមួយ អសុន្ទរតាទិនី

សុន្ទរតាទិនី ន (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលមានសម្តីពីរោះ។

អសុន្ទរតាទិនី ន (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្តីអាក្រក់។

▣ សុន្ទរតាទិ ពាក្យមួយ អសុន្ទរតាទិ

សុន្ទរតាទិ ន (ធា.) អ្នកដែលមានសម្តីពីរោះ។

អសុន្ទរតាទិ ន (ធា.) អ្នកដែលច្រើនតែប្រើសម្តីអាក្រក់។

▣ សុន្ទរសព្ទ ពាក្យមួយ អសុន្ទរសព្ទ

សុន្ទរសព្ទ ន (សំ.) សូរសព្ទពីរោះ។

ឧបន្តប្រធាន ឧ. (សំ.) សួរសព្ទពុំពីរោះ។

សៀវភៅ
ពាក្យផ្ទុយ
អនុសាសន៍

សុត្ត. ៩. (ឃ. ៩.) ល្អ, ប្រពៃ; ស្អាត, ឥតមានហ្មង; សម, សមរម្យ;
ដែលគួរស្រណាញ់, ដែលគួរចាប់ចិត្ត; មានសិទ្ធិជោគ; មានសិរី, មាន
សួស្តី; មានលាភ; មានសេចក្តីសុខ; មានសេចក្តីចម្រើន; ដែលឱ្យគុណ,
ដែលឱ្យសម្រេចប្រយោជន៍គ្រប់យ៉ាង។

អស្មត ឆ. (ធា.សំ.) មិនល្អ; គួរខ្លើម, គួរឆ្លើម :

❖ រូបអស្ចារ្យ

❖ របស់អត្ថបទ។

📖 សុត្តន្តបិដក **ពាក្យផ្ទុយ** **ឧបសម្ព័ន្ធសុត្តន្តបិដក**

សុភាឡុបសង្ឃិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលសម្លឹងរំពឹងឃើញរូបកាយថាល្អ។

អត្ថបទបន្ថែម ៥ (បន្ត) ព្រឹត្តិអ្នកដែលសម្លឹងរំពឹងឃើញរូបកាយថាមិនល្អ ។

📖 សុត្តន្តបិដក្ខិ ពាក្យផ្ទុយ អសុត្តន្តបិដក្ខិ

សុំតាមប្រសិទ្ធិ ន. (ធា.) អ្នកដែលសម្លឹងរំពឹងឃើញរូបកាយថាល្អ។

អង្គការនុបស្សី ន. (ឧ.) អ្នកដែលសម្លឹងរំពឹងឃើញរូបកាយថាមិនល្អ ។

📖 ស្ថិតានុប្បត្តិ ពាក្យផ្ទុយ ឧបស្ថិតានុប្បត្តិ

សុភវរ្ម័ន ណ. (ឧ.ក្ល.) អារម្មណ៍ដែលមិនតោងជាប់ចំពោះទៅរករូបអស្ករ។

អសុភវរ្ម័ន ណ. (ឧ.ក្ល.) អារម្មណ៍ដែលតោងជាប់ចំពោះទៅរករូបអស្ករ។

ឃ សេត្វៈ ពាក្យថ្មី អសេត្វៈ

សេត្វៈ ណ. (ឧ.ក្ល.) អ្នកដែលនៅកំពុងសិក្សា, អ្នករៀន។

អសេត្វៈ ណ. (ឧ.ក្ល.) អ្នកដែលអស់កិច្ចក្នុងការសិក្សាហើយ; អ្នកដែលឈប់
លែងសិក្សាតទៅទៀតហើយ។

ឃ សេត្វបុត្តន ពាក្យថ្មី អសេត្វបុត្តន

សេត្វបុត្តន ណ. (ឧ.) បុគ្គលអ្នកនៅកំពុងសិក្សាតទៅទៀត។

អសេត្វបុត្តន ណ. (ឧ.) បុគ្គលដែលអស់ការសិក្សាតទៅទៀតហើយ។

ឃ សេត្វត្វមិ ពាក្យថ្មី អសេត្វត្វមិ

សេត្វត្វមិ ណ. (ឧ.) ថ្នាក់នៃសេត្វបុគ្គល។

អសេត្វត្វមិ ណ. (ឧ.) ថ្នាក់នៃអសេត្វបុគ្គល។

ឃ សេខៈ ពាក្យថ្មី អសេខៈ

សេខៈ ណ. (ឧ.ក្ល.) អ្នកដែលនៅកំពុងសិក្សា, អ្នករៀន។

អសេខៈ ណ. (ឧ.ក្ល.) អ្នកដែលអស់កិច្ចក្នុងការសិក្សាហើយ; អ្នកដែលឈប់
លែងសិក្សាតទៅទៀតហើយ។

▣ សេចក្តីបញ្ជាក់ ពាក្យផ្ទុយ អសេចក្តីបញ្ជាក់

សេចក្តីបញ្ជាក់ ន. (ធា.) ប្រទេសឯករាជ្យដែលមានអំណាចលើខ្លួនឯង។

អសេចក្តីបញ្ជាក់ ន. (ធា.) ប្រទេសមិនមានឯករាជ្យដែលមិនមានអំណាចលើខ្លួនឯង។

▣ សេរីនី ពាក្យផ្ទុយ អសេរីនី

សេរីនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលមានអំណាចលើខ្លួនឯង។

អសេរីនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលមិនមានអំណាចលើខ្លួនឯង, ស្ត្រីអ្នកដែលនៅក្រោមបង្គាប់គេ។

▣ សេរី ពាក្យផ្ទុយ អសេរី

សេរី ន. (ធា.) អ្នកដែលមានអំណាចលើខ្លួនឯង, អត្តាធិន។

អសេរី ន. (ធា.) អ្នកដែលមិនមានអំណាចលើខ្លួនឯង, អ្នកដែលនៅក្រោមបង្គាប់គេ។

▣ សេរីបន្តេស ពាក្យផ្ទុយ អសេរីបន្តេស

សេរីបន្តេស ន. (ធា.) ប្រទេសឯករាជ្យដែលមានអំណាចពេញទី។

អសេរីបន្តេស ន. (ធា.) ប្រទេសឥតអំណាច, ប្រទេសជាចំណុះគេ។

▣ សេរីភាព ពាក្យផ្ទុយ អសេរីភាព

សេរីភាព ន. (ឧ.ក្ខ.) អំណាចដែលអាចធ្វើអ្វីបានតាមអំពើចិត្ត ប៉ុន្តែនៅ
ក្រោមច្បាប់, អំណាចពេញទី (ប៉ុន្តែមានមាត្រាច្បាប់ជាគោលដែរ) :

❖ ទៅមកដោយសេរីភាព

❖ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយសេរីភាព។

អសេរីភាព ន. (ឧ.ក្ខ.) ភាវៈនៃអ្នកឥតអំណាច។

▣ សំហារិម ពាក្យផ្ទុយ អសំហារិម

សំហារិម គូ. (ឧ.) ដែលនាំយកទៅមកបាន, ដែលលើកយកទៅមកបាន,
ដែលអាចធ្វើឱ្យកកើតចាកទីបាន, ដែលអាចធ្វើឱ្យឃ្លាតចាកទីបាន :

❖ បាន

❖ កៅអី។

អសំហារិម គូ. (ឧ.) ដែលនាំយកទៅមកពុំបាន, ដែលលើកយកទៅមក
ពុំបាន, ដែលពុំអាចធ្វើឱ្យកកើត, ដែលពុំអាចធ្វើឱ្យឃ្លាតចាកទីបាន :

❖ ស្រែ

❖ ចម្ការ។

▣ ស្រឡាញ់ ពាក្យផ្ទុយ ស្អប់

ស្រឡាញ់ គិ. គាប់ចិត្តដោយស្នេហា, គាប់ចិត្តដោយមេត្តា, ពេញចិត្តដោយ

ស្នេហា, ពេញចិត្តដោយមេត្តា, ក្នុងកាន់ចិត្តដោយស្នេហា, ក្នុងកាន់ចិត្តដោយ
មេត្តា, ជាប់ចិត្តដោយស្នេហា, ជាប់ចិត្តដោយមេត្តា :

❖ មាតាបិតាស្រលាញ់បុត្រ។

ស្តេច គ. មិនស្រលាញ់, ទាស់ចិត្ត មិនចង់ឱ្យប៉ះអារម្មណ៍ :

❖ ស្តាប់មិនចង់ឃើញមុខ។

☐ ស្រួតដូន ពាក្យឆ្ងុយ ស្រួតស្រណន

ស្រួតដូន គ. ស្រូវដែលធ្វើយូរខែទើបបានផ្លែទុំ។

ស្រួតស្រណន គ. ស្រូវដែលធ្វើតិចខែបានផ្លែទុំ។

☐ ស្លាតម្កុល ពាក្យឆ្ងុយ ស្លាឱ្ន, ស្លាស្លីង

ស្លាតម្កុល គ. ផ្លែស្លាទុំដែលផ្កាប់ទុកឱ្យរលួយសំបក។

ស្លាឱ្ន គ. ផ្លែស្លាឱ្នស្រស់។

ស្លាស្លីង គ. ស្លាទុំសាច់ស្អាត។

☐ ស្វែន ពាក្យឆ្ងុយ អស្វែន

ស្វែន គ. (សំ.) អ្នកដែលមានអំណាចលើខ្លួនឯង, អត្តាធិន។

អស្វែន គ. (សំ.) អ្នកដែលមិនមានអំណាចលើខ្លួនឯង, អ្នកដែលនៅក្រោម
បង្គាប់គេ។

▣ ស្វែងរក ពាក្យផ្ទុយ អស្វែងរក

ស្វែងរក ន. (សំ.) ស្រ្តីអ្នកដែលមានអំណាចលើខ្លួនឯង។

អស្វែងរក ន. (សំ.) ស្រ្តីអ្នកដែលមិនមានអំណាចលើខ្លួនឯង, ស្រ្តីអ្នកដែលនៅក្រោមបង្គាប់គេ។

▣ ស្វែងរកប្រទេស ពាក្យផ្ទុយ អស្វែងរកប្រទេស

ស្វែងរកប្រទេស ន. (សំ.) ប្រទេសឯករាជ្យដែលមានអំណាចពេញទី។

អស្វែងរកប្រទេស ន. (សំ.) ប្រទេសពិតអំណាច, ប្រទេសជាចំណុះគេ។

▣ ស្វែងរកភាព ពាក្យផ្ទុយ អស្វែងរកភាព

ស្វែងរកភាព ន. (សំ. ភ្ល.) អំណាចដែលអាចធ្វើអ្វីបានតាមអំពើចិត្ត ប៉ុន្តែនៅក្រោមច្បាប់, អំណាចពេញទី (ប៉ុន្តែមានមាត្រច្បាប់ជាគោលដៅ) :

❖ មានស្វែងរកភាព

❖ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយស្វែងរកភាព។

អស្វែងរកភាព ន. (សំ. ភ្ល.) ភាពនៃអ្នកឥតអំណាច។

▣ ហិត ពាក្យផ្ទុយ អហិត

ហិត ន. (ឧ.សំ.) ផលប្រយោជន៍, ប្រយោជន៍ដ៏ល្អ; សេចក្តីសុខក្សេមក្សាន្ត; ការទំនុកបម្រុង, ការផ្គងផ្កើម; សម្ភាញ់ភ្លា; ...។

អហិត គូ. (ធា.សំ.) ដែលឥតផលប្រយោជន៍; ដែលមិនមែនជាការទំនុក
បម្រុង, ដែលមិនមែនជាការផ្គងផ្កើម។

▣ ហិតកម្ម ពាក្យផ្ទុយ អហិតកម្ម

ហិតកម្ម ន. (ធា.) អំពើមានផលប្រយោជន៍។

អហិតកម្ម ន. (ធា.) អំពើឥតផលប្រយោជន៍។

▣ ហិតករ ពាក្យផ្ទុយ អហិតករ

ហិតករ ន. (ធា.) អ្នកធ្វើផលប្រយោជន៍, អ្នកទំនុកបម្រុង, អ្នកផ្គងផ្កើម។

អហិតករ ន. (ធា.) អ្នកដែលធ្វើអំពើឥតផលប្រយោជន៍, អ្នកដែលធ្វើឱ្យ
ឥតផលប្រយោជន៍។

▣ ហិតការករ ពាក្យផ្ទុយ អហិតការករ

ហិតការករ ន. (ធា.ភូ.) អ្នកធ្វើផលប្រយោជន៍ឱ្យ, អ្នកទំនុកបម្រុង, អ្នក
ផ្គងផ្កើម។

អហិតការករ ន. (ធា.ភូ.) អ្នកដែលធ្វើអំពើឥតផលប្រយោជន៍, អ្នកដែល
ធ្វើឱ្យឥតផលប្រយោជន៍។

▣ ហិតការិកា ពាក្យផ្ទុយ អហិតការិកា

ហិតការិកា ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកធ្វើផលប្រយោជន៍ឱ្យ, ស្ត្រីអ្នកទំនុកបម្រុង,

ស្ត្រីអ្នកផ្ទុះផ្ដើម។

អហិតភារិកា ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលធ្វើអំពើឥតផលប្រយោជន៍, ស្ត្រីអ្នកដែលធ្វើឱ្យឥតផលប្រយោជន៍។

ឃ ហិតភារិនី ពាក្យផ្ទុយ អហិតភារិនី

ហិតភារិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកធ្វើផលប្រយោជន៍ឱ្យ, ស្ត្រីអ្នកទំនុកបម្រុង, ស្ត្រីអ្នកផ្ទុះផ្ដើម។

អហិតភារិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលធ្វើអំពើឥតផលប្រយោជន៍, ស្ត្រីអ្នកដែលធ្វើឱ្យឥតផលប្រយោជន៍។

ឃ ហិតភារី ពាក្យផ្ទុយ អហិតភារី

ហិតភារី ន. (ធា.) អ្នកធ្វើផលប្រយោជន៍ឱ្យ, អ្នកទំនុកបម្រុង, អ្នកផ្ទុះផ្ដើម។

អហិតភារី ន. (ធា.) អ្នកដែលធ្វើអំពើឥតផលប្រយោជន៍, អ្នកដែលធ្វើឱ្យឥតផលប្រយោជន៍។

ឃ ហិតប្រិថតី ពាក្យផ្ទុយ អហិតប្រិថតី

ហិតប្រិថតី ន. (សំ.ភ្ល.) ដ៏មានផលប្រយោជន៍ គឺដ៏ដែលធ្វើបររកើត។

អហិតប្រិថតី ន. (សំ.ភ្ល.) ដ៏ឥតផលប្រយោជន៍ គឺដ៏ដែលធ្វើបរអ្វីពុំកើត។

ឃ ហិតលាភ្យ ពាក្យផ្ទុយ អហិតលាភ្យ

ឋិតពាក្យ ន. (ធា.ភ្ល.) សម្តីមានផលប្រយោជន៍។

អឋិតពាក្យ ន. (ធា.ភ្ល.) សម្តីឥតមានផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតតាចា ពាក្យឆ្ងុយ អឋិតតាចា

ឋិតតាចា ន. (ធា.) សម្តីមានផលប្រយោជន៍។

អឋិតតាចា ន. (ធា.) សម្តីឥតមានផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតតាឧ ពាក្យឆ្ងុយ អឋិតតាឧ

ឋិតតាឧ ន. (ធា.) សម្តីមានផលប្រយោជន៍។

អឋិតតាឧ ន. (ធា.) សម្តីឥតមានផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតតាឱន ពាក្យឆ្ងុយ អឋិតតាឱន

ឋិតតាឱន ន. (សំ.) អ្នកដែលពេញចិត្តនិយាយតែអំពីការមានផលប្រយោជន៍។

អឋិតតាឱន ន. (សំ.) អ្នកដែលច្រើនតែនិយាយសម្តីឥតមានផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតតាឱនី ពាក្យឆ្ងុយ អឋិតតាឱនី

ឋិតតាឱនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលពេញចិត្តនិយាយតែអំពីការមានផលប្រយោជន៍។

អឋិតតាឱនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលច្រើនតែនិយាយសម្តីឥតមានផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតតាឌី ពាក្យឆ្ងុយ អឋិតតាឌី

ឋិតតាធី ន. (ធា.) អ្នកដែលពេញចិត្តនិយាយតែអំពីការមានផលប្រយោជន៍។

អឋិតតាធី ន. (ធា.) អ្នកដែលច្រើនតែនិយាយសម្តីឥតផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតានុត្រាះ ពាក្យផ្ទុយ អឋិតានុត្រាះ

ឋិតានុត្រាះ គ. (សំ. ភ្ល.) អនុគ្រោះដោយការមានផលប្រយោជន៍។

អឋិតានុត្រាះ គ. (សំ. ភ្ល.) អនុគ្រោះដោយការឥតផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតេសិនី ពាក្យផ្ទុយ អឋិតេសិនី

ឋិតេសិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកស្វែងរកផលប្រយោជន៍, ស្ត្រីអ្នកត្រូវការផលប្រយោជន៍។

អឋិតេសិនី ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកស្វែងរកតែអំពើឥតផលប្រយោជន៍, ស្ត្រីអ្នកត្រូវការរកតែអំពើឥតផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិតេសី ពាក្យផ្ទុយ អឋិតេសី

ឋិតេសី ន. (ធា.) អ្នកស្វែងរកផលប្រយោជន៍, អ្នកត្រូវការផលប្រយោជន៍។

អឋិតេសី ន. (ធា.) អ្នកស្វែងរកតែអំពើឥតផលប្រយោជន៍, អ្នកត្រូវការរកតែអំពើឥតផលប្រយោជន៍។

ឃ ឋិម ពាក្យផ្ទុយ អឋិម

ឋិម ន. (ធា.) ទីមានទឹកសន្លើម, ប្រទេសមានទឹកសន្លើម :

❖ ព្រែហឹម។

អហិម គូ. (ធា.សំ.) ដែលឥតទឹកសន្សើម; ដែលមិនមែនរងា។

▢ ហិមភាល ពាក្យផ្ទុយ អហិមភាល

ហិមភាល ន. (ធា.សំ.) រដូវមានទឹកសន្សើម។

អហិមភាល ន. (ធា.សំ.) រដូវឥតទឹកសន្សើម (គិម្ពដូច, ដូចក្តៅ)។

▢ ហិមជ្ឈាន ពាក្យផ្ទុយ អហិមជ្ឈាន

ហិមជ្ឈាន ន. (ធា.) ទឹកនៃឯមានទឹកសន្សើម, ទឹកនៃឯដែលរងា។

អហិមជ្ឈាន ន. (ធា.) ទឹកនៃឯឥតទឹកសន្សើម, ទឹកនៃឯដែលមិនរងា។

▢ ហិមប្បនេស ពាក្យផ្ទុយ អហិមប្បនេស

ហិមប្បនេស ន. (ធា.) ប្រទេសមានទឹកសន្សើម, ប្រទេសរងា។

អហិមប្បនេស ន. (ធា.) ប្រទេសឥតទឹកសន្សើម, ប្រទេសឥតរងា។

▢ ហិមប្រនេស ពាក្យផ្ទុយ អហិមប្រនេស

ហិមប្រនេស ន. (សំ.) ប្រទេសមានទឹកសន្សើម, ប្រទេសរងា។

អហិមប្រនេស ន. (សំ.) ប្រទេសឥតទឹកសន្សើម, ប្រទេសឥតរងា។

▢ ហិមស្ថាន ពាក្យផ្ទុយ អហិមស្ថាន

ហិមស្ថាន ន. (សំ.) ទឹកនៃឯមានទឹកសន្សើម, ទឹកនៃឯដែលរងា។

អបរិមណ្ឌន ន. (សំ.) ទឹកផ្អែមឥតទឹកសន្សើម, ទឹកផ្អែមដែលមិនរងា។

▣ ហេដ្ឋិម ពាក្យផ្ទុយ ឧបរិម

ហេដ្ឋិម គូ. (ធា.) ដែលជាខាងក្រោម, ដែលជាខាងក្រោយ; ដែលយ៉ាងអន់,
ដែលយ៉ាងទាប, ដែលយ៉ាងចុងគេបំផុត។

ឧបរិម ភិ. វ. ឬ គូ. (ធា.សំ.) ខាងលើ, ដែលខ្ពង់ខ្ពស់។

▣ ហេដ្ឋិមដ្ឋាន ពាក្យផ្ទុយ ឧបរិមដ្ឋាន

ហេដ្ឋិមដ្ឋាន ន. (ធា.) ទីខាងក្រោម។

ឧបរិមដ្ឋាន ន. (ធា.) ទីខាងលើ។

▣ ហេដ្ឋិមទិស ពាក្យផ្ទុយ ឧបរិមទិស

ហេដ្ឋិមទិស ន. (ធា.) ទិសខាងក្រោម (នប់ក្នុងពួកទិស១០)។

ឧបរិមទិស ន. (ធា.) ទិសខាងលើ (នប់ក្នុងពួកទិស១០)។

▣ ហេដ្ឋិមបរិច្ឆេទ ពាក្យផ្ទុយ ឧបរិមបរិច្ឆេទ

ហេដ្ឋិមបរិច្ឆេទ ន. (ធា.) ការកំណត់យ៉ាងទាប, ការកំណត់យ៉ាងចុងគេបំផុត។

ឧបរិមបរិច្ឆេទ ន. (ធា.) ការកំណត់យ៉ាងខ្ពស់, ការកំណត់យ៉ាងលើគេបំផុត។

▣ ហេដ្ឋិមបរិយាយ ពាក្យផ្ទុយ ឧបរិមបរិយាយ

ហេដ្ឋិមបរិយាយ ន. (ធា.) បរិយាយយ៉ាងអន់។

ឧបរិមនិយាយ ន. (ធា.) បរិយាយដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។

▢ ហេដ្ឋិមតាត ពាក្យឆ្ងុយ ឧបរិមតាត

ហេដ្ឋិមតាត ន. (ធា.) ប៉ែកខាងក្រោម, ភាគខាងក្រោម។

ឧបរិមតាត ន. (ធា.) ប៉ែកខាងលើ, ភាគខាងលើ។

▢ ហេដ្ឋិមត្វិម ពាក្យឆ្ងុយ ឧបរិមត្វិម

ហេដ្ឋិមត្វិម ន. (ធា.) ជាន់ខាងក្រោម, ថ្នាក់ខាងក្រោម។

ឧបរិមត្វិម ន. (ធា.) ជាន់ខាងលើ, ថ្នាក់ខាងលើ។

▢ អន្យា ពាក្យឆ្ងុយ អនន្យា

អន្យា គូ. (ធា.សំ.) ដែលមានតម្លៃ។

អនន្យា គូ. (ធា.សំ.) ដែលកាត់ថ្លៃពុំបាន, ដែលមានតម្លៃឥតបើគណនា :

❖ របស់អនគ្យ

❖ ទ្រព្យអនគ្យ។

▢ អន្ថ ពាក្យឆ្ងុយ អនន្ថ

អន្ថ ន. (ធា.សំ.) អវយវៈ, រូប, តួរូប, កាយ, រាងកាយ, ខ្លួន, ខ្លួនប្រាណ;

ភាគ; ចំណែកនៃរាងកាយ; ប្រភេទ; សេចក្តីដែលចែកឱ្យឃើញចំនួន; រូប

សេចក្តី; លក្ខណៈ; ហេតុ, ការណ៍, ដើមហេតុ។

អន្តរ ន. (សំ.) អទិស្សមានកាយពួកមួយហៅថា កងទេព ជាអ្នកនាំបណ្តាល
ឱ្យកើតសេចក្តីត្រេកត្រអាល។

☞ ខ្មែរប្រើជាពាក្យប្រៀបសំដៅសេចក្តីថា “ស្រ្តីមានរូបល្អ, នាងមាន
លម្អ, នាងឆើតឆាយ” :

❖ អនង្គថ្លៃ

❖ អនង្គមាសសួន។

▣ **អន្ទធា ពាក្យផ្ទុយ អន្ទធា**

អន្ទធា ន. (ធា.) កិលេស, មន្ទិលសៅហ្មង, គ្រឿងសៅហ្មងចិត្ត។

អន្ទធាន គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលឥតកិលេស; អ្នកដែលឥតកិលេស; ដែល
ឥតសៅហ្មង; អ្នកបរិសុទ្ធ។

▣ **អញ្ញ ពាក្យផ្ទុយ អនញ្ញ**

អញ្ញ គ. (ធា.) ដែលដទៃ, ដែលផ្សេងគ្នា គឺដែលមិនត្រូវគ្នា។

អនញ្ញ គ. (ធា.) ដែលពុំមែនដទៃ, ដែលមិនមែនផ្សេងគ្នា គឺដែលត្រូវគ្នា, តែ
មួយ, តែបែបមួយ, តែម្នាក់។

▣ **អតថាតប្បុត, អនុថាតប្បុត ពាក្យផ្ទុយ អតថាតប្បុត**

អតថាតប្បុត ន. (សំ.) កូនប្រុសប្រសើរកន្លង។

អនុជាតបុត្រ ន. (សំ.) កូនប្រុសដែលមានធម៌យោធម៌ល្អតាមបែបបទ
របស់មាតាបិតា។

អនុជាតបុត្រ ន. (សំ.) កូនប្រុសដែលមានធម៌យោធម៌ថោកទាបជាងត្រកូល
របស់ខ្លួន, កូនប្រុសក្រៅគន្លងធម៌។

▣ អតជាតបុត្រី, អនុជាតបុត្រី ពាក្យផ្ទុយ អនុជាតបុត្រី

អតជាតបុត្រី ន. (សំ.) កូនស្រីប្រសើរកន្លង។

អនុជាតបុត្រី ន. (សំ.) កូនស្រីដែលមានធម៌យោធម៌ល្អតាមបែបបទរបស់
មាតាបិតា។

អនុជាតបុត្រី ន. (សំ.) កូនស្រីដែលមានធម៌យោធម៌ថោកទាបជាងត្រកូល
របស់ខ្លួន, កូនស្រីក្រៅគន្លងធម៌។

▣ អតបរមា ពាក្យផ្ទុយ អប្បបរមា

អតបរមា គ. ឬ ន. (ឯ.) កម្រិតយ៉ាងច្រើន, កម្រិតយ៉ាងខ្ពស់, កម្រិតយ៉ាង
ឆ្ងាយបំផុត; ដែលច្រើនបំផុត, ក្រៃលែង, ដ៏លើសលុបបំផុត។

អប្បបរមា គ. ឬ ន. (ឯ.) កម្រិតយ៉ាងតិច, កម្រិតយ៉ាងតូចបំផុត; ដែលតិច
បំផុត, ដែលមានកំណត់យ៉ាងតូចបំផុត។

▣ អត្ថា ពាក្យផ្ទុយ អនត្ថា

អត្ថា ន. (ធា.) ខ្លួន; ចិត្ត (អត្តន, អត្តា)។

អនត្តា គ. (ធា.) ដែលមិនមែនជាប់ស្របចិត្ត, ដែលមិនលុះក្នុងអំណាចចិត្ត;
ដែលឥតខ្ចីមសារ។

▣ អត្តាធិន ពាក្យផ្ទុយ អនត្តាធិន

អត្តាធិន ន. (ធា.) អ្នកដែលមានអំណាចលើខ្លួនឯង។

អនត្តាធិន ន. (ធា.) អ្នកដែលមិនមានអំណាចលើខ្លួនឯង, អ្នកដែលពឹង
ផ្អែកផ្អែកអាស្រ័យអ្នកដទៃ, អញ្ញាធិន។

▣ អត្ថ ពាក្យផ្ទុយ អនត្ថ

អត្ថ ន. (ធា.) ប្រយោជន៍; សេចក្តី; សេចក្តីពន្យល់; ពាក្យប្រែស្រាយ;
សេចក្តីចម្រើន; គតិ; រឿង, ហេតុ, ការណ៍; ដំណើរ; ផល; ផល
ប្រយោជន៍; បំណង; សេចក្តីប្រាថ្នា; ទ្រព្យ, សម្បត្តិ; របស់; វត្ថុ; អីវ៉ាន់;
កិច្ច, កិច្ចការ; ផុរៈ, រវល់; ...។

អនត្ថ គ. ឬ ន. (ធា.) ដែលឥតប្រយោជន៍, ដែលមិនមែនសេចក្តីចម្រើន,
ដែលមិនបានការ, ដែលយកជាការពុំបាន; អ្វីៗដែលយកជាការពុំបាន។

▣ អត្ថភក្ខ ពាក្យផ្ទុយ អនត្ថភក្ខ

អត្ថភក្ខ ន. (ធា.) អំពើមានប្រយោជន៍។

អនុត្តរកម្ម ន. (ធា.) អំពើឥតប្រយោជន៍។

▣ អនុភាវិកា ពាក្យឆ្ងុយ អនុត្តរភាវិកា

អនុភាវិកា ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលមានប្រយោជន៍។

អនុត្តរភាវិកា ន. (ធា.) ស្ត្រីអ្នកដែលឥតប្រយោជន៍។

▣ អនុភាវី ពាក្យឆ្ងុយ អនុត្តរភាវី

អនុភាវី ន. (ធា.) អ្នកដែលមានប្រយោជន៍។

អនុត្តរភាវី ន. (ធា.) អ្នកដែលឥតប្រយោជន៍។

▣ អនុបដិរូប ពាក្យឆ្ងុយ អន្តរន្ទរូប

អនុបដិរូប ន. (ធា.) សេចក្តីប្រៀបធៀប, ន័យប្រដូច គឺន័យរបស់ពាក្យដែល បង្វិលបញ្ចៀសពីន័យត្រង់ៗដូចជាពាក្យថា “ស៊ី” តាមអត្ថានុរូប គឺន័យត្រង់ៗ ទៅតាមដំណើរដើមថា “បរិភោគភោជនាហារ”។

អន្តរន្ទរូប ន. (ធា.) ន័យរបស់ពាក្យដែលសមទៅតាមសេចក្តី, ន័យរបស់ ពាក្យត្រង់ៗ, ន័យដែលមិនបង្វិលបញ្ចៀសខុសឃ្លាតចាកសេចក្តីដើម គឺពាក្យ ដែលមិនប្រើជាសេចក្តីប្រៀបប្រដូច។

▣ អនុលោម្យ ពាក្យឆ្ងុយ អនុលោម្យ

អនុលោម្យ ន. (ធា. ភ្ល.) សម្តីមានប្រយោជន៍។

អនុវត្តការងារ ន. (ធា.ក្ល.) សម្ព័ន្ធតែតប្រយោជន៍។

▣ អគ្គនាយក ពាក្យឆ្លុយ អនុវត្តនាយក

អនុវត្តនាយក ន. (ធា.) សម្ព័ន្ធមានប្រយោជន៍។

អនុវត្តនាយក ន. (ធា.) សម្ព័ន្ធតែតប្រយោជន៍។

▣ អគ្គនាយិកា ពាក្យឆ្លុយ អនុវត្តនាយិកា

អនុវត្តនាយិកា ន. (ធា.) សម្ព័ន្ធមានប្រយោជន៍។

អនុវត្តនាយិកា ន. (ធា.) សម្ព័ន្ធតែតប្រយោជន៍។

▣ អគ្គនាយិកា ពាក្យឆ្លុយ អនុវត្តនាយិកា

**អនុវត្តនាយិកា ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលច្រើនតែនិយាយសម្ព័ន្ធមានប្រយោជន៍យក
ជាការបាន។**

**អនុវត្តនាយិកា ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលច្រើនតែនិយាយសម្ព័ន្ធតែតប្រយោជន៍យក
ជាការពុំបាន។**

▣ អគ្គនាយិកា ពាក្យឆ្លុយ អនុវត្តនាយិកា

អនុវត្តនាយិកា ន. (ធា.) អ្នកច្រើនតែនិយាយសម្ព័ន្ធមានប្រយោជន៍យកជាការបាន។

អនុវត្តនាយិកា ន. (ធា.) អ្នកច្រើនតែនិយាយសម្ព័ន្ធតែតប្រយោជន៍យកជាការពុំបាន។

▣ អនុវត្ត ពាក្យឆ្លុយ អនុវត្ត

អន្តរ គ. (ធា.) ដែលមិនមានទីបំផុត; ដែលមិនចេះចប់; ច្រើនហួសប្រមាណ។
អន្តរ គ. (ធា.) ដែលជាទីបំផុត; ដែលចប់, ដែលស្រេច; លាមក; អាក្រក់;
ថោកទាប, ដែលខ្ពីខ្លា, ដែលពុំប្រសើរ។

▣ អន្តរ ពាក្យផ្ទុយ អន្តរ

អន្តរ គ. (ធា.) ដែលមិនមានចន្លោះ, ដែលមិនមានរវាង, ដែលមិនមាន
ឱកាស; ដែលចេះតែជាប់បន្តរឿយៗទៅ; ដែលជាលំដាប់តាមទៅ។

អន្តរ គ. (ធា.) ចន្លោះ, រវាង; ដទៃ; រយះ; ប្រហោង, រូង, រន្ធ; ទោស
ភ្លាំងភ្លាត់; ឱកាស; ចំណែកខាងក្នុង, ប៉ែកខាងក្នុង; ចិត្ត, វិញ្ញាណ; សំពត់,
សំពត់ស្លៀក។

▣ អន្តរកថា ពាក្យផ្ទុយ អន្តរកថា

អន្តរកថា គ. (ធា.) សម្តីដែលចេះតែបង្ហូរទៅមិនឈប់។

អន្តរកថា គ. (ធា.) សម្តីដែលចេះតែភ្លាំងភ្លាត់។

▣ អន្តរតមនាតមន៍ ពាក្យផ្ទុយ អន្តរតមនាតមន៍

អន្តរតមនាតមន៍ គ. (ធា. ភ្ល.) ការទៅមកបន្តគ្នាមិនដាច់។

អន្តរតមនាតមន៍ គ. (ធា. ភ្ល.) ការមិនទៅមកបន្តគ្នា។

▣ អន្តរឫស្សី ពាក្យផ្ទុយ អន្តរឫស្សី

អនន្តរមុត្តរ្យ ន. (សំ.) ឈើដែលមានផ្កាមិនដាច់, វណ្ណិដែលមានផ្កាមិនដាច់។

អន្តរមុត្តរ្យ ន. (សំ.) ឈើដែលមិនសូវមានផ្កា, វណ្ណិដែលមិនសូវមានផ្កា។

▣ អនន្តរឆល ពាក្យផ្ទុយ អន្តរឆល

អនន្តរឆល ន. (ធា.) ឈើដែលមានផ្លែមិនដាច់, ដំណាំដែលមានផ្លែមិនដាច់។

អន្តរឆល ន. (ធា.) ឈើដែលមិនសូវមានផ្លែ, ដំណាំដែលមិនសូវមានផ្លែ។

▣ អនតិសិក្ខនាជ ពាក្យផ្ទុយ អតិសិក្ខនាជ

អនតិសិក្ខនាជ ន. (ធា.សំ.) ព្រះរាជាដែលពុំទាន់បានអភិសេកនៅឡើយ។

អតិសិក្ខនាជ ន. (ធា.សំ.) ព្រះរាជាដែលបានអភិសេករួចហើយ។

▣ អនរិយ ពាក្យផ្ទុយ អរិយ

អនរិយ គូ. (ធា.) ដែលមិនមែនជាអរិយ; ដែលពុំប្រសើរ; មិនល្អ; ថោកទាប; ដែលមិនចម្រើន; ដែលមិនចុះរបៀប, ដែលផ្គង, ដែលខ្លីខ្លា។

អរិយ គូ. (ធា.) ប្រសើរ; ត្រឹមត្រូវ; សុភាព; រៀបរយ; មានបែបបទល្អ; ស្អាតត្រង់; ដែលឥតទោស។

▣ អនរិយជន ពាក្យផ្ទុយ អរិយជន

អនរិយជន ន. (ធា.) ជនពុំប្រសើរ, ជនមានសណ្តាប់ធ្នាប់ខ្លីខ្លា។

អរិយជន ន. (ធា.) ជនមានរបៀបបែបបទទំនៀមសណ្តាប់ល្អនាំឱ្យមាន

សេចក្តីចម្រើន។

▣ អនិយមន័យ ពាក្យផ្ទុយ អនិយមន័យ

អនិយមន័យ ន. (ធា.) សណ្តាប់ធ្នាប់ខ្លីខ្លា, បែបបទខ្លីខ្លា, បែបបទឃើញយក; អំពើព្រៃផ្សៃ, កំណាចឈោរឈៅ, អំពើសាហាវយង់ឃ្នង។

អនិយមន័យ ន. (ធា. និង សំ.) ធម៌ដែលនាំឱ្យកើតសេចក្តីសុខចម្រើន; ធម៌របស់ អរិយជន, ទំនៀមសណ្តាប់ល្អ; សណ្តាប់ធ្នាប់រៀបរយ, បែបបទរៀបរយ។

▣ អនិយម្យនេស ពាក្យផ្ទុយ អនិយម្យនេស

អនិយម្យនេស ន. (ធា.) ប្រទេសមិនចម្រើន, ប្រទេសឥតរបៀប។

អនិយម្យនេស ន. (ធា.) ប្រទេសរីកចម្រើន, ប្រទេសមានរបៀប។

▣ អនុស្សាវរីយ៍ ពាក្យផ្ទុយ អនុស្សាវរីយ៍

អនុស្សាវរីយ៍ ន. (សំ. ភ្ន.) ដែលមិនមែនជាអស្សាវរីយ៍, ដែលមិនគួរទះដៃស្មើច, ដែលមិនគួរស្មើច។

អនុស្សាវរីយ៍ ន. (សំ. ភ្ន.) ដែលគួរស្មើចក្រៃពេក, ដែលគួរទះដៃស្មើចសរសើរ; ដែលគួរស្វែងក្រៃពេក។

▣ អនាគត ពាក្យផ្ទុយ អនាគត

អនាគត ន. (ធា. សំ.) ដែលមិនច្រឡំច្រឡំ, ដែលមិនច្រឡំច្រឡំ, ដែល

មិនសៅហ្មង, ដែលមិនមានទោស។

ឧបសគ្គ គ. (ធា.សំ.) ដែលច្រឡំច្រឡំ, ច្រឡំច្រឡំ, អាកិណ្ណ; សៅហ្មង;
ដែលរឺរ, ដែលរឺររ; រឺររ; សុកមម្ពុក; មិងមាំង, មមិងមមាំង,
ស្រឡាំងកាំង; តេងតាង, តតេងតតាង; ដែលខ្វល់ខ្វាយ, ដែលខ្លះខ្លះ។

▣ ឧបសគ្គ ពាក្យផ្ទុយ ឧបសគ្គ

ឧបសគ្គ គ. (ធា.សំ.) កាលខាងមុខ, សម័យខាងមុខ។

ឧបសគ្គ គ. (ធា.សំ.) កាលដែលមកដល់, សម័យដែលមកដល់ហើយ។

▣ ឧបសគ្គ ពាក្យផ្ទុយ ឧបសគ្គ

ឧបសគ្គ គ. (ធា.សំ.) ការមិនមក; ដំណើរមិនទាន់មកដល់។

ឧបសគ្គ គ. (ធា.សំ.) ការមក, ដំណើរមកដល់; ការរៀនសូត្រ; សេចក្តីដឹង;
ការចេះដឹង; គម្ពីរ, សាស្ត្រ, ពុទ្ធមន្ត; គាថាដែលរៀនចេះចាំតៗគ្នាមក; របៀប។

▣ ឧបសគ្គ ពាក្យផ្ទុយ ឧបសគ្គ

ឧបសគ្គ គ. (ធា.) អ្នកមិនមកកាន់កាមធាតុទៀត គឺអរិយបុគ្គលដែលបាន
សម្រេចផលទី៣នៃលោកុត្តរធម៌ហើយ, លុះអស់អាយុអំពីជាតិនេះតែងតែ
ទៅកើតក្នុងសុទ្ធាវាសព្រហ្មលោកបានសម្រេចអរហត្តផល ហើយបរិនិព្វាន
ក្នុងទីនោះ (បើស្តីជា ឧបសគ្គនិ)។

អនាគតិ ន. (ធា.) អ្នកដែលមក។

▣ អនាគតរ ពាក្យផ្ទុយ អនាគរ

អនាគតរ ន. (ធា.សំ.) អ្នកគ្មានផ្ទះ គឺអ្នកដែលលះបង់ផ្ទះលំនៅហើយបួស
(បព្វជិត)។

អនាគរ ន. (ធា.) អ្នកដែលមានផ្ទះ, អ្នកដែលមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះសំបែង
(គ្រូហស្ថ)។

▣ អនាគារធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អនារធម៌

អនាគារធម៌ ន. (សំ.) ធម៌សម្រាប់បព្វជិត។

អនារធម៌ ន. (សំ.) ធម៌សម្រាប់គ្រូហស្ថ។

▣ អនាគារិយធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អនារិយធម៌

អនាគារិយធម៌ ន. (សំ.) ធម៌សម្រាប់បព្វជិត។

អនារិយធម៌ ន. (សំ.) ធម៌សម្រាប់គ្រូហស្ថ។

▣ អនាគារតន័យ ពាក្យផ្ទុយ អនារតន័យ

អនាគារតន័យ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) វិន័យសម្រាប់អ្នកបួស។

អនារតន័យ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) វិន័យសម្រាប់គ្រូហស្ថ, ច្បាប់គ្រូហស្ថ។

▣ អនាគារិយ ពាក្យផ្ទុយ អនារិយ

អនាគារិយ ន. (ធា.) អ្នកដែលមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ, អ្នកដែលមិនមានប្រយោជន៍ដោយការគ្រប់គ្រងផ្ទះ (បព្វជិត)។

អនាគារិយ ន. (ធា.) អ្នកដែលមានផ្ទះ, អ្នកដែលមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះសំបែង (គ្រែងស្ន់)។

▣ អនាគារិយន័យ ពាក្យផ្ទុយ អនាគារិយន័យ

អនាគារិយន័យ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) វិន័យសម្រាប់អ្នកបួស។

អនាគារិយន័យ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) វិន័យសម្រាប់គ្រហស្ថ។

▣ អនាចារ ពាក្យផ្ទុយ អនាចារ

អនាចារ ន. (ធា.សំ.) ការប្រព្រឹត្តខុសបែបបទ, ការខុសសណ្តាប់ធ្នាប់; ការប្រព្រឹត្តអាក្រក់, ការខ្ជិល, ការពុំសមគួរ; ការឥតមានយាទ; មានយាទអាក្រក់។

អនាចារ ន. (ធា.សំ.) ការប្រព្រឹត្ត, ចរិយា; បូក, បូក៣, មានយាទ, បូកមានយាទ; បែបបទ, សណ្តាប់ធ្នាប់។

▣ អនាគុរុតាព ពាក្យផ្ទុយ អនាគុរុតាព

អនាគុរុតាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពឥតជំងឺ, ដំណើរមិនឈឺចាប់, ភាពសុខសប្បាយ, ដំណើរស្រួលខ្លួន, ភាពជាខ្លួន។

អនុវត្តន៍ ខ. (ឧ.សំ.ក្ល.) ភាពនៃជំងឺ, ភាពនៃជំងឺគ្រុនក្តៅឆ្លាំង។

▣ អនាធន ពាក្យផ្ទុយ អនន

អនាធន ខ. (ឧ.សំ.) សេចក្តីមិនអើពើ; ការពុំគោរព, ការពុំយកចិត្តទុកដាក់; ការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន; ការពុំនាំពា; ការពុំស្រវាស្រទេញ; ដំណើរតោះតើយ, ដំណើរសោះអង្គើយ; ការមើលងាយ។

អនន ខ. (ឧ.សំ.) សេចក្តីអើពើ, ការគោរព; ការយកចិត្តទុកដាក់; ការប្រុងប្រយ័ត្ន; ការស្រវាស្រទេញ, ការនាំពា។

▣ អនាធម្មជិសង្គារ ពាក្យផ្ទុយ អនម្មជិសង្គារ

អនាធម្មជិសង្គារ ខ. (ឧ.) ការមិនទទួលរាក់ទាក់ដោយគោរព, ការមិនទទួលរាក់ទាក់ដោយស្រវាស្រទេញ។

អនម្មជិសង្គារ ខ. (ឧ.) ការទទួលរាក់ទាក់ដោយគោរព, ការទទួលរាក់ទាក់ដោយស្រវាស្រទេញ។

▣ អនាធរូបតបត្តិ ពាក្យផ្ទុយ អនរូបតបត្តិ

អនាធរូបតបត្តិ គ. (សំ.) ប្រតិបត្តិដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់, ប្រតិបត្តិដោយមិនគោរព។

អនរូបតបត្តិ គ. (សំ.) ប្រតិបត្តិដោយយកចិត្តទុកដាក់, ប្រតិបត្តិដោយ

គោរព។

▣ អនាឧត្តរាធិ ពាក្យឆ្លុយ អនាឧត្តរាធិ

អនាឧត្តរាធិ ន. (ឯ.សំ.ភ្ល.) ភាវៈតោះតើយ, ភាពតោះតើយ។

អនាឧត្តរាធិ ន. (ឯ.សំ.ភ្ល.) ភាវៈនៃសេចក្តីអើពើ, ភាពនៃសេចក្តីអើពើ។

▣ អនាឧបិស្ត ពាក្យឆ្លុយ អនាឧបិស្ត

អនាឧបិស្ត ន. (ឯ.) មិត្តដែលរាប់អានគ្នាដោយការមិនស៊ប់ចិត្ត។

អនាឧបិស្ត ន. (ឯ.) មិត្តដែលរាប់រកគ្នាដោយយកចិត្តទុកដាក់។

▣ អនាធិតាធិ ពាក្យឆ្លុយ អនាធិតាធិ

អនាធិតាធិ ន. (ឯ.សំ.ភ្ល.) ភាវៈគ្មានដើម, ភាពគ្មានដើម, ដំណើរគ្មានដើម, ដំណើរគ្មានដើមទង :

❖ រឿងនេះជាអនាធិតាធិ។

អនាធិតាធិ ន. (ឯ.សំ.ភ្ល.) ភាវៈដើម, ភាពដើម, ដំណើរដើម, ដំណើរដើមទង :

❖ រឿងនេះជាអនាធិតាធិ។

▣ អនាធិបតេយ្យ ពាក្យឆ្លុយ អនាធិបតេយ្យ

អនាធិបតេយ្យ ន. (ឯ.) ការដែលគ្មានអាធិបតេយ្យ, ការដែលគ្មានឥស្សរភាព, ដំណើរឥតសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការគ្រប់គ្រង, ភាពនៃប្រជាពលរដ្ឋដែលមិនមាន

មគ្គុទ្ទេសក៍។

អធិបតេយ្យ ន. (ធា.) អធិបតីភាព, ភាពនៃបុគ្គលជាអធិបតី, ឥស្សរភាព, អំណាចដាច់ខាតលើខ្លួនតាមគន្លងច្បាប់បើកសិទ្ធិឱ្យ។

▣ អនាបត្តិ ពាក្យផ្ទុយ អបត្តិ

អនាបត្តិ ន. (ធា.) ដំណើរមិនត្រូវអាបត្តិ។

អបត្តិ ន. (ធា.) ទោសដែលភិក្ខុត្រូវព្រោះកន្លងពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ, ទោសដែលភិក្ខុត្រូវព្រោះល្មើសពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ (ព.វិ.ព.)។

▣ អនាមយ ពាក្យផ្ទុយ អមយ

អនាមយ ន. (ធា.សំ.) ដំណើរមិនមានរោគ, ដំណើរមិនមានជំងឺ, សេចក្តីសុខសប្បាយខ្លួន, ដំណើរជាខ្លួន។

អមយ ន. (ធា.សំ.) រោគ, អាពាធ, ព្យាធិ, ជំងឺ។

▣ អនាមយតាព ពាក្យផ្ទុយ អមយតាព

អនាមយតាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាវៈនៅជាសុខឥតរោគាព្យាធិ។

អមយតាព ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពនៃជំងឺ; ដំណើរមានជំងឺ, ការខ្វះសុខភាព។

▣ អនាម័យ ពាក្យផ្ទុយ អម័យ

អនាម័យ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ដំណើរមិនមានរោគ, ដំណើរឥតជំងឺ, សេចក្តីសុខ

សប្បាយខ្លួន, ដំណើរជាខ្លួន។

ធម៌យ ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) រោគ, អាពាធ, ព្យាធិ, ជំងឺ។

▣ អនាឡ ពាក្យផ្ទុយ អនាឡ

អនាឡ គ. (សំ.) ដែលមិនមែនជាអនាឡ; ដែលពុំប្រសើរ; មិនល្អ; ថោកទាប;
ដែលមិនចម្រើន; ដែលមិនចុះរបៀប, ឆ្គង, ខ្លីខ្លា។

អនាឡ គ. (សំ.) ប្រសើរ; ត្រឹមត្រូវ; សុភាព; រៀបរយ; មានបែបបទល្អ;
ស្ងួតត្រង់; ដែលឥតទោស។

▣ អនាឡជន ពាក្យផ្ទុយ អនាឡជន

អនាឡជន ន. (សំ.) ជនពុំប្រសើរ, ជនមានសណ្តាប់ធ្នាប់ខ្លីខ្លា។

អនាឡជន ន. (សំ.) ជនពួកអារ្យៈ គឺជនមានរបៀបបែបបទទំនៀមសណ្តាប់
ល្អនាំឱ្យមានសេចក្តីចម្រើន។

▣ អនាឡធម៌ ពាក្យផ្ទុយ អនាឡធម៌

អនាឡធម៌ ន. (សំ.) សណ្តាប់ធ្នាប់ខ្លីខ្លា, បែបបទខ្លីខ្លា, បែបបទរយឺតយ៉ាវ;
អំពើព្រៃផ្សៃ, អំពើកំណាចឃោរឃៅ, អំពើសាហាវយង់ឃ្នង។

អនាឡធម៌ ន. (សំ.) ធម៌ដែលនាំឱ្យកើតសេចក្តីសុខចម្រើន; ធម៌របស់អរិយជន,
ទំនៀមសណ្តាប់ល្អ; សណ្តាប់ធ្នាប់រៀបរយ, បែបបទរៀបរយ។

▣ អនាម្បប្បទេស ពាក្យឆ្លុយ អនាម្បប្បទេស

អនាម្បប្បទេស ន. (សំ.) ប្រទេសមិនចម្រើន, ប្រទេសឥតរបៀប។

អនាម្បប្បទេស ន. (សំ.) ប្រទេសរីកចម្រើន, ប្រទេសមានរបៀប។

▣ អនាឈ័យ ពាក្យឆ្លុយ អនឈ័យ

អនាឈ័យ ន. (ឯ.សំ.ភ្ល.) ដំណើរឥតលំនៅ; អ្នកដែលឥតលំនៅ, អ្នកដែលឥតផ្ទះ, អ្នកដែលឥតអាល័យ; ដំណើរអស់បំណង, ដំណើរអស់អាល័យ, ដំណើរអស់សេចក្តីប្រាថ្នា; ព្រះនិព្វាន។

អនឈ័យ ន. (ឯ.សំ.ភ្ល.) លំនៅ, ផ្ទះលំនៅ; សេចក្តីជាប់ចិត្ត, ការភ្ជួចកាន់, ដំណើរនឹកឆ្ពោះទៅរកដោយសេចក្តីជាប់ចិត្ត; តណ្ហា។

▣ អនាធាស ពាក្យឆ្លុយ អនធាស

អនាធាស ន. (ឯ.សំ.) ទីដែលឥតមនុស្សនៅ; វត្តដែលគេបោះបង់ចោលឥតមានបព្វជិតនៅ, អាមាមដែលគេបោះបង់ចោលឥតមានបព្វជិតនៅ។

អនធាស ន. (ឯ.សំ.) ទីនៅ, លំនៅ, ផ្ទះ, ផ្ទះលំនៅ; វត្ត; ការនៅគ្រប់គ្រង។

▣ អនាសវៈ ពាក្យឆ្លុយ អនសវៈ

អនាសវៈ ភូ. ឬ ន. (ឯ.ភ្ល.) ដែលមិនមានអាសវៈ; អ្នកដែលឥតកិលេសជាគ្រឿងត្រាំក្នុងសន្តាន (អរហន្ត)។

អាសាវៈ ន. (ឯ.ភ្ល.) គ្រឿងត្រាំ; ទឹកតម្រាំ; ទឹកដម; ស្រាត្រាំ គឺសុរាប្ប
មេរ័យកើតពីទឹកអំពៅឬទឹកឃ្មុំ, ទឹកឆ្មោតជាដើមដែលត្រាំគ្រឿងផ្សំផ្សេងៗ;
គ្រឿងជ្រក់, ទឹកជ្រក់; គ្រឿងសៅហ្មង, ហេតុមោះហ្មង; ឧបទ្រព, ចង្រៃ។

▣ អនិដ្ឋ ពាក្យផ្ទុយ ឥដ្ឋ

អនិដ្ឋ គ. (ឯ.) ដែលមិនគួរប្រាថ្នា, ដែលមិនត្រូវចិត្ត។

ឥដ្ឋ ន. (ឯ.) ដែលគួរប្រាថ្នា, ដែលត្រូវចិត្ត, ដែលពេញចិត្ត។

▣ អនិដ្ឋភម្ម ពាក្យផ្ទុយ ឥដ្ឋភម្ម

អនិដ្ឋភម្ម ន. (ឯ.) អំពើដែលមិនត្រូវចិត្ត, កិច្ចការដែលមិនត្រូវចិត្ត។

ឥដ្ឋភម្ម ន. (ឯ.) អំពើដែលត្រូវចិត្ត, កិច្ចការដែលត្រូវចិត្ត។

▣ អនិដ្ឋារម្មណ៍ ពាក្យផ្ទុយ ឥដ្ឋារម្មណ៍

អនិដ្ឋារម្មណ៍ ន. (ឯ.ភ្ល.) អារម្មណ៍ដែលមិនគួរប្រាថ្នា, អារម្មណ៍ដែល
ទាស់ចិត្ត។

ឥដ្ឋារម្មណ៍ ន. (ឯ.ភ្ល.) អារម្មណ៍ដែលគួរប្រាថ្នា, អារម្មណ៍ដែលត្រូវចិត្ត,
អារម្មណ៍ដែលចាប់ចិត្ត។

▣ អនិស្សរ ពាក្យផ្ទុយ ឥស្សរ

អនិស្សរ គ. ឬ ន. (ឯ.) ដែលមិនមែនជាធំ; អ្នកដែលមិនមែនជាធំលើគេ,

ចិត្តដែលមិនមែនជាធំលើរូបកាយ។

ឥស្សរ គូ. ឬ ន. (ធា.) ឥស្សរ។

ឃ អនិស្សរជន ពាក្យឆ្លុយ ឥស្សរជន

អនិស្សរជន ន. (ធា.) ជនដែលមិនមែនជាធំលើគេ, បុគ្គលដែលមិនមែនជាធំលើគេ។

ឥស្សរជន ន. (ធា.) ជនជាឥស្សរៈ, បុគ្គលជាឥស្សរៈ (អ្នកដំ)។

ឃ អនិស្សរបុគ្គល ពាក្យឆ្លុយ ឥស្សរបុគ្គល

អនិស្សរបុគ្គល ន. (ធា.) បុគ្គលដែលមិនមែនជាធំលើគេ។

ឥស្សរបុគ្គល ន. (ធា.) បុគ្គលជាឥស្សរៈ (អ្នកដំ)។

ឃ អនិស្សរា ពាក្យឆ្លុយ ឥស្សរា

អនិស្សរា គូ. ឬ ន. (ធា.) ដែលមិនមែនជាធំ; ស្ត្រីអ្នកដែលមិនមែនជាធំលើគេ, ចិត្តដែលមិនមែនជាធំលើរូបកាយ។

ឥស្សរា គូ. ឬ ន. (ធា.) ដែលជាធំ; ស្ត្រីអ្នកដែលជាធំលើគេ, ចិត្តដែលជាធំលើរូបកាយ។

ឃ អនុត្តរ ពាក្យឆ្លុយ ឧត្តរ

អនុត្តរ គូ. (ធា. ឆំ.) ដែលប្រសើរផុត, ដែលឥតមានអ្វីស្មើ។

ឧត្តរ គូ. ឬ ន. (ធា.) ខ្ពស់; លើ; ឆ្វេង; ក្រោយ; ខាងលើ; ខាងខ្ពស់; ខាងជើង; ខាងឆ្វេង; ខាងចុង; ខាងក្រោយ។

▣ អនុបការ ពាក្យថ្មី ឧបការ

អនុបការ គូ. (ធា.សំ.) ដែលមិនមានឧបការ; ដែលមិនមែនជាឧបការ។

ឧបការ ន. (ធា.) ការទំនុកបម្រុង, ការផ្គត់ផ្គង់, ការផ្គង់ផ្គុំ; ការអនុលោមតាម; ប្រយោជន៍, គុណប្រយោជន៍។

▣ អនុបថាវ ពាក្យថ្មី ឧបថាវ

អនុបថាវ គូ. (ធា.សំ.) ដែលមិនមានឧបថាវ; ដែលឥតព្រំជាសម្គាល់។

ឧបថាវ ន. (ធា.សំ.) ការចូលជិត; ទីជិត; ព្រំ; ខេត្ត។

▣ អនុបត្ថម្ភ ពាក្យថ្មី ឧបត្ថម្ភ

អនុបត្ថម្ភ គូ. (ធា.) ដែលឥតសេចក្តីទំនុកបម្រុង :

❖ មនុស្សអនុបត្ថម្ភ។

ឧបត្ថម្ភ ន. (ធា.) ការទំនុកបម្រុង, គ្រឿងទំនុកបម្រុង; ការទល់ទ្រ, គ្រឿងទល់ទ្រ; ពំនាក់, ទីពំនាក់, គ្រឿងពឹងផ្អែក, បង្អែក :

❖ មានឧបត្ថម្ភ។

▣ អនុបត្ថម្ភក ពាក្យថ្មី ឧបត្ថម្ភក

អនុបត្ថម្ភ គ. (ធា.) ដែលមិនមានអ្នកទំនុកបម្រុង :

❖ មនុស្សអនុបត្ថម្ភ។

ឧបត្ថម្ភ ឆ. (ធា.) អ្នកទំនុកបម្រុង; អ្នកទល់ទ្រ, អ្នកគាំទ្រ; អ្នកដែលជា
ទីពឹងផ្អែក, អ្នកដែលជាទីពឹង :

❖ ខ្ញុំមានបងប្រុសជាឧបត្ថម្ភ។

▣ អនុបទេស ពាក្យផ្ទុយ ឧបទេស

អនុបទេស គ. (ធា.សំ.) ដែលឥតឧបទេស គឺដែលឥតបានស្តាប់ដំបូន្មាន,
ដែលឥតបានស្តាប់ពាក្យប្រៀនប្រដៅ, ដែលឥតបានស្តាប់ការពន្យល់ឡើង :

❖ មនុស្សអនុបទេស (ប្រើជា និរុបទេស ក៏បាន)។

ឧបទេស ឆ. (ធា.) ការពន្យល់, ការណែនាំ, ការឱ្យន័យឱ្យទំនង; ការ
បញ្ចុះ, ការប្រៀនប្រដៅ :

❖ ឱ្យឧបទេស

❖ ធ្វើតាមឧបទេសរបស់គ្រូ។

▣ អនុបទ្រព ពាក្យផ្ទុយ ឧបទ្រព

អនុបទ្រព គ. (សំ.ភ្ន.) ដែលឥតឧបទ្រព :

❖ ផ្ទះអនុបទ្រព។

ឧបទ្វីប ន. (សំ.ភ្ន.) ចង្រៃ; អពមង្គល; គ្រោះកាច, ភ័យ, អន្តរាយដែល
កើតមានក្នុងបច្ចុប្បន្នទាន់ភ្នែក; ហេតុអាក្រក់ :

❖ មានឧបទ្វីប។

▣ អនុបធិ ពាក្យផ្ទុយ ឧបធិ

អនុបធិ គូ. (ធា.សំ.) ដែលឥតឧបធិ គឺដែលឥតកិលេស។

ឧបធិ ន. (ធា.សំ.) កិលេស, កិលេសជាគ្រឿងទាក់ទិន; ដំណើរឆបោក,
ការប្រវត្ត, ការបញ្ឆោត; កិរិយាកោងកាច។

▣ អនុបតោត ពាក្យផ្ទុយ ឧបតោត

អនុបតោត គូ. (ធា.សំ.) ដែលឥតគ្រឿងឧបភោគ :

❖ មនុស្សអនុបភោគ។

ឧបតោត ន. (ធា.សំ.) គ្រឿងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជិតខ្លួន :

❖ មានគ្រឿងឧបភោគនិងគ្រឿងបរិភោគគ្រប់គ្រាន់។

▣ អនុបមា ពាក្យផ្ទុយ ឧបមា

អនុបមា (ធា.សំ.) គូ. ដែលឥតឧបមា, ដែលឥតមានអ្វីប្រៀបផ្ទឹមបាន។

ឧបមា ន. (ធា.សំ.) សេចក្តីប្រៀប, សេចក្តីប្រៀបធៀប, ការប្រៀបប្រដូច,
ការប្រដូច, ការប្រៀបផ្ទឹម, ការទាញយកដំណើរមកប្រៀប, ការទាញយក

ហេតុជាដើមមកប្រៀប, ការទាញយកហេតុជាដើមមកប្រដូចឱ្យងាយយល់។

▣ អនុបមេយ្យ ពាក្យឆ្លុយ ឧបមេយ្យ

អនុបមេយ្យ គូ. (ឈ.សំ.) ដែលឥតឧបមេយ្យ (ប្រើជា អនុបមេយ្យ ក៏បាន)។

ឧបមេយ្យ គូ. (ឈ.សំ.) ដែលគួរប្រៀបធៀបគ្នាបាន, ដែលអាចប្រៀបធៀបគ្នាបាន។

▣ អនុបទាន ពាក្យឆ្លុយ ឧបទាន

អនុបទាន ន. (ឈ.សំ.) អ្នកដែលមិនពោលតិះដៀល; អ្នកដែលឥតដំណៀល;

អ្នកនៅស្ងៀមជាកណ្តាល; ការមិនពោលតិះដៀល; ការអត់ធ្មត់នៅស្ងៀម។

ឧបទាន ន. (ឈ.សំ.) ការពោលតិះដៀល, ការពោលទោស; ពាក្យតិះដៀល, ពាក្យពោលទោស។

▣ អនុបទានិន ពាក្យឆ្លុយ ឧបទានិន

អនុបទានិន ន. (សំ.) អ្នកដែលមិនពេញចិត្តនឹងការពោលតិះដៀល, អ្នកដែលមិនចេះនិយាយតិះដៀលគេ; អ្នកដែលសុខចិត្តនៅស្ងៀមមិនស្តីថាទៅលើអ្នកណា។

ឧបទានិន ន. (សំ.) អ្នកដែលហែខាងការនិយាយតិះដៀលគេ; អ្នកនិយាយពាក្យឧបវាទ។

▣ អនុបតានិទី ពាក្យផ្ទុយ ឧបតានិទី

អនុបតានិទី ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលមិនពេញចិត្តនឹងការពោលតិះដៀល, ស្រ្តីអ្នកដែលមិនចេះនិយាយតិះដៀលគេ; ស្រ្តីអ្នកដែលសុខចិត្តនៅស្ងៀមមិនស្តីថាទៅលើអ្នកណា។

ឧបតានិទី ន. (ធា.) ស្រ្តីអ្នកដែលហែខាងការនិយាយតិះដៀលគេ; ស្រ្តីអ្នកនិយាយពាក្យឧបវាទ។

▣ អនុបតានិ ពាក្យផ្ទុយ ឧបតានិ

អនុបតានិ ន. (ធា.) អ្នកដែលមិនពេញចិត្តនឹងការពោលតិះដៀល, អ្នកដែលមិនចេះនិយាយតិះដៀលគេ; អ្នកដែលសុខចិត្តនៅស្ងៀមមិនស្តីថាទៅលើអ្នកណា។

ឧបតានិ ន. (ធា.) អ្នកដែលហែខាងការនិយាយតិះដៀលគេ; អ្នកនិយាយពាក្យឧបវាទ។

▣ អនុបសត្ត ពាក្យផ្ទុយ ឧបសត្ត

អនុបសត្ត គូ. (ធា.) ដែលមិនមានឧបសគ្គ គឺដែលមិនមានហេតុទើសទាក់។

ឧបសត្ត ន. (ធា.) ឧបទ្រព, ចង្រៃ; គ្រឿងទើសទាក់, គ្រឿងជំទាស់, គ្រឿងរារាំងដំណើរ។

▣ អនុបសម្បន្ន ពាក្យផ្ទុយ ឧបសម្បន្ន

អនុបសម្បន្ន គូ. ឬ ន. (ធា.សំ.) ដែលមិនទាន់បានដល់ថ្នាក់ខ្ពស់; អ្នកដែលមិនមែនជាឧបសម្បន្ន គឺសាមណេរនិងបុរសជាគ្រហស្ថ។

ឧបសម្បន្ន គូ. ឬ ន. (ធា.សំ.) ដែលបានឧបសម្បទាហើយ; សាមណេរដែលបានឧបសម្បទាហើយ (ភិក្ខុ)។

▣ អនុធាធិន្តក ពាក្យផ្ទុយ ឧធាធិន្តក

អនុធាធិន្តក គូ. (ធា.) ដែលមិនមានវិញ្ញាណចូលអាស្រ័យនៅ។

ឧធាធិន្តក គូ. (ធា.) ដែលមានវិញ្ញាណចូលអាស្រ័យនៅ។

▣ អនុធាធិសេសនិព្វាន ពាក្យផ្ទុយ ឧធាធិសេសនិព្វាន

អនុធាធិសេសនិព្វាន ន. (ធា.) និព្វានឥតសេសសល់រូបរាង, ខន្ធនិព្វាន។

ឧធាធិសេសនិព្វាន ន. (ធា.) ការរលត់កិលេសនៅសល់ខន្ធ គឺការបានសម្រេចអរហត្តផល (ហៅ សង្ខារធិសេសនិព្វាន ឬ អិលេសនិព្វាន ក៏បាន)។

▣ អនុធាធិសេសបរិនិព្វាន ពាក្យផ្ទុយ ឧធាធិសេសបរិនិព្វាន

អនុធាធិសេសបរិនិព្វាន ន. (ធា.) បរិនិព្វានឥតសេសសល់រូបរាង, ខន្ធនិព្វាន។

ឧធាធិសេសបរិនិព្វាន ន. (ធា.) ការរលត់កិលេសនៅសល់ខន្ធ គឺការបានសម្រេចអរហត្តផល។

▣ អនេក ពាក្យថ្មី ឯក

អនេក គូ. (ធា.សំ.) មិនមែនតែមួយ គឺច្រើនដែលរាប់ពុំបាន, ប្រមាណពុំអស់។

ឯក សំខ្យា (ធា.សំ.) មួយ; ម្នាក់។

▣ អនេសនៈ ពាក្យថ្មី ឯសនៈ

អនេសនៈ ន. (ធា.ភ្ល.) ការស្វែងរកពុំត្រូវតាមធម៌, ការស្វែងរកពុំត្រូវតាមបែបបទ។

ឯសនៈ ន. (ធា.ភ្ល.) ការស្វែងរក។

▣ អនេសនា ពាក្យថ្មី ឯសនា

អនេសនា ន. (ធា.ភ្ល.) ការស្វែងរកពុំត្រូវតាមធម៌, ការស្វែងរកពុំត្រូវតាមបែបបទ។

ឯសនា ន. (ធា.) ការស្វែងរក។

▣ អនោកាស ពាក្យថ្មី ឱកាស

អនោកាស គូ. (ធា.) ដែលមិនមានឱកាស :

❖ ពេលអនោកាស។

ឱកាស ន. (ធា.) ហេតុ, ការណ៍; ស្ថាន, ទី, ទីទំនេរ, ចន្លោះ; វេលា, វេលាទំនេរ, ពេលស្រួល; ផ្លូវ, ទំនង; សិទ្ធិជោគ; ការនិយម, ការអនុលោម;

សេចក្តីអនុញ្ញាតឱ្យ; ការយល់ព្រមតាម។

▣ អនោតត្ថ ពាក្យឆ្លុយ ឱតត្ថ

អនោតត្ថ ន. (ធា.) ឈ្មោះស្រះធំឬបឹងធំមួយក្នុងពួកស្រះធំឬបឹងធំដែល
ហៅមហាស្រះទាំង៧ក្នុងទីប្រជុំភ្នំហិមពាន្ត ៖

❖ ស្រះអនោតត្ថមានទឹកផ្កាឆាយញ័រឱ្យនឹកចង់ផឹកចង់ងូត។

ឱតត្ថ ន. (ធា.) ស្រះធំមានទឹកត្រូវកម្ដៅថ្ងៃ។

▣ អនោម ពាក្យឆ្លុយ ឱម

អនោម ន. (ធា.សំ.) ដែលមិនថោកទាប, ដែលមិនទន់ទាប, ដែលមិន
ថយថោក, ដែលមិនមែនល្មាក់ល្មម (លើសលែង, ប្រសើរ, ថ្លៃថ្លា, ខ្ពង់ខ្ពស់)។

ឱម! ន. ឬ ឱ. (សំ.) ពាក្យសង្ខេបជាបទសន្ធិនៃអក្សរ៣តួ គឺ អ.ខ.ម.,
អ + ខ > ឱ + ម > ឱម ឬ ឱ្ន; អ. គឺ វិស្វ, ខ. គឺ សិវៈ, ម. គឺ ព្រហ្ម;
ជាត្រៃសរណៈរបស់ពួកព្រាហ្មណិកសម្រាប់បញ្ចេញរចនា គោរពចំពោះ
ទេវតាសក្តិសិទ្ធិ៣អង្គ គឺ ព្រះវិស្វ, ព្រះឥសូរ, ព្រះព្រហ្ម; ប្រើរៀងក្នុងខាង
ដើមបទវេទ, មន្តនិងសេចក្តីសូត្រផ្សេងៗ, ប្រើជាពាក្យបន្លឺសូមពរសូមជ័យ
ស្រីសួស្តីឬប្រកាសជ័យជម្នះ (ត្រូវគ្នានឹងពាក្យ ជយោ!) ក៏មាន, ប្រើជា
ពាក្យបន្លឺទទួលអំណរ (ត្រូវគ្នានឹងពាក្យ សោធនុ!) ក៏មាន។ ខ្មែរសម័យបុរាណ

ប្រើជា ឱម! ឬ ឱ! តាមបែបដើម, លុះចំណេរកាលតមកច្រើនប្រើក្លាយជា ឧម (អូម), សម្រាប់រៀងក្នុងខាងដើមមន្តអាគម។ ឱម > ឧម ក៏មាន; ខ្មែរ ក្នុងអបរសម័យច្រើនប្រើ ឧម ជាបរិវារសព្ទរបស់ ឧម, និយាយថា ឧមឧម។ ពួកពុទ្ធសាសនិកក្នុងអបរសម័យរៀងមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះយកពាក្យ ឱម! មកប្រើជា ឥន្ទ្រត្រ័យសង្ខេប គឺ ឧ.ឧ.ម. ដូចបែបដើមដែរ ប៉ុន្តែសំដៅសេចក្តីថា ឧ. គឺអរហំសម្មាសម្ពុទ្ធ, ឧ. គឺឧត្តមធម៌, ម. គឺមហាសង្ឃ (ព្រះពុទ្ធ, ព្រះធម៌, ព្រះសង្ឃ); នមស្ការថា នមោ ឱមស្ស! សូមនមស្ការចំពោះ ឧ.ឧ.ម. គឺ ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ! ឬថា នមោ ឱមឥន្ទ្រត្រ័យស្ស! សូមនមស្ការចំពោះ ឧ.ឧ.ម. រត្នត្រ័យគឺ ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ!។

▣ ឧណោមសត្ត ពាក្យផ្ទុយ ឱមសត្ត

ឧណោមសត្ត ន. (ធា.) សត្តប្រសើរ។

ឱមសត្ត ន. (ធា.) សត្តថោកទាប។

▣ ឧណោមភសត្ត ពាក្យផ្ទុយ ឱមភសត្ត

ឧណោមភសត្ត ន. (ធា.) សត្តប្រសើរ។

ឱមភសត្ត ន. (ធា.) សត្តថោកទាប។

📖 ឧណោមសត្ត ពាក្យផ្ទុយ ឱមសត្ត

អនោមសត្វ ន. (ធា.) សត្វប្រសើរ។

ឱមសត្វ ន. (ធា.) សត្វថោកទាប។

📖 អនោមកសត្វ ពាក្យផ្ទុយ ឱមកសត្វ

អនោមកសត្វ ន. (ធា.) សត្វប្រសើរ។

ឱមកសត្វ ន. (ធា.) សត្វថោកទាប។

📖 អន្ទូញបំប៉ក ពាក្យផ្ទុយ អន្ទូញមក្ខាំ, អន្ទូញស្មើ

អន្ទូញបំប៉ក ន. អន្ទូញត្បាញដោយអំបោះអន្ទងសំចៃខ្មៅសាច់គ្រើមៗ។

អន្ទូញមក្ខាំ ន. អន្ទូញត្បាញចាក់ជាក្រឡាបួនជ្រុងល្អិតៗលាយពណ៌ក្រហម និងខ្មៅផ្កាស្រដៀងនឹងសម្បុរគ្រាប់អង្ក្រមអង្ក្រមទុំ។

អន្ទូញស្មើ ន. អន្ទូញត្បាញចម្រុះពណ៌អំបោះឬសូត្រចាក់និងអន្ទងខុសគ្នា ប៉ុន្តែស្មើភាគគ្នាឬត្បាញចាក់និងអន្ទងលាយសូត្រនិងអំបោះផ្កាស្រដៀងពីរសរសៃៗ ស្មើគ្នា។

📖 អលសតាត ពាក្យផ្ទុយ វិវិយសាត, ឧយ្យាមសាត

អលសតាត ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពនៃបុគ្គលខ្ជិលច្រអូស, អំពើច្រអូស, ការទម្រង់ មិនចង់អើពើនឹងកិច្ចការទាំងពួង, ការកៀចមិនចង់អើពើនឹងកិច្ចការទាំងពួង។

វិវិយសាត ន. (ធា.សំ.ភ្ល.) ភាពនៃសេចក្តីព្យាយាម, ភាពនៃសេចក្តីខំប្រឹង,

ឧប្បាសភាព។

ឧប្បាសភាព ន. (ឯ.សំ.ភ្ល.) ភាពនៃសេចក្តីព្យាយាម, ភាពនៃសេចក្តីខំប្រឹង,

វិរិយភាព។

▣ អតន្តរវត្ថុ ពាក្យផ្ទុយ អវាសិកវត្ថុ

អតន្តរវត្ថុ ន. (ឯ.) វត្ថុដែលភិក្ខុសាមណេរអ្នកនៅក្នុងអាវាសត្រូវធ្វើ
ចំពោះភិក្ខុសាមណេរជា អតន្តរៈ។

អវាសិកវត្ថុ ន. (ឯ.) កិច្ចវត្ថុដែលអាគន្ធកភិក្ខុត្រូវធ្វើចំពោះ អវាសិកវត្ថុ។

▣ អតន្តរភិក្ខុ, អរញ្ញភិក្ខុ ពាក្យផ្ទុយ អវាសិកភិក្ខុ

អតន្តរភិក្ខុ ន. (ឯ.) ភិក្ខុអ្នកមករក។

អរញ្ញភិក្ខុ ន. (ឯ.) ភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងព្រៃ។

អវាសិកភិក្ខុ ន. (ឯ.) ភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងវត្ត។

▣ ឧបច្ឆេទកកម្ម ពាក្យផ្ទុយ ឧបត្ថម្ភកកម្ម

ឧបច្ឆេទកកម្ម ន. (ឯ.) អកុសលកម្មពីព្រេងនាយដែលអន្តោលជាប់តាម
មកចេញមុខឱ្យផលផ្តាច់ជីវិត។

ឧបត្ថម្ភកកម្ម ន. (ឯ.) កុសលកម្មពីព្រេងនាយដែលចេញមុខទំនុកបម្រុង
ឱ្យបានសេចក្តីសុខចម្រើន។

៣ ឧបជ្ជាយ័យវង្ស ពាក្យឆ្លុយ ឧបជ្ជាយ័យអណ្ណេតិក

ឧបជ្ជាយ័យវង្ស ខ. ឧបជ្ជាយ័យដូចជាមេមាន់។

ឧបជ្ជាយ័យអណ្ណេតិក ខ. ឧបជ្ជាយ័យណាដែលគ្រាន់តែបំបួសកុលបុត្រមក ហើយក៏បោះបង់ចោលមិនបីបាច់រក្សា, អ្នកប្រាជ្ញលោកពោលដោយឧបមាថា ឧបជ្ជាយ័យនោះឯងដូចជាមេអណ្ណេតិកដែលគ្រាន់តែបញ្ចេញស៊ីត ហើយក៏ កកាយដីលុបកប់ស៊ីតហើយបោះបង់ចោលឥតនឹកនាដូច្នោះដែរ; លទ្ធិពុទ្ធ ពោលថា ទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយឧបជ្ជាយ័យនោះក៏ឈ្មោះថាជា ឧបជ្ជាយ័យ នៃកុលបុត្រនោះហើយ, កាលបើកុលបុត្រនោះបានស្គាល់ថាជាឧបជ្ជាយ័យ របស់ខ្លួនក៏ត្រូវតែកុលបុត្រនោះជា គតវេនី ឬ គតវេនីនី ចំពោះឧបជ្ជាយ័យ នោះដែរ។

៣ ឧបត្ថម្ភភកម្ម ពាក្យឆ្លុយ ឧបឃាតភកម្ម, ឧបបិទ្បភកម្ម

ឧបត្ថម្ភភកម្ម ខ. (ធា.) កុសលកម្មពីព្រេងនាយដែលចេញមុខទំនុកបម្រុង ឱ្យបានសេចក្តីសុខចម្រើន។

ឧបឃាតភកម្ម ខ. (ធា.) អំពើប្រហារជីវិតគេ។

ឧបបិទ្បភកម្ម ខ. (ធា.) អកុសលកម្មពីព្រេងនាយដែលជាប់តាមមកផ្តល់ បៀតបៀនឱ្យបាននូវសេចក្តីទុក្ខលំបាកវិនាសទ្រព្យធនជាដើម។

▣ ឧត្តោ ពាក្យឆ្លុយ ឯកោ

ឧត្តោ និ. (ធា.) ទាំងពីរ, ខាងទាំងពីរ, ទាំងពីរខាង, អំពីខាងទាំងពីរ, តាមខាងទាំងពីរ។

ឯកោ និ. (ធា.) ខាងម្ខាង, តែម្ខាង, ខាងម្នាក់; ជាមួយ, ជាមួយគ្នា, ដំណាលគ្នា។

▣ ឧត្តោធារ ពាក្យឆ្លុយ ឯកោធារ

ឧត្តោធារ នុ. (ធា.) ដែលមានមុខមុតទាំងពីរខាង :

❖ សស្ត្រាឧភតោធារ។

ឯកោធារ នុ. (ធា.) ដែលមានមុខតែម្ខាង :

❖ សស្ត្រាឯកតោធារ។

▣ ឧត្តោសុទ្ធិ ពាក្យឆ្លុយ ឯកោសុទ្ធិ

ឧត្តោសុទ្ធិ ន. (ធា.) បរិសុទ្ធិទាំងពីរខាង។

ឯកោសុទ្ធិ ន. (ធា.) បរិសុទ្ធិតែខាងម្ខាង, បរិសុទ្ធិតែអ្នកម្ខាង។

▣ ឆ្លុកក្រ ពាក្យឆ្លុយ ឆ្លុកធាន

ឆ្លុកក្រ ន. ជនដែលក្រទ្រព្យ។

ឆ្លុកធាន ន. អ្នកដែលមានទ្រព្យច្រើន។

សូមគោរពប្រគេនជូនដំណឹងចំពោះ

ព្រះតេជព្រះគុណ សម្តេច ទ្រង់ ឯកឧត្តម ឧកញ៉ា លោកជំទាវ
បញ្ញាវន្ត លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និស្សិតទាំងអស់គោរពមេត្តាជួយកែតម្រូវអត្ថន័យ
អត្ថរូប អត្ថរស អក្ខរាវិរុទ្ធ ខ្លឹមសារក្នុងគំនិតស្ថាបនាបសាទសទ្ធាជ្រះថ្លា
តាមការគួរដោយក្តីអនុគ្រោះ!

ទូលព្រះបង្គំ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទសូមគោរពផ្ញើអំណរព្រះគុណ
អរគុណ និងកតញ្ញាកតវេទិតាធម៌យ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត!

ចំពោះទឹកព្រះថ្លង់និងទឹកចិត្តប្រកបដោយកុសលចេតនាជ្រះថ្លា!

ឆ្នាំសព្ទលេខ : ០១២ ៦២ ៧០ ៧០

: ០៩២ ៤៧ ៦៦ ២២

តន្ត្រីនិទ្ទេស

១- អៀវ-កើស ភាសាខ្មែរ

២- ហ៊ុន-ធីបុត្តិ អត្ថាធិប្បាយតបនានុក្រមច្បាប់

៣- ធានីតេយ្យាករណ៍ ការព្យាយាមសំព្វគ្រប់សប្បុរសធម៌ ៣.ស.២៥៤៤

៤- សង្គានុក្រមពាក្យច្បាប់និងរដ្ឋបាល (អង់គ្លេស-បារាំង-ខ្មែរ)

៥- តបនានុក្រមអក្ខរក្សានៃភាសាខ្មែរ ការព្យាយាមនៃវិទ្យាសាស្ត្រភាសាជាតិ

៦- តបនានុក្រមខ្មែរ KHMER DICTIONARY ការព្យាយាមបណ្ណាគារអង្គរធំ
៣.ស.២៥៥៥ គ.ស.២០១១

៧- ជួន-ណាត តបនានុក្រមខ្មែរ ការព្យាយាមសំព្វគ្រប់សប្បុរសធម៌
បោះពុម្ពព្រាសី៥ ៣.ស.២៥១១- ២៥១២ គ.ស.១៩៦៧-១៩៦៨

៨- ប័ណ្ណ សំណួរ (១៩៩៩) វចនានុក្រម អវចនានុក្រម និងបរិបទប្រយោគ
សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ

៩- ប័ណ្ណ សំណួរ (២០០២) គោលការណ៍នៃការបង្កើតពាក្យនិងកម្មវិធី
សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ

១០- ប័ណ្ណ សំណួរ (២០០៣) ធាតុតេយ្យាករណ៍ស្រាវជ្រាវបង្កើតពាក្យក្នុង
ភាសាខ្មែរ សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ

១១- ប័ណ្ណ សំណួរ (២០០៦) ការកំណត់ប្រភេទពាក្យក្នុងភាសាខ្មែរ :
តួនាទីនៃបុរេបទ ភាវ និងផ្ដាច់ដក [-អ ម/ណ-] / [-អី ម/ន-]
សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ

សៀវភៅដែលរៀបរៀងនិងចេញផ្សាយដោយទូលព្រះបង្គំ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

ឌុប-តីប្រណិច

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិសាសនាខ្មែរ

១- ពុទ្ធភាសិត

២- សទ្ធានុក្រមសមិសន័យ

៣- សទ្ធានុក្រមពាក្យទំនឹមបុរាណ

៤- សទ្ធានុក្រមពន្យល់ពាក្យនិងកំណាព្យ

៥- សទ្ធានុក្រមរបៀបប្រើពាក្យ

៦- សទ្ធានុក្រមសមិសន្តរ

៧- សទ្ធានុក្រមពាក្យថ្មី

៨- សទ្ធានុក្រម រ

៩- សទ្ធានុក្រមពាក្យផ្ទុយ

ជីវប្រវត្តិ

ខ្ញុំ ខូច-ឆីហ្វ្រីង កើតនៅឆ្នាំ១៩៧៤ នៅក្នុងភូមិកាប៉ូ ឃុំអូរឫស្សី
ស្រុកក្រចេះ ខេត្តក្រចេះ ជាកូនទី៥ ក្នុងចំណោមបងប្អូនប្រុសស្រី៦នាក់ ស្រី៤ ប្រុស២
ឪពុកឈ្មោះ វ៉ិ-យេន ស្លាប់
ម្តាយឈ្មោះ អ៊ុ-ហេន ស្លាប់

ការសិក្សា

- ២០០៩ បរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់អក្សរសាស្ត្រខ្មែរ នៅសាកលវិទ្យាល័យខេមរៈ
- ២០០៧ បរិញ្ញាបត្រអក្សរសាស្ត្រអង់គ្លេស នៅសាកលវិទ្យាល័យបៀលប្រាយ
- ២០០៣ សញ្ញាបត្រពុទ្ធិកម្មធម្មសិក្សាទុតិយភូមិ នៅពុទ្ធិកសាកលវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ
- ២០០១ សញ្ញាបត្រពុទ្ធិកម្មធម្មសិក្សាបឋមភូមិ នៅពុទ្ធិកវិទ្យាល័យសម្តេច ជួន-ណាត
- ១៩៩៦ ពុទ្ធិកបឋមសិក្សាវត្តសុទ្ធវរ្យ ឃុំក្រចេះ ស្រុកក្រចេះ ខេត្តក្រចេះ
- ១៩៨០ សាលាបឋមសិក្សាភូមិកាប៉ូ ឃុំអូរឫស្សី ស្រុកក្រចេះ ខេត្តក្រចេះ

មុខតំណែងនិងការងារ

- សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិវិទ្យាសាស្ត្រខ្មែរនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- សមាជិកគណៈកម្មការវិទ្យាសាស្ត្រខ្មែរនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- សមាជិកគណៈកម្មការនៃការបង្កើតពាក្យនិងកម្មវិធីពាក្យនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- សមាជិកគណៈកម្មការអក្ខរាវិរុទ្ធនិងអំណាចនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- សមាជិកក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដកនៃវិទ្យាស្ថានពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
- ប្រធានសមាគមទ្រទ្រង់អក្សរសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ខ្មែរនៃវត្តខ្នងរោង

